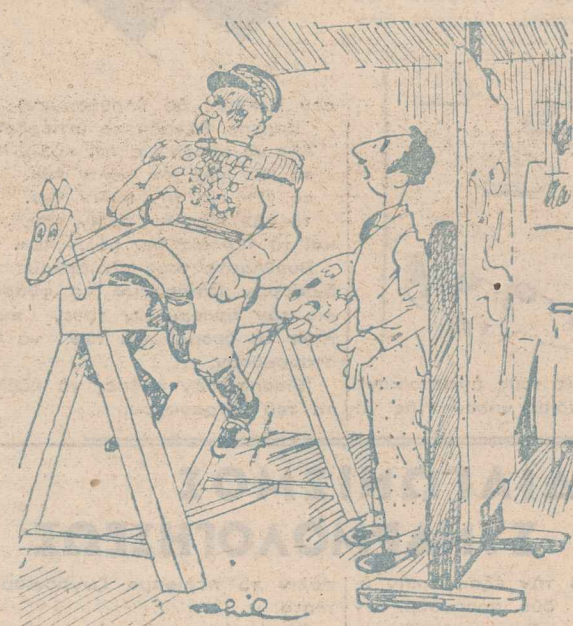
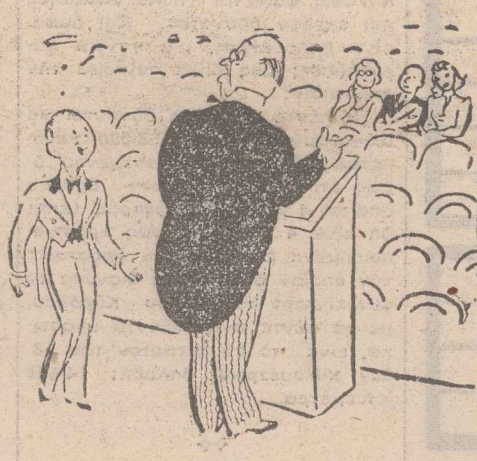


Δίγα λεπτά ενθύμια



Πρόχειρος αντικατάστασις

— Με συγχωρείτε, ξεσώγατε, αλλά ήταν αδύνατο ν' ανεβάσω στο ατελιέ μου ένα αληθινό αλγόο.



Αποτυχοῦσα διάλεξις

— Συγγνώμην κ. καθηγητά για την διακοπή. Οι ακροαταί σας όμως ρωτούν αν δεχόσαστε νάρθτε τέταρτος για μία παρτίδα μπριτζ!...



Ετοιμα ενδύματα

— Αυτό το κοστούμι που διαλέξατε κύριε θα το φοράτε χρόνια.
— Μά αυτό ακριβώς με άνησχε.



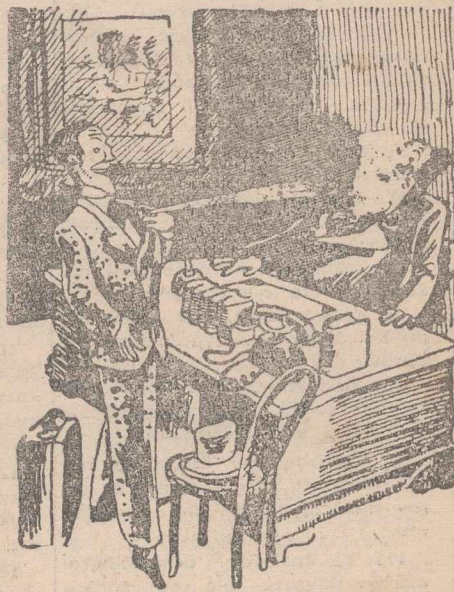
Καθέλκυσις πλοίου

— Όχι, κυρία... Άρκει ότι το βαφτίσατε. Σας βεβαίω ότι το υπερκεάνειο θα γλυστρίσει και μένο του στη θάλασσα δίχως να το σπρώχνετε.



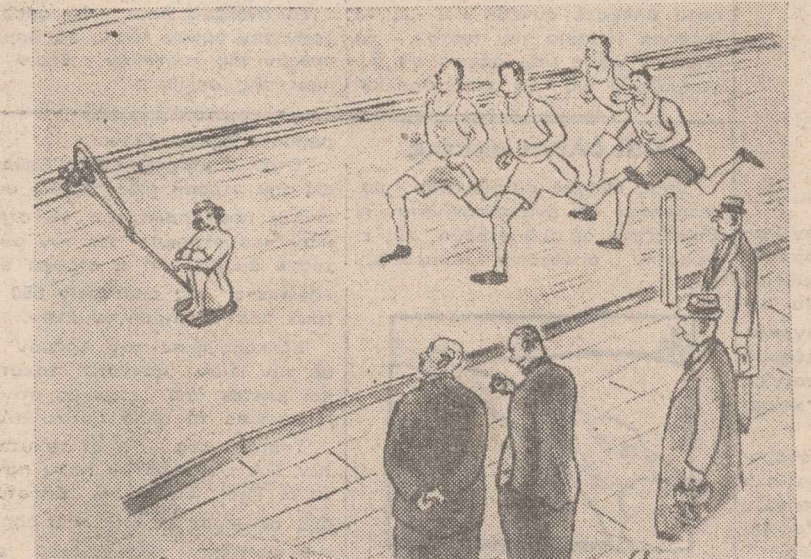
Μεγάλη λαχτάρα

— Όστε αποφασίζετε να διαλέξετε το κόκκινο ύφασμα;
— Ναι, αλλά δε θα το αγοράσω. Ήλθα απλώς να ριζώ μία ματιά ώσπου να παύσει η βροχή.



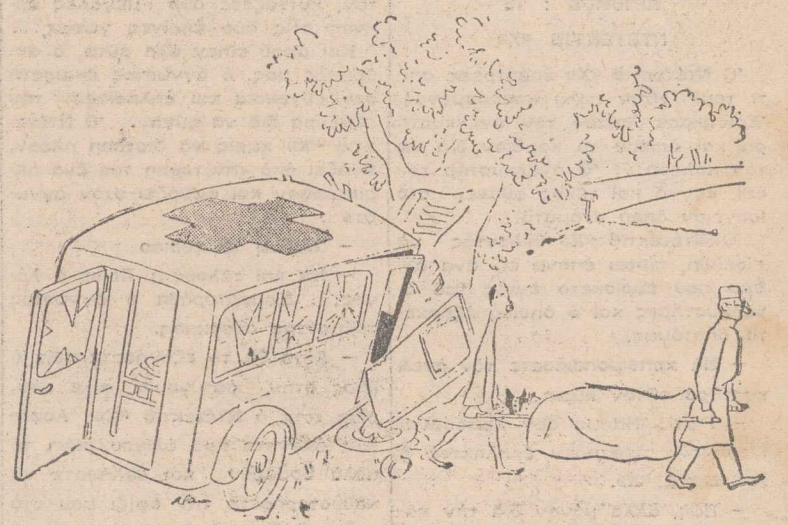
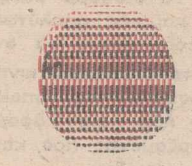
Ευγλωττος πλάσις

— Και εκτός από αυτά που σας δείχνω, έχω και άλλα διασκεδαστικώτατα παιχνίδια, για να κάνετε αθώες φάρσες στους φίλους σας.



Σπουδαίον σύστημα

— Όταν την τοποθετούμε στο τέρμα κατά τις προπονήσεις, δρομείς καταρρίπτουν ρεκόρ.



Σωφέρ του σταθμού Α' Βοηθειών

— Περίεργο πράγμα! Ός τα τώρα μάς έστελνε πελάτες τους ανθρώπους που έκοβε. Πώς του κατέθηκε τώρα ή ιδέα να στείλει και τον... εαυτό του;



ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Αθήναι
7 Ιανουαρίου 1939
Έτος Γ'. Αριθ. φύλ. 120

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΕΝΑΕΡΙΟΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

Η φοβερὰ έκτασις τῶν πολέμων τοῦ μέλλοντος

ΘΑ ΠΑΓΩΣΗ Η ΓΗ!

Νέα τρομερά προφητεία τῶν ἐπιστημόνων

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ

Πῶς μαθαίνετε τὸν χαρακτήρα τῶν φίλων σας ἀπὸ τὸ τσιγάρο

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΥΟ

Ἰὰ νὰ εἰσθε ζεστοὶ καὶ μὲ τὸν βαρύτερο χειμῶνα

ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΡΕΜΙ ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ

Ὁ ἀρχιευνοῦχος τοῦ Χαμίτ, ἀσπὴρ τοῦ κινηματογράφου!

Διηγήματα, ἐρευνες, πρωτότυπες σελίδες, χιούμορ, ἀνέκδοτα, παιχνίδια, εὐθυμία καὶ πλουσιωτάτη εἰκονογράφος



Π
Ε64

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

Παιδικό
— Μαμά, ο Λίλης σκοτώνει όλα τα μυρμηγκία στον κήπο. Είνε κακός.
— Κακός, θέβαια, παιδί μου.
— Πολύ κακός, μαμά, αφού δεν μ' αφήνει να σκοτώσω κι' εγώ...

Στό θέατρο
— Πόσο πληρώνουν οι θεαταί;
— Είκοσι δραχμές.
— Πάρε δέκα. Είμαι μονόφθαλμος!

Στό δικαστήριο
— Ίσχυρίζεσαι ότι τον σκοτώνεις επειδή ο' έβρισε; Πώς έγινε αυτό;
— 'Απλώς, κύριε πρόεδρε: Όταν του πήρα το πορτοφόλι με είπα κλέφτη!

Ύπνερτροι και κυρία
— Θα φύγω, κυρία, και θα αίσθων ήθετι την Ελλάδα...
— ...Πολύ απλά, πραγματών από το σπιτι.

Στό σχολείο
Δάσκαλος:— 'Ημινος πόθεν είναι συνθετος;
Μαθητής:— 'Εκ του είμι και όνος.

Λογική δεκανέως
'Ο δεκανέως στους παρατεταμένους στρατιώτες:
— Μωρέ, τι ζήνποις είναι αυτά! Γαϊδούρια... 'Εγώτες είναι να ήπετε τι έλεεσν γραμμή έχετε...

Επίκαιρο
— Ποιος ραφτης σου έρραφε αυτό τό το παλτό;
— 'Ελα μεθαύριο στό Ειρηνόσει κείο νά τον ήρς...

Μέ τό παραμικρό
— 'Ελα, φίλε μου, μίν κλεις, δέν θά άναστήσει την μακορσία σου γυναικα σου μέ τό δακρύά σου...
— Τι τό θέλεις! 'Ετσι τάχω... Κλάει μέ τό παραμικρό...

Η κυριολεξία
— Γιάννη, πηγαίνε άμέσως στόν σταθμό και κτύπατέ πότε φεύγει τό τελευταίο τραίνο.
— Μάλιστα, αφεντικό.
Μετά δύο ώρες επιστρέφει ο Γιάννης.
'Ο κύριος θυμωμένος:
— Τι διάβολο έκανε, μωρέ, τό σες ώρες;
— Ακριβώς ό,τι μίσησα, αφεντικό: Περμένα νά δω πότε φεύγει τό τραίνο...

Στό διδασκαλείο
'Ο καθηγητής της μουσικής πρós τους μαθητές:
— Πόσες γραμμές έχει τό πεντάγραμμο;
— Μια, αφεντικό!

Μεταξύ φιλενάδων
'Ελένη:— Παναγία μου! Πόσο άλλες μέρα σ' αυτά τό πένητε χρόνια πού έχω νά σέ δω, θαινέσαι σάν νά γέρασες.
Κίττι:— Και σ' άγαπητή μου, πώς άλλες! 'Αμφιβάλλω άν θά σέ εγγύριζα έάν δέν φορούσες τό ίδιο παλτό!

Χειροδύναμις
— Μπορεί μέ μία γροθιά νά σπάς ένα μάρινο τραπέζιο.
— Εγώ όμως κάνω κάτι περισσότερο: Μέ τό ένα μου χέρι σπάζω τέσσερα τέσσερα τραίνα!

Τι λέει; Κοροϊδεύεις;
— Όχι, Μιλά σαφώς. Είμαι μηχανικός του αεροπλάνου.

Αθήνα
7
Ιανουαρίου 1939
Αριθμός φύλλου 120

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Αθήνα
7
Ιανουαρίου 1939
Αριθμός φύλλου 120

7 Ημέρες Ζηκίτς

Ε ΠΙ ΤΕΛΟΥΣ οι γκρινιάρηδες θα ήκούαζον. Τό κρύο — πραγματικό κρύο — ήλθε με όλο του τό τουρτουρητό. Κάτω του μηδενός δέκα όκτώ βαθμούς ή θερμοκρασία τή νύκτα τής Πρωτοχρονιάς και όλοι τής βαθμιά Δευτέρα άνω του μηδενός. 'Η Πάρνης χιονομένη. Σηπνήσαμε την ημέρα τού νέου έτους και τήν είδαμε, νά φορητή την άσπρη σκούφια τής. Καί πιστεύεται γενικά ό,τι τό χιόνι είναι εύτυχία. Γουρλιδικο λοιπόν τό 1939, από την πρώτη ημέρα πού μάς ήλθε: 'Ας τό εύχθούμε με από μέσα από τήν καρδιά μας, ό,τι έτσι θα είναι και έτσι θα τελειώσει.

ΜΟΝΟ οι ακιέρως μας είναι ακόμη παραπονιζόμενοι. Αυτοί, αντίθετα με τήν πλειονότητα τών Έλλήνων, πού τήν χιόνι τήν φοβούνται, αντί νά τήν χαίρονται, δέν είναι εύχαριστιμένοι. Θέλουν πολύ χιόνι, γιά νά εγκαταλείψουν τής πολιτείας και νά πάνουν τα... θουναί! 'Εκεί στην άπληλη λευκότητά, στής άλσοςπρες καταφύξεως, θα άφισσούν τό όμμα τους νά τό φέρουν τό σκι πρός τόν ήλιον. Τό ύψος πανγιών ή ξεμονασιάστη μέλη των, τό λευκόν τοπίον θα τους παρασπείρει εις άγνάς, πού δίδουν ζωήν. 'Αλλά διά νά γίνουν όλα αυτά, πρέπει νά πέθρ πολύ χιόνι. 'Ας πείρ λοιπόν γιά νά γίνει και τών συμπαθών αυτών παιδιών τό χατήρι.

Η ΕΟΡΤΗΣ επέρασαν εξαιρετικές εύχαρίστια. 'Ο κοσμικός διεκδόσατο. Τα καταστήματα εγείραθησαν και ή κινσηία γενικώς ήτο ζωηρότατη. Μά ιδιαίτερα χάρησαν οι μικροί. 'Η καρδιά των ήτο κάτι πού δέν περιγράφεται. 'Ο Άγιος Βασίλης είναι ο άγιος τών παιδιών. 'Ερχεται φορτωμένος δώρα-όπως πιετούςν οι πολύ μικροί. Καί κατεβαίνει από τής καναβίδες τών σπιτιών, γιά νά τους άφήσει από τα παπούτσάκι των, και στήν παραβολή των τό δώρο τους. Αυτό είναι ή καρδιά των. Καί αυτή τήν καρδιά τους τήν δίδουν οι γονείς με ιδέες των σπεοήσεως, πολλές φορές. 'Αλλά και οι μεγάλοι δέν πάνε πίσω. Τα δώρα ανταλλάσσονται και μεταξύ τώνπρασσόμενης ηλικίας. Καί κοστίζουν αυτά πολύ περισσότερο άπό τα παπούτσάκι.

ΕΝΤΑΚΟΙΟΙ 'Ελληνες γράφουν διηγήματα — άποκαλύπτει προνή άθνημερία, πού προσέκρησε διαγωνισμών συγγραφέων τού είδους αυτού τής λογοτεχνίας. Πεντακόσιοι διηγητές απέστειλαν διηγήματα δια τών διαγωνισμών τής, ό,τι όλοι σκεδόν οι 'Έλληνες είναι λογοτέχνη, όπως είναι και δημοσιογράφοι. 'Αν λοιπόν δέν έλαδεν ή πρώτη έφημερία περιόστερα διηγήματα, αυτό συνέθεθε ότι έμεσολάβησαν οι εορτές. 'Αλλώς, ή κριτική επιτροπή τής — αλήθεια ποίσι τήν απέτέλεσαν; — θα είχε πολύ περισσότερη εργασία.

Κ' ΑΚΟΜΗ κάτι άλλο: Πάς συνέθεθε τό δρασθεν διηγήμα, ως πρώτον, υπό τής κριτικής επιτροπής τής πρώτης έφημερίδος και δημοσιεύθηκεν εις τό φύλλον τής τής 1ης 'Ιανουαρίου, να δημοσιευθή και εις άλλην πρωινήν συνάνασιν τήν ίδιαν ημέραν: Πώς τήν σκαρώς ή πνευματώδης καθημερινή συνδέσφους, τήν πρώην τής Πρωτοχρονιάς, εις έκείνην πού διενήργησε τών διαγωνισμών; 'Αν τό πληροφορηθώμεν, θα έπανελάμην.

ΠΟΛΛΕΣ φορές έχουν συμπληκτική νεοέλληνες μετό τό τέλος τού γλεντιού δια τό "ποιος θα πληρώση τόν λογαριασμό;" Όχι έγω... Όχι εσύ... Καί επιλογος αυτής τής ιστορίας είναι νά τραδηχθούν μοχαίρια και κομπάρσια 'Ισού όμως πού άλλαξαν οι καιροί, πού τό αστυνόμεον δελτίον μάς πληροφορεί ότι συνελπίκσαν και έτραυματίσθησαν δύο διακεδασμένοι — μετά τήν διακεδασμένη έννοειά — δια τής κανέας από κυκλοφορεί με τό όνομα τού συζύγου, ο όποιος δέν ένθυμείται άν ήταν ποτέ πανδρευμένος, έκτός άν τύχη κάποτε νά τού τήν... συστήσουν! 'Υπάρχουν όμως και οι μη λησμονήτες τήν έν... διεκδύει. Καί τήν άλλαν κατά τήν νομικήν έκφρασιν. Τα μνημόνια πάνε κι' έρχονται — πές τής νά μη πηγαίνει στήν κομπάρσα. — Πές τής τούτο και πές τής έκείνου. 'Η γυναίκα όμως κάνει τό αντίθετον άπ' ό,τι τής λένε. 'Ετσι ό έν διεκδύει συζύγου, πού έπιμένει νά ένθυμείται τό τρυφερόν τού ήμισυ, γίνεται... 'Οθέλλος. 'Ο έκ Καλαμών συζύγος είναι ένας έκ τών 'Οθέλλων αυτών, άπό έννεύα έκ έπιλήεις τήν έν διεκδύει. Κορακίζώπτος όμως ή πληγεί ένις, ό,τι εύρίσκει έκτός κινδύνου...

Τό δρώμιον και παιδιά ηλικίας άρκητής, τά δε κρατικά ιδρύματα και τό προστατευτικά σωματεία δέν έπαρκούν — κατά τήν σκεπτική άνακοίνωσιν — διά νά τό περιβάλουν. Τόση έσοδεία υπάρχει. 'Αλλά και τόση άπανθρώπια πού πρέπει εύρη τόν δασκαλό τής.

ΜΕ ΤΗΝ εορτήν τού Άγίου 'Ιωάννου κλείει ο κύκλος τών περι τών Πρωτοχρονιάν εορτών. 'Από τής έπομένης λοιπόν θα επαναληφθή κοινωνική ή ζωή. 'Εορτές όμως προστίθεται ακόμη και μία ημέρα εις τας εορτάς. Διότι ή επομένη τού Αγίου 'Ιωάννου είναι τό μπροστό τό Άγιον 'Ιωάννου. 'Από δευτέρας λοιπόν τό 1939, από την πρώτη ημέρα πού μάς ήλθε: 'Ας τό εύχθούμε με από μέσα από τήν καρδιά μας, ό,τι έτσι θα είναι και έτσι θα τελειώσει.

ΑΛΛΟΙ, ό σπινθηροφόροι, με τόν όποιον ένδεικναιών τήν όδόν Σταδίου, πού είπει:

— Για κτύπατε κείνη τήν όμορφη κυρία! Τι τής ήρθε νά δαλή φέλος στα κομψά ποδαρικά τής... 'Αγού! Ζηπούσαμε μυριακίς συγγένων από τας κυρίας και σε σπινθίδας, πού άπεφασίσαμε νά μεταμφεσώμεν τά κομψά ποδαρικά τών εις έλφερόντων πέλας, δέν έχουμε, πόρα νά συμπαρονώσουμε με τό τού ποδαλινάσμεν.

Μά τί πάστε ώραιες μου; Π' όσα κατέδενε νά θέατε στα πόδια σας αυτόν τόν έλαφρό άλλά αντιστοιχιστόν όγκον τού φελλού; Γιά νά περπατάτε έλαφρά; Με αυτό τό προτέρημό τό έχετε από καταβολής κόσμου. Ποτέ δέν άκούσθηκε ή φωνή σας, όταν αποφασίζατε νά τό σκαδέτε από τήν πατηκήν ή τήν συζυγίαν σιέ γυν. Γιά νά σκαλούσσετε τόν έλκαστον τής καρδιάς σας. Ποτέ δέν έφροσθήσατε, όταν θέλασσε νά σπειρεται γύρω σας τήν καταστροφήν.

Δέν μοιάζετε με τούς δωράφους έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλαφρούς έκείνους, πού τά σπαρύν όλα, γιά νά κάνουν τό κέρι τους. 'Εσείς, έχετε στήν διάθεσί σας, τά πιο ελαφρότερα άλλα και αποτελεσματικότερα όπλα, πού ο έσ' ός έχάρισε στον άνθρωπον.

Σκαδάνετε και κατακτείτε με μία σας μάχη και τόν σκληρότερον σπινθηροφύον.

Δεν μοιάζετε με τούς έλα

Μετά την ανακάλυξη, η δρ
οκουμε στην Κωνσταντινούπο
ήσουν κρατεί ολόκληρο διαμέ
σμα του ξενοδοχείου (Πέρα Π
λάς). Περνάει για «φιλάνθ
πος» και ενδιαφέρει για την
πρόσφυγας και τους μετανάστε
και συνδέεται πολύ με τις α
μοιτείες. Πού αποβόλους
Μυστηρίο!

Από τότε διευθύνει τη σχολή
κατασκοπείας στο Ντέβονσ

Τὰ παράξενα
ΜΝΗΜΕΙΑ
ΓΙΑ ΠΙΣΤΟΥΣ
ΣΚΥΛΟΥΣ!

Τὸ σκυλὶ ἐδεωρεῖτο πάντα, καὶ δικαίως, ὡς ὁ πιστότερος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ, στὶς κυριώτερες μεγαλοπόλεις τῆς Ευρώπης, οἱ «κυνόφιλοι» δὲν περιποιῶνται τοὺς ἀγαπημένους των συντρόφους ὅσο εἶναι ζωντανὸν καὶ, ὅμως, ἀλλὰ φροντίζουν ν' αὐτοὺς καὶ... μετὰ τὸν θάνατό τους!

Στὸ Λονδίνο, στὸ Βερολίνο, στὸ Παρίσι, ὑπάρχουν θαυμάσια νεκροταφεία ὅπου ἀναπαύονται τὰ ἀγαπημένα αὐτῶν τετραπόδαροι. Οἱ λίθινες, οἱ ὄξυς, οἱ λαυλοὶ, οἱ ἡρώες, οἱ Γκρέτες, κοιμούνται ἐκεῖ τὸν τελευταῖόν τους ὕπνον, τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου.

Ὅπως γράφουμε καὶ ἄλλοτε, τὸ καλύτερόν τους ἀπὸ ὅλα εἶναι τὸ νεκροταφεῖο τοῦ Παρισιῦ. Οἱ περισσότεροὶ τάφοι τὸν κοσμοῦνται μὲ ἀγάλματα τῶν μακαρίτων, ἔργα ποὺ τὰ ἐφιλοτέκνησαν οἱ περιφημότεροι γάλλοι γλύπται.

Τὸ νεκροταφεῖο αὐτὸ ὀνομάζεται στὴν Ἀντιόχεια, πρὸς τὸν ἄγιο Πάρισιον. Στὴν εἰσοδὸ τοῦ ἐγείρεται ἕνα ὑπερκομμνηεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ σκύλου Μπαρρι, ἑνὸς θαυμασίου («Ζαῖν-Μπερνάρ»), ὁ ὁποῖος καθὼς πληροφοροῦμεθα ἀπὸ μίαν ἐπιγραφήν ποὺ ὑπάρχει στὸ μνημεῖο τοῦ, κατὰ τὴν δικαίαν τῆς ζωῆς τοῦ ἔσωσε σαρδάνια ἀνθρώπους ποὺ ἔκριναν θωπήτῃ κἀπὸ τὰ χιόνια. Ὁ Μπαρρι εἶχεν, ἄλλως τε, τραγικώτατο τέλος: ὁ τεσσαράκωτος πρῶτος ἀνθρώπος, τὸν ὁποῖον ἔκλιναν ἐκείνους τὸν ἐκστῆς ἐκλάμβανοντες, μετὰ σπιν νύκτα, γιὰ ἀρκούδα!

Ἡ ἱστορία δηλοῦν τῆς αἰωνίας ἀνθρωπίνης ἀνθρωπιάς...

Ἐννοεῖται ὅτι μετὰ τὸν θάνατό του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Μήπως τὸ ἴδιο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ ἴδιος ὁ φονεὺς τοῦ, ἀνιχνεῖ τὸ μεγαλοπρεπές αὐτὸ μνημεῖο ποὺ στολίζει τὴν εἰσοδὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἀντιόχου.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ

Ἀπὸ τὸ πάρκο ἐπέρσεν ἡ ὥριμη κυρία, μέσα στοὺς ὄρθιους τῶν δειντῶν, ὁλόρθη, τοὺς κορμούς, φύλλα νεκρὰ τῆς ἔρριξ, ἡ χρυσὴ δειντοστοχία καὶ μείς — τοὺς μαρμαμένους μας συλλογισμούς.

Θάναί ἡ γυναίκα ποὺ ἔκλαψε πολὺ. Στὰ βλέφαρά της ἡ σκία τῶν τρισευγεννικῶν κατέδη μαρμαμῶν. Τὴ λυπνὴν ἐξεδίδεσαν τὰ δάκρυά της καὶ τὴν ὕβριά της γέμιζε σπὴ δροῦν τῶν λυγμῶν.

Τὰ φιλημένα, ἄλλον καιρόν, κρατεῖ κλεισμένα χεῖλη, κι' ἀπάνου ἀπ' τὰ ξερόφυλλα περνᾷ θωπήτῃ, σπὴν μύρο τῆς ὑπομονῆς, ποὺ ἀπλάνωνε τὸ δελτὶ τὰ πληγμένα ἀπ' τὴν βροχὴ κλαίρα, τὰ ξεκαστῖ.

Κ' ἐγώ, ποὺ ἀπὸ τὸ μάτιον τὸν κόσμο ἀναχωροῦσα, τὸν εἶδα κ' εἶπα: «Εἶνε νωρὶς θὰ μείνῃ» Μυστικὰ σπὴν πόνα καὶ σπὴ γνῶση πρὸς τὴν ἐμπειρομένη μορφοῦσα τὰ δάκρυά μου τὰ τυρινὰ καὶ τ' ἀναιμνηστικά.

Τότε θὰ γύριμε κ' οἱ δυὸ σὲ μιὰ βαθιὰ ἡσυχία, οἱ κούρασμένοι, οἱ ὥριμοι, νὰ ἱστορήθῃ ἀπ' τὸν καθέναν ἡ παλιὰ πικρὰ τοῦ ἀποτυχία, τρυγνώντας τοῦ ἄλλου τὰ φίλα ὅπου ἔχουν μαρμαθῖ.

Γλυκὸ κινώπωρο τῆς ζωῆς, σοφὴ κι' ἀτάραχη ὥρα, ζέρις, τὰ φίλτρα πίνοντας τῆς λύπης, νὰ εὐτυχεῖς καὶ νὰ γευτεῖς τὸν ἔρωτα σπὴν τὴν χρυσὴν ὀπώρα θαρὰ ἀπ' τὸ μέλι τῶν κυμῶν σπὴν γλῆφ τῆς βροχῆς.

Τὴν ἴδια δόξα ἐπόθησε τὴ νινοπωρινὴ καὶ εἶδεν ἡ ὥριμη γυναίκα, κ' ἡ καρδίᾳ της τὰ πληγμένα ἐτάραξε γιὰ μιὰ στιγμή φτερά της — ὅμως τὰ ξεκαθάρωσε σπὴν πρώτη ὑπομονή.

καὶ προσηπράσαμε δουλοὶ, δειλοὶ κι' ἀνυπομονετοί. Ὁ λόγος ποὺ δὲν ἴτανε γραφτὸ μας ν' ἀκούσθῃ, καθὼς ξερόφυλλο ἔπεσε λαμπρὸ σπὴν κοιμισμένη θάλασσα τοῦ ἀνεκλήρωτου ποὺ τόσα μὲν κρατεῖ.

Τὰ παράξενα
ΛΕΩΦΟΡΟΙ
ΣΤΡΩΜΕΝΗ
ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ!

Τὰ λάθη εἶνε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἰδίως μάλιστα ὅταν γίνονται ἐξ ἀνάγκης. Πολλὰς φορὲς ἐν τούτοις εἶνε τόσο κοινὰ, ποὺ μὴ λησθῇ πρὸς ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἡλικία, ἐν τούτοις προκαλοῦν τὰ γέλια καὶ τὴν θυμῶν!

Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται καὶ τὰ λάθη ποὺ παρατηροῦνται σπὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑλικῶν μὲ τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται οἱ διάφοροι δρόμοι. Μὲ τὴν διαφορὰ μόνον ὅτι συμβαίνουν σπανιότατα.

Κάποτε γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς δρόμου σπὴν ῥωσικὴ πόλιν Σουερνλάδσκ, ἐπὶ τσαρική ἐποχὴ χρησιμοποίησαν ὑλικά καθὲ ἄλλο παρὰ συνήθη. Ἀντὶς γιὰ χῶμα καὶ πέτρες σπράσαν τὸν δρόμο μὲ πολυτίμους λίθους ἀξίας μισοῦ περίπου ἑκατομμυρίου λίβρων!

Ὁ δρόμος αὐτὸς ὁπλασθῆκε σπὴν ὁλοκληρωτὰ μὲ... τσιμέντα! Ὁ ἀρμόδιος ἐργολάβος δὲν ἀντελήφθη τὴν ὑπερβολὴν τῶν πολυτίμων αὐτῶν λίθων μέσα στὰ ὀγκῶδη ὑλικά, ποὺ χρησιμοποίησε.

Ἐξέφανε μὴ μὲρ, ὁ πεταμένος μέσα σπὴν δρόμο ἔκρινεν ἠσοῦρος ἀνεκαλύφθη ἄλλως τυχεῖς ὁ πόνος ἔξω γεωλόγῳ. Ἡ παταγνὴς ἀποκαλύψῃ ἐξοικῶσε σπὴν πόλιν τοὺς κατοικοὺς τῆς πόλεως καὶ ὅλοι μαζὶ ἐν συναγεμῶν προέβησαν σπὴν γενικὴ ἀνασκαφὴ τοῦ δρόμου, μαζεύοντας τὰ πολυτίμα πετράδια! Ἐπενέβησαν ὅμως ἐν καιρῷ οἱ Ἀρχεῖς καὶ ἀπεμάκρυναν τοὺς αὐτοσχέδιους χρυσοθήρες.

Μολοντὶ αὐτὸ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λάθη αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ἐν τούτοις ὅμως δὲν εἶναι καὶ τὸ μοναδικόν! Μία ἄλλη περίπτωση γκάφα ἔγινεν σπὴν κατασκευὴ ἑνὸς δρόμου τῆς πόλεως Κιμπέρλεϋ σπὴν Ἀγγλία, ὅταν γιὰ πρῶτὴ φορὰ χρησιμοποίηθηκε ἡ ἀσφαλτὸς ὡς ὑπόμνη ἐπιστρώμα. Σπὴν περίπτωση λοιπὸν ἔκρινεν ἡ ἐπιστρώσις ἔγινεν μ' ἕνα μίγμα ἀσφαλτοῦ καὶ μὴλὲ ἀργίλλου, ὁποῖος περιέχει... διαμάντια!

Τὸ λάθος ἀνεκαλύφθηκε ἐπειτα ἀπὸ πολὺν καιρὸ ὅταν μὲ τὴν φθορὰ τοῦ δρόμου ἐξέκρινεν σπὴν ἐπιφάνειά του οἱ μύζες τῶν διαμαντῶν! Σκάφθηκε ἀμέσως μὲ προσοχὴ, κι' ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἀργίλλος ποὺ χρησιμοποίηθηκε περιεῖχε μικρὰ ἀκατέργαστα διαμάντια ἀξίας μεγαλύτερας τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου λίβρων!

Στὴν Ἀγγλία, σπὴν χώρα αὐτὴ τῶν ἀνθρώπων μὲ τὰ τετραγωνικά μιστά, κατασκευάσθηκαν καὶ ἄλλοι δρόμοι μὲ ὑλικά κατασκευαστικὰ ἀξίας. Στὸ Ντάρτμουρ ἐλόκληροι τόννοι γρανίτου ἀπεσπάρσαν μὲ συναισθητὰ ἀπὸ ἕνα θοῦνο ποὺ εἶχε ἀνάγλυφα παλαιολιθικῆς ἐποχῆς. Τὰ ἀνάγλυφα αὐτὰ ἔγιναν κομμάτια καὶ τὰ σκῆρα κατὶν χρησιμοποίησιν γιὰ τὴν ἐπιστρώσιν τῶν δρόμων τοῦ Ντεβονσάιρ!

Ὁ δοναλισμός ἔγινεν ἀντιπῆλοσ ὅταν ἡ καταστροφὴ εἶχε πὰ συντελεσθῇ.

Ὅχι ὅλιντοι δρόμοι ἔγιναν καὶ μὲ δεικνύοντες. Στὸ Ρούρ, κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀρχαίας ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλῶν, λόγῳ τῆς ἀγνοίας μερικῶν ἀνθρώπων, εἶχαν κατασκευασθῇ οἱ δρόμοι πολλῶν χωρίων μὲ δεικνύοντες, ἀξίας τότε 40 λίβρων τὸν τόνον.

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

Στὸ Πικαντίλλιν ἕνας ἄλλος δρόμος εἶχε τὴν τύχην τὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ἕνα πολυτίμο ὕλο, ὀνομαζόμενον «πυξίς». Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ὕλου ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ ὡς «διακοσμητικόν», ἀρκεῖ νὰ σὰς ποῖμε ὅτι ἕνα μικρὸ τεμάχιο κοστίζει σήμερον μισὸ λίβρον!

ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ἡ χαρὰ τοῦ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Ἡ πρόοδος δὲν ἡσυχάζει. Διὰρκῶς προσταθεῖ νὰ θρῇ ὅλοσιν ταχύτερα συγκοινωνικά μέσα. Τώρα ἐπιδίδεται εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀεροπλάνου. Κάθε τόσο λαμβάνουμε νέα περὶ ἀπαιθάνων πτήσεων. Ἀὐριο θὰ πληροφορηθῶμε τὴν κατασκευὴν τῶν πρῶτων βολιδῶν. Μεθαύριον τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς νέας καταπληκτικῆς ἀνακαλύψεως. Αὐτὸς ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐμπρός, πρὸς τὴν κατάκτησιν νέων μυστηρίων τῆς φύσεως, δὲν παύεται ποτέ.

Ὅσοι ὅμως θέλουν νὰ χαροῦν τὴν ζωὴν, καλὰ θὰ κάμουν νὰ μὴ τρέκουν ἀσβαινόντες πρὸς ἀπὸ τὴν πρόοδον. Ἀς ἀφίστην στοὺς τρελλοὺς πρωτοπόρους αὐτὴν τὴν ἀσφαλτῶν. Καὶ σὶ καλοζῶστα ἄς σταματήσιν σπὴν πληρέστερην, σπὴν πρὸ ἀσφαλτοκρίτου τῆς προόδου, γιὰ νὰ χαροῦν τὴν ζωὴν.

Στὸ κεφάλαιον τῆς συγκοινωνίας, τοὺς δρόμους τῆς τεταμένης τελειοποιήσεως, ἀνετὶς κατακτήσεως τοὺς ἐκπληροῖ τὸ αὐτοκίνητο. Ἀφῆστε τοὺς φιλοδοξοῦς λιντομπερξ, νὰ διακονοῦν τὴν ὑπαρξίν των σὲ τρελλὰς ἀκροβασίας ἐπάνου στὸ τεταμένο οὐκὸν τῆς ἀνθρωπιάς των. Σεῖς, ἀγαπητέ κυρί, μὲ τὴν καλοδουλειὰ νὴν ἀλκοῦσαν καὶ τὴν πληθωρικὴν μακαριότητα, σταθερὰ μακρὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ.

Γιὰ σὰς εἶνε τὸ αὐτοκίνητον. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην τῶν συγκροτῶν κομμῶν στὸ κεφάλαιον τῆς συγκοινωνίας. Ἐπὶ τὴν ἀσφαλτῶν στὸ μαλακὸ κάθισμα, καὶ μὲ φωνὴν, σπὴν ὁποῖαν ὑπάρχει τὸ ἡδονικὸ ἀνακλιντικὸν μὴδ ἀνατολίτικον μακαριὸν πτήξ, εἴπητε:

— Σωφὲρ, σπὴν Λέσχην...

Τὸ αὐτοκίνητον εἶνε τὸ σῆμα κασιέθεν τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ μεταλλινὴ λαμπὴ τοῦ ἀντιπροσώπου τὴν λαμπρὴν τοῦ λαοῦ, ποὺ ἀνὰ πᾶν: περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο τὴν σημερινὴν κοινωνία. Ἡ ταχύτης τοῦ συμβολίζει τόσο τελείαν τὴν ἀρριδιότητα τοῦ τῆς ἐποχῆς μας.

Στὸ τέρας ὅλων τῶν ἐπιδημιῶν, ποὺ ἔχομεν στὴ ζωὴν, στοχάζεται ἕνα μεγαλοπρεπὲς αὐτοκίνητον. Ἐτᾶν αὐτὸ τὸ ὄχημα ἐπιδημιάζει τὰ ὅρατα ὁ νεύειρ μας.

— Νόκη κανεῖς δικὸ τοῦ αὐτοκινήτου; ὁ νεύειρ μας ὁ φτωχός. Καὶ αὐτὴ ἡ φράσις συγκεφαλαιώνει ὅλες τὰς ἐπιθυμίας. Ὅταν λέγει αὐτοκίνητο, ἐκφράζει καὶ χίλια ἄλλα ὅρατα πράγματα μαζὶ: Ἀνετη, ἐπιβλητικὴ καὶ τοκία, λουκούλεια δεινὰ καὶ τρελλὰς διακοσμήσεις, χοροεπιρρίδες, κοσμικὲς κατασκευαί, ὡμορφες γυναῖκες καὶ ἀσύνκρητες ἀπολαύσεις.

Ποῖα χαρὰ καὶ εὐτυχία τῆς ζωῆς δὲν εἶνε ἐπιβίαις τοῦ αὐτοκινήτου;

Εἰς τὴν ἀκμήν τῆς ἐποχῆς, ποὺ τὸ αὐτοκίνητον διαπρεπὲς τὴν ἀξίαν τῆς ἀπαιτήσεως. Εἶνε σπὴν ὑπερβολὴν τῶν ὀρίων, τῶν πλοῦτων καὶ αὐτὸ αὐξάνει τὴν αἰγλὴν των.

Ἡ πρόοδος προσπαθεῖ τώρα νὰ τὸ καὶ μὴ κοινὴν κτῆμα. Ἦ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

Ψυχραιμία

Μία γυναίκα που απειροεπείδη να δηλητηριάσει τον συζύγο της προσάγει ένα ποτήρι του δικαστηρίου. Ο άνδρας της το ποτήρι, έν τω μεταξύ, απεκατεστάθη η ύγεια, είναι επίσης παρών.

—Ιδού το θυμά σου! της λέγει, ούστρα, ο Πρόεδρος του δικαστηρίου, τι έχεις να πής προς υπερδυστυχίαν σου;

—Δέν τόν δηλητηρίασα!...

Και, προς απόδειξιν, ζητά να τον κάμει, άμέσως, εδώ μπροστά μου ούστρα!

Η αιώνια ιστορία

Δύο ούζινοι διαπληκτικίζοντα μέσα εις δημοσίον αδόν. Συλλαβίζοντα επί διαταραχής της αουκίας και οδηγούντα εις τήν «Αστυνομήν Τμήμα. Τους ακολουθεί και ένας κοινός φίλος των, προς τόν όποιον ο αστυνόμος απευθύνει τήν εξής ερώτησιν:

—Είσταε εις τήν άρχή του καυγά των;

—Μάλιστα, κύριε αστυνόμνε, προς δύο ετών!

—Πρό δύο ετών!! τι θα ήη ούτό;

—Ημουν μάρτυς εις τόν γάμον των!

Άρραβωνισμένοι

Ε κ ε ι ν η.—Είπε τρεις μέρες, που ο πατέρας μου είνε άπαρηγόριος. Έκασεν όλη τήν περιουσία του στο Χρηματιστήριο.

Ε κ ε ι ν ο.—Δέν σου τάλεγα ένώ ότι, παρά τήν συνατάθεισιν που έδωσα για τόν γάμο μας θα κάμει τα πάντα για να μην παντρευθώμε! Όρίστε, να τό άποτέλεσμα!...

Συλλογισμός

Μέσα εις τό καλά του καί μπρός εις τό οφθαλμοσκοπικόν παράθυρόν, ό λαοπόνητος αναλογίζεται:

—Παντρεύομαι Παιώνα μία γυναίκα! κανείς δέν μου λέγει: γιατί τήν ήπηρες; που τήν ήρκαες; Τίποτε! ούτε με κυνηγούσι ούτε με ρωτούν! Κρυώνω, Παιώνα ένα πανωφόρι. Άμέσως με πιάσουν και με φυλακίζουν!... Όστε, λοιπόν, μία γυναίκα άξιζει λιγότερο κι' από ένα πανωφόρι;

Τα προσάντα του συζύγου

—Δέν μου λές Γιαγκο, γιατί είπες στον φίλο σου Πέτρο ότι με παντρεύθηκες για τό ώραία φαγητό που κάνω, άφού σ' ό ίδιος μου γκρινιάζει, πάντοτε; ότι δέν μπορεί να έπιτύχω στο θράσος τα μελάρια σου!...

—Μά, διάβολε!... έπρεπε κάτι, τέλος πάντων να σου πεινώσω δια να δικαιολογήσω τήν έκλογή μου!

Ο δεύτερος τών ηλίθιων

Ο δε ντ, προκειμένου περί ανθρώπων οι όποιοι έστερουνο πνεύματος, εουνήθιζε να λέγη:

—Είνε ο δεύτερος τών ηλίθιων!...

—Και, γιατί να μην είνε ο πρώτος;

—Διότι μπορεί πάντως να θρεφθί κάποιος καλύτερος του!

Τό ξένον χιούμορ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΕΡΩΜΕΝΗ

ΕΝΑ ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΣΝΑΪΤΣΛΕΡ

—Θέλεις μία συμβουλή; με ρώτησε ο φίλος μου Ραϊμόν Μπλάγκουσιπ.

—Σ' άκούω.

—Γλάντισε τη ζωή σου όπως σου γουστάει, όπως σου αρέσει, όπως νομίζεις καλύτερα, αλλά ποτέ, μα ποτέ σου μη μπλέξεις με σαντζέζα του μιούζικ-χαλλ.

—Έχεις λόγους να μου τό λές αυτό;

—Άν έχεις λέει! Είνε μία δολοκλήρη ιστορία που θα σου τήν διηγήθω τώρα άμέσως. Θα ήδης ότι ή συμβουλή, που σου έδωσα προ όλίγου είνε τόσο πολύτιμη όσο δέν φαντάζεσαι.

—Είμαι άλος αυτό.

—Η Κίττυ είνε μία χαριτωμένη σαντζέζα του μιούζικ-χαλλ «Αλάμπρα» και συγχρόνως μία από τίς πιο δολικές έρωμένες που γνώρισα. Κάθε βράδυ ύστερα από τήν παράστασι, έτρεχα και τήν αντίμαζα οτίτι της. Πήγαίτε στις 11 στήν «Αλάμπρα» και επείστεφε στήν 1.

Ήταν τακτικώτατα στή ραντεβού της και σπάταλη στις διακρίσεις της. Άλλα ένα βράδυ πηγαίνοντας ένα τέταρτο ενώριτερα στο δωμάτιο της Κίττυς, βρέθηκα μπροστά σ' ένα θέαμα που δύσκολα θα μπορούσε να γεννηθή στήν φτωχή μου φαντασία.

Η Κίττυ και ό Λίτα Πλούκ—ό νάνος, τού έκείνου ακρόας τού βράδυ είχε προσκληθή στήν «Αλάμπρα» για μία σειρά νού-μερα —ήταν άγκαλιασμένοι σ' ένα άτέλειστο φίλημα. Μου κόπηκε ή φωνή. Περιμένα μία δικαιολογία εκ μέρους της. Καί έξεραι αυτή ή μου είπες: «—Τι άστειο, έ; Άδριο άλλως τς φεύγει...» κι' άρχισε να γελά.

Γιά μία στιγμή μούρε ν' άρπάξω τόν σπιθαμίσιον έκείνου ανθρώπου και να τόν λυώω μέσα στα χέρια μου. Σκέφθηκα όμως πως αυτό δέν με τμούσε καθόλου. Έγώ μ' έταν... νάνο!

Ασκέστικα ν' άπαντήσω στήν Κίττυ:

—Πράγματι πολύ άστειο... Κι' έφυγα.

Τήν έπουμένη ο νάνος άνεχώρησε. Γιά κάποιες μέρες αι σκέψεις μας με τήν Κίττυ είχαν αναπαίσει τόν ομαλόν όρόμο, όταν κάποια μέρα ή «Αλάμπρα» άλλαξε πρόγραμμα.

—Αλλάζει; τόν ρώτησα.

—Ο Λίτα Πλούκ ο νάνος άντε-καθεστάν από δύο νγίναντες, τούς άδελφούς Ντάρλινγκ.

—Δ ύ ο; Ξαναρώτησα.

—Ο Ραμόν με στραβοκύτταξε και συνέχισε:

—Περικότ να σου πώ πως τό ίδιο βράδυ τσάκωσα τήν Κίττυ, μ' έταν από τς δύο γιγάντες.

Πήγα να σκάσω από τό κακό μου. Γιά μία στιγμή τό αίμα άνέβηκε στο κεφάλι μου και έκανα να όρμησω εναντίον του.

Όταν όμως συλλογίσθηκα πως ό Ντάρλινγκ είχε σπώσει έκείνου τού βράδυ στή σκηνή πέντε άν-

θρώπων με τό ένα του χέρι, πως είχε σπάσει άλυσσιδες κι' είχε σπώσει βάρη τριών κανταριών σταμάτησα.

Ο Ντάρλινγκ φεύγοντας κάμει μωρμυρίες μέσα στα δόντια του. Όταν έκλεισε από πίσω του τήν πόρτα ή Κίττυ μου είπες δειλά:

—Δέν μόρεσα να καταλάβω τι έλεγε φεύγοντας... Γρήγορα όμως θα φύγη κι' αυτός και θα ησυχάσω...

Ήταν ή μόνη της δικαιολογία για τήν δεύτερη αυτή όπισθας της.

Τις άλλες μέρες έγινε διακυτωμένη, λές κι' ήθελε να με άποχρήστω για ό,τι μου είχε κάνει.

Αυτό ωστόσο δέν τήν έμποδίσεν να παίζη άθωοτατα με τούς δ ύ ο Ντάρλινγκ μαζύ.

Ένα πρωί βρήκα τούς δύο γιγάντες μέσα στο δωμάτιό της, τόν καθένα σε μία γωνία, να παίζουν τήν Κίττυ σαν μπάλλα, πετώντας τήν ένας στό χέρι τού άλλου. Μπροστά σ' ένα τόσο άθώο παιχνίδι δέν υπήρξε βέβαια να πώ τίποτε.

Άλλά τό πρόγραμμα της «Αλάμπρας» δέν μπορούσε να παραμείνη διαρκές τό ίδιο. Τό κοινό βλάνει είνε πολύ άπατητικό...

—Αλλάζει, τι έννοεις;

—Έννοώ ότι μετά μερικές ή-

ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΕΤΟΙΜΟΛΟΓΙΑ

—Τό κοινό πού είνε ο χειρότερος εχθρός μου είνε ο έρωτας της σπουκής προς ένα μεθύσιον.

—Άλλά, πάτερ, άπεκρίθη έκείνος.

Τό Εύαγγέλιον δέν λέγει: «Αναπαύε τούς εχθρούς υμών»;

—Ναι, αλλά δέν λέγει και «καταπίνετε αυτούς»!

ΤΑ ΚΑΚΑ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

Ο θεός προς τόν άνεμόν:

—Είμαι θέσθιος ότι οι Ισραήλ θα καταβρυσουν να παρατείνουν επί όριστον τήν ζωήν...

Κι' ο άνεμόςας μελαγχολικά:

—Ότε δέν θα υπάρχουν πιά κληρονόμοι!

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΠΡΟΣΕΧΕΣΣΩΣ

Ο διδάσκαλος.—Άς υποθέσωμεν ότι ή μαμά σου άγοράζει ένα καπέλλο προς 865 δραχμές, παπούτσια προς 355 δραχμές, και ένα φόρεμα προς 3657 δραχμές. Όλα αυτά τί κάνουν;

Ο μαθητής.—Όλα αυτά κάνουν τόν μπαμπά σου φωνάζη...

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΟ

θεωρία προς νεοσυνάλεκτους:

Ο αζιωματικός.—Τι είνε στροτός;

Ο Λεβύ.—Στροτός είνε λοχαγέ μου, μία έννοια ανθρώπων, οι όποιοι δέν μόρεσαν ν' άπαλλάξουν!

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

Η ηλικία

Μία από τας ένδοξότερας γαλλίδας ηθοποιούς τού παρελθόντος έκρυβε τακτικά δεκαοκτώ χρόνια από τήν ηλικία της. Μίαν ήμεραν, όμως, έκλήθη μαζί με τόν ήμείον της ως μάρτυς ενώπιον τού δικαστηρίου. Είς ακητήν δέ ερωτησιν τού Προέδρου είπε τήν ψευδή (όπως εουνήθιζεν) ηλικίαν της κατά 18 ετών...

Όταν ήλθεν ή σειρά να εξετασθή και ο υίός της, ο Πρόεδρος τού έκασε τήν τυπικήν ερώτησιν:

—Η ηλικία σας! Πόσων ετών είστε;

—Έξη μήνες μεγαλύτερος από τήν μητέρα μου! άπάντησεν ο υίός της, προς μεγάλην έκπληξιν και θυμωδόν τού άκροατηρίου!

Η Κιβωτός του Νωε

Μέσα εις ένα λεωφορείον, ο νεώτατος άνώνυμος επιβάτης που έννοει να πωλήσει... πνέυμα, εις όλα τα ζητήματα θέλει μία σιωπηλή κυρία να μπειρή και φιθύρεισιν οκείν μεσα στα δόντια της:

—Όκούε ένας ιπποπόταμος!

Η παχυσαρκος κυρία, όμως, έχουσα οξυτάτην τήν ακοήν, έπευσε άμέσως να τού άπαντήση:

—Τι τα θέλετε, κύριε, κάθε λεωφορείον μοιάζει με τήν Κιβωτόν του Νωε και, κατά συνέπεια, περιλαμβάνει όχι μόνον τόν ιπποπόταμον αλλά και τό γαϊδούρι, ά κόμπι!

Τό άπολωλός...

Ο άστυφύλαξ (σε ένα μικρό αγοράκι). —Τι τρέχει μικρέ μου; γιατί κλάεις; τι θέλεις; Τό παιδάκι κ.—Θέλω να μου πής, κύριε, αν είδατε μία γυναίκα που να τής λείπει τό παιδάκι της—ένα παιδάκι σαν κι μένα!

Τρόπος του λέγειν

Ο συνήγορος.—Κύριοι δικαστοί, πρέπει να λάβετε υπό όψιν σας ότι ή γυναίκα τού κατηγορουμένου είνε ηλίθια.

Ο πρόεδρος.—Αυτή δέν είνε έπαρκής δικαιολογία, κύριε συνήγορε. Οι ηλίθιοι είνε άνθρωποι σαν κι μένα και σαν κι σένα.

Γεωγραφικές γνώσεις

—Α! κυρία μου, τι θάσασα και τι κινδύνους που επέρρασκον κατά τό τελευταίο έξερωντικόν ταξείδι σας στον Πάλο. Είχαμε καλή μέρα στήν χιόνια, χωρίς τρώας, χωρίς κανένα μέσον επικοινωνίας!

—Και δέν έξήτοσατε από τό πρόχειο να σάς άποστείλη πίσω;

Απάντησις πληρωμένη

Ένας διεθυντής θεάτρου παραθέτει γεύμα τό όποιο προσκαλεί κι' έναν δικηγόρο, που γράσει και θεατρικά έργα, χωρίς όμως να έχη λάβει ακόμη τήν ικανοποίησιν ή ό ή εστω και ένα από τα έργα του άνοδιδαζόμενον στήν σκηνή.

Κατά τήν διάρκεια τού γεύματος ο δικηγόρος έκμε τήν προσήν του:

—Πίνω εις ύγείαν τού φίλου μας, ο όποιος μενονότι δέν δεχεται τα έργα μας, δέχεται τούλάκιον όμως τόσο εύχάριστα.

—Φίλτατε, άπανταίε, ο διεθυντής, αν δεχόμουν τα έργα σας, δέν θα μπορούσα να δεχθώ εώς τόσο εύχάριστα!...

—Δέν βγαίνει μαζί της, να φάτε πουμενά και μετά να πάτε σε κανένα θέατρο!...

—Εντάξει, αλλά μετά από τό κάτω-κάτω δέν είνε άντίλογο κοριτσάκι, ούτε πρόκειται να τό ξεγελάσω!...

Όταν τής έκανε τήν σχετική πρότασι, όχι με λόγια μασμένα, αλλά σταθερά, σαν να τής έλεγε ότι τής κάνει αούσιον μισού, ή Κλαίρεττι έκατέβασε τα μάτια που κοκκίνισε, σαν μαθητρία που παίρνει για πρώτη φορά τόν έπαινό της δασκάλου.

Κ' έπειτα, όταν αυτός τήν έαναρώτησε αν δέχεται τήν προσφορά του, αυτή μόλις και μετά διας κατώρθωσε να μωρμυρίση:

—Εύχαριστώ... Σας εύχαριστώ πολύ! Είσστετε πολύ καλός, κύριε προϊστάμενε...

Με τό πρόσωπο ξαναμμένο



Ο ΧΙ, δέν ήταν όμορφη ή Κλαίρεττι, ή νεαρή υπάλληλος τού έπιχειρηματίου Μαρβέλλι. Ο προϊστάμενός της δέν άσχελλήθηκε ποτέ μαζί της παρά μόνον για να τής κάνει παραπονοήσεις: «Δεσποινίς, γιατί δέν έφωγαν ακόμα αυτά τα γράμματα!... Δεσποινίς, άργήσατε πάλι σήμερα!... Δεσποινίς, λίγο πιο σύντομα, σάς παρακαλώ...»

Δέν ήταν όμορφη, και ούτε πιά νέα, αν και κομμάτι φορά μά ανοιχιάτικη, όμορφη και μωρμυρή πνοή τής έκανε πιο φωτεινό τό πρόσωπο, και τό μάτι πιο γελοστό.

Άλλά ένας άντρας, τόσο άπποκαλημένος όσο ήταν ο προϊστάμενός της, δέν ήμωροσέρε βέβαια ν' άντιληφθή αυτά τα πράγματα.

Μία μέρα, λοιπόν, παραμονή πρωτομαγιάς, ο Μαρβέλλι βρέθηκε έντελώς μόνος στο σπίτι, άφού όλοι οι συγγενείς του είχαν πάει ταξίδι.

Αυτή δέν είχε έκείνην τήν ήμέρα. Η ήλιος δέν είχε κυριέψει και ή στενοχωρία του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε για να περάση τήν ώρα του σκέφτηκε πως δέν υπήρχε άλλος τρόπος παρά να ερωτοτροπήσιν λιγάκι με τήν Κλαίρεττι, που τόσα χρόνια τώρα στήν υπηρεσία του δέν είχε άκούσει μία καλή κουβέντα από τό στόμα του.

Δέν είχε βέβαια καταστρώσει κανένα σχέδιο για τόν τρόπο με τόν όποιον έπρεπε να τής φερθή. Έφάνηκε όμως πολύ καλός μαζί της, πολύ μεγάλος φυχός και σγυκινήθηκε από τήν καλωσύνη και τήν μεγαλοφυξίαν έκείνη. Σαν κάποιος να τού έλεγε:

«Δέν βγαίνει μαζί της, να φάτε πουμενά και μετά να πάτε σε κανένα θέατρο!... Εντάξει, αλλά μετά από τό κάτω-κάτω δέν είνε άντίλογο κοριτσάκι, ούτε πρόκειται να τό ξεγελάσω!...»

Όταν τής έκανε τήν σχετική πρότασι, όχι με λόγια μασμένα, αλλά σταθερά, σαν να τής έλεγε ότι τής κάνει αούσιον μισού, ή Κλαίρεττι έκατέβασε τα μάτια που κοκκίνισε, σαν μαθητρία που παίρνει για πρώτη φορά τόν έπαινό της δασκάλου.

Κ' έπειτα, όταν αυτός τήν έαναρώτησε αν δέχεται τήν προσφορά του, αυτή μόλις και μετά διας κατώρθωσε να μωρμυρίση:

—Εύχαριστώ... Σας εύχαριστώ πολύ! Είσστετε πολύ καλός, κύριε προϊστάμενε...

Με τό πρόσωπο ξαναμμένο

και με χαμλωμένα μάτια, ήταν γελοία έκείνη τή στιγμή, που ο προϊστάμενός της τήν έλυπήθηκε. Ήταν και άσχημοτύχαικη και λίγο κακοντυμένη. Καί δέν είχε ούτε λίγη πούδρα στο πρόσωπο...

Να λοιπόν δυνατόν να παρουσιασθή στο κέντρο με μία τέτοια γυναίκα από πλευρό του! Σκεδόν, είχε μετενοήσσει, τώρα!... Θα ήταν όμως ένα είδος δώρου που θα τής έκανε, αυτός που δέν είχε δωρήσει ποτέ τίποτε σε κανέναν...

—

Έκείνη τήν ήμέρα ή Κλαίρεττι ήταν πραγματικά κυμική. Όλα τής έκαναν έντομα, όλα τήν ένθουσιαζαν: τό θαλασσινά, ή σαμπάνια, ή μουσική τής τοιγυράνης όρχήστρας, ή σουλαέττα μιας χορευτριάς, τό πολυήλοκο χτένισμα μιας κυρίας που καθόνταν δίπλα της και πρό πάντος τό έπισπασμό ύφους, που είχε πάει άπέναντί της ο κύριος Μαρβέλλι, ο γκρινιάρης προϊστάμενός, ο όποιος τώρα τήν ρωτούσε διαρκώς μήπως ζεσταίνεται, μήπως κρύνζει, μήπως ήθελε να πάρη τίποτε άλλο, μήπως επιθυμούσε κανένα αγαθή...

Τις φανόταν άήθιστα όλοι αυτοί. Καί όμως ή Κλαίρεττι ούτε για μία στιγμή δέν έκσκέφτηκε ότι ο προϊστάμενός της έρωτοτροπούσε μαζί της. Καί τούτο, για μέ τόν όποιον έπρεπε να τής φερθή. Έφάνηκε όμως πολύ καλός μαζί της, πολύ μεγάλος φυχός και σγυκινήθηκε από τήν καλωσύνη και τήν μεγαλοφυξίαν έκείνη. Σαν κάποιος να τού έλεγε:

«Δέν βγαίνει μαζί της, να φάτε πουμενά και μετά να πάτε σε κανένα θέατρο!... Εντάξει, αλλά μετά από τό κάτω-κάτω δέν είνε άντίλογο κοριτσάκι, ούτε πρόκειται να τό ξεγελάσω!...»

Όταν τής έκανε τήν σχετική πρότασι, όχι με λόγια μασμένα, αλλά σταθερά, σαν να τής έλεγε ότι τής κάνει αούσιον μισού, ή Κλαίρεττι έκατέβασε τα μάτια που κοκκίνισε, σαν μαθητρία που παίρνει για πρώτη φορά τόν έπαινό της δασκάλου.

Κ' έπειτα, όταν αυτός τήν έαναρώτησε αν δέχεται τήν προσφορά του, αυτή μόλις και μετά διας κατώρθωσε να μωρμυρίση:

—Εύχαριστώ... Σας εύχαριστώ πολύ! Είσστετε πολύ καλός, κύριε προϊστάμενε...

Με τό πρόσωπο ξαναμμένο

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΦΙΛΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΣΩΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΠΙΑ ΣΟΡΕΝΤΙΝΟ

στεύρη αυτό. Γιατί, οι άνδρες, δέν είναι ποτέ τόσο ευγενικοί, γιά τό τίποτε, και πρό πάντος έκείνοι που είνε πολύ άπποκαλημένοι με τής έπιχειρήσεις των, έστω και αν δέν πρόκειται να ώφελήσουν στα τελευταία τί-ποτες, όπως συμβαίνει τώρα με τόν κύριον Μαρβέλλι.

Έκείνο τό βράδυ όμως ή ήταν πολύ κουτός να μην ώφελήσιν άπολύτως τίποτε. Καί έκανε τήν εύκολή σκέψη:

—Στό κάτω-κάτω, αν μου δημιουργήσιν μετά ιστορίες, αν και δέν είνε απ' αυτές που δημιουργούν ιστορίες, τής δίνω στό χέρι τρεις μισούς, ένα κομμάτι σοκολατάκια και τήν άπόλυση...

—

Στό θέατρο, που έπήγαν με τό φαγητό, ή κυμωδία έτελείωσε κατά τρόπον σγυκινητικό, ο παραγινώστης και ή πρωταγωνίστρια, άφού διαδίστασαν τό άμοιβό μισός τους, τήν περιφρόνησαν και τήν άναγκάσιν, οι δύο πράξεις, στήν τρίτη έκλήπσαν συγγνώμην, άναγκάσαν και ώρκοιτικαν αίσωγαν άπάντη.

Η Κλαίρεττι έκάλειγε από τήν σγυκινήσιν. Για να τήν παραγορήσιν ο Κλαυδίους τής έδωσε καραμέλλες, που είχε φέρει μαζί του και τής είπες ότι, τήν συνύδευσε στο σπίτι, και μάλιστα με άποκρίνητο.

Δέν είπε όμως σε ποιά σπήν, αν στής Κλαίρεττις ή στο δικό του.

—

Η αλήθεια είνε ότι δέν ήξερε από πού νάρχηρη για να τής πεί τό όσα είχε στο νοή του. Καί τ' άποφασίσαν έτσι, απότομα: «Αίδικς να τής είπω τίποτε άπολύτως θα τήν πώ στο σπίτι μου και κάτω στήν πόρτα, τήν θαζέω μ' ένα φίλ και τέσσερα τρυφερά λογάκια...»

Όχι, δέν ήταν συνηθισμένη ή Κλαίρεττι να δέχεται φίλια και γλυκόλογα. Κ' έκείνο τό βράδυ, ίσως έπειδή ήταν παραμονή πρωτομαγιάς, βυμήθηκε ότι πέρασαν πολλά χρόνια χωρίς να τήν φιλήσιν κανείς ή να τής πεί ένα γλυκόλογον, κι' έννοιας έπιτακτική μία τέτοια άγνωση.

Και, ακόμη έκσκέφτηκε ότι τό να τής δώση ένα φίλ και να τής πεί «Κουκλίτσα μου» ή γιανιά της, ένας παιδικός φίλος ή ο προϊστάμενός της ήταν τό ίδιο πράγμα. Ήθελε ένα φίλ, και μία καλή κουβέντα από όποιον ήθελε. Τό άλλα δέν τήν έναίεσαν καθόλου, και μάλιστα ούτε τής ήξερε...

Ίσως έρωταίε μόνον ή Άννοίς. Καί όμως ήξερε στες ώρες των ποιών, χωρίς να τό καταλάβη άλλος κανείς έκτός από τό χελιδόνι, να άνη και τό κοριτσάκι τόν άνερείωνται διαρκώς τόν έρωτα, όπως στήν άρχή τής εδωρισμένης άνερείωνται τόν έρωτα τής Κυρίας.

Άλλά πολύ συχνά ή μελαγχολική εδωρισμένη τής ζωής δέν βλάνει τήν φώτειν, και ή λήσιν λουστική έκείνη Κυρία, όλην τιπιόματα πούλιν, μωρμυρήν άποσφαιρα και γαλανά κυματάκια, που καίθεσαν άπαλά τήν άμμοδιά, τήν Κυρίακή έκείνη που λέγεται έρως...

Και όμως ή Κλαίρεττι θα ήταν εύχαριστήμενη από μία Κυρίακή όπως τήν περνούσιν οι μικροαστοί, σ' ένα έξοχικό κέντρο, με λίγη προαινόσα σ' ένα γραμμόφωνο με μαγευμένες πλάκες.

Και θα ένόμιζε άσφαλώς πως όρισκοντα συγκεντρωμένα όλοι σ' ένα φίλ.

Όταν όμως βρέθηκαν μέσα σ' αυτόκιντο, ή Κλαίρεττι έκκατάλαβε ότι ο προϊστάμενός της είχε βρεθεί να χαρομερή μαζί της. Καί όμως, θα ήθελε να τήν φιλήσιν, αυτός που έφάνηκε τόσο καλός μαζί της, έκείνη τήν βράδυ...

Έπηρε θάρρος: με μία φωτιότα που έτρεψε, με τό χέρι άνωμένα σαν να έπρόκειτο να προσευχήσιν, κυττώντας ντροπαλά με δακρυσιμένα μάτια τόν κύριο Μαρβέλλι, τού έμπιστεύθηκε τόν πόνο της:

—Είνε τόσοσ καιρός που δέν με φιλεί κανείς... Άπό τόν καιρό που ήμουν μικρό κοριτσάκι... Έχετε τήν καλωσύνη να μου δώσετε ένα φίλκι!...

Έκλεισε τα μάτια και τού προσέφερε τό μέτωπο για να τήν φιλήσιν, σαν καλό κοριτσάκι που περύνει ένα βράδειο.

Και σαν καλός πατέρας που άναπαίσε τό κοριτσάκι δέν βέλει καθόλου να τό στενοχωρήσιν, ο Κλαυδίους Μαρβέλλι έβλήσε τό άννό έκείνο μέτωπο τού τού προσεφέρθηκε με τόνσιν α-σφάλεια.

Μετά τήν άπώτησιν κ' έφώναζε τού σωφής για να τό δώση μιαν άλλη εδωρισμένη: τού σπιτίου τής Κλαίρεττις...

—

Τήν άλλη μέρα και τίς επόμενες, όταν ή Κλαίρεττι έστρεψε στο γραφείο, είδε με έκπληξη ότι ο προϊστάμενός της ήταν πιο εύστοχος από πριν, σκεδόν άπότομος τώρα. Καί δέν μπορούσε να καταλάβη τήν αίτία.

Μήπως δέν τού βρέθηκε και λά; διαλογίζεταν. Μήπως είπα-

—

Και ή εύκαιρία παρουσιάστηκε. Ήταν πάλι παραμονή πρωτομαγιάς. Καί ο κύριος Μαρβέλλι, τής έκανε πάλι μίαν ευγενική πρότασι: τήν έρωτισε, όχι αν ήλπη να περάσουν τό βράδυ μαζί, αλλά άλη τους τή ζωή. Καί, τήν άλλη μέρα τήν στεφάνωσε.

—

ΠΙΑ ΣΟΡΕΝΤΙΝΟ



Πονεμένη

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ένας γιατρός νευρολόγος των παλαιών Αθηνών δέχεται μία άρκετά παράδοξη επίσκεψη γνωστής Αθηνάιας κυρίας της εποχής εκείνης, η οποία του εκθέτει ότι τον τελευταίο καιρό έχει την εντύπωση ότι καταδιώκεται από το φάντασμα ενός κρανίου. Το κρανίο αυτό φέρει μία τρύπα από σφαίρα στον δεξιό κρόταφο και παρουσιάζεται πάντα μπροστά της όταν βρίσκεται σε οικείο μέρος. Τού ε-ξομολογείται ακόμα ότι πο-τού παντρεμένη την άγγισσε ένας νέος, που όταν ο πατέρας της δεν δέχονταν να παντρευτούν νυκτόκτονος. Μετά την αποκάλυψη αυτήν ο γιατρός άφηνει τη θάλασα να φύγει και την άλλη μέρα βρίσκει το σύζυγό της στον οποίο εκθέτει τις αντιλήψεις του για την άρρωστια της. Το ίδιο θράσος μένει μόνος με τη θάλασα στο σπίτι της Κηφισιάς, όπου την υποβάλλει σε μία πρωτότυπη θεραπεία.

5ον

«Αλλά και τα δωμάτια του επά-να διαμερισματος και ένας μικρός πρόδρομος ήταν όλα θυσιάζοντα στο σκότος».

Όταν ανέβηκαν, στη σκάλα και εισήλθοντο στο πυκνό σκοτάδι, ο γιατρός με όλην την δύναμη της επιτήκειας του και την ψυχραιμία του χαρακτήρος του, ήρχισε να αισθάνεται άσθενείς τις επιρροασίες.

Ότι η θάλασα είλκετο προς ώριμην κατεύθυνση, άνοι-στον μέχρι της στιγμής, και η έλξις δεν ήτο δυνατόν να επι-φύγει η από μυστηριώδη κόσμον ψυχών η φροσύνη, ο γιατρός δεν είχε καμμία αμφιβολία.

Το τυραννικόν ερώτημα γι' αυτόν ήτο που είλκετο: Πού έ-φερετο: Πού θα έπληγαυε αυτή και πού ήγεται και αυτός μαζί της;

«Επίσης καμμία αμφιβολία δεν είκον ότι η θάλασα είκον ύποστη την επίδρασιν μυστηριώ-δους υπνωτιστικής δυνάμεως, υπό την ισχύν της οποίας είκον άπολέσει την ίδιον βούλησιν και ήγεται άποκλειστικός ύπ' α-υ-της».

Η υπνωτιστική αυτή δύναμις ήτο άναμφισβήτητον ότι έξυπο-ρευήν εκ του φάσματος, όπως και η δύναμις της έλξεως δεν ήτο δυνατόν να ώφειλετο άλλοθι.

«Εφ' όσον ανέβαιναν τα σκα-λοπάτια επί τουστών οι παλμοί του φρικιαστικού συνεκλινέναν

ρός νους, δεν μπορεί να μείνι άνεπιπράστος από εξαιρετικές εκδηλώσεις υπερκοσμίων δύνα-μεων όπως και κανείς λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να άρνη-θι την ύπαρξιν άοράτου κόσμου ψυχών, των οποίων όλοι έχομεν την αίσθησιν και όλοι αισθανό-μεθα άκούσιν όδες προς την πραγματικότητα».

Υπό την πείσιν μιας άληθινά άγαννώδους καταστάσεως η θά-λασα έφθασε στο κατώφλι ενός δωματίου.

Η πόρτα ήτανε κλειστή. Ο γιατρός ησάβνη ότι η θάλασα την έψηλαφούσε σαν να ήθελε να την άνοιξη.

Τό θυρόφυλλο άνοιξε. Τό δω-μάτιο ήτανε κατασκότεινο.

«Έκαμε πέντε-έξη θήματα. Τώρα τό δμμα της δεν ήτανε σταθερό».

«Εκλονίζετο, έτρικλιζε και αι-φνιδίως έσταμάτο».

Η θάλασα έκανε την ευστά-θειά της, όγιατέρως άρχισε να φοβάται μήπως

«Αλλά και άν έκανε τας αισθη-σεις της η θάλασα, ο γιατρός είκον μίαν απόδειξιν ότι εκεί μέσα σ' αυτό τό δωμάτιο θα ύ-πάρχε τό άψυχον αντικείμενον

που έδημιούργει την έλξιν».

Εάν λιποθυμούσε, θα φώναζε την καμριέρα να άνάψι τό φως και άφου ησάβλιζε την δυστυχ ή άσθενή στο κρεβάτι της και την περιέβαλε με όλας τας ά-ναγκαίους δοσθείας, θα έπεδίδε-το έπειτα σε μιά έπιμονη έρευ-να στο δωμάτιο που εύρίσκετο

έκείνη τη στιγμή και πού είκε σύρει την θάλασα ή άόρατος δύ-ναμις του φάσματος».

Πέρασαν όλίγα δευτερόλεπτα άληπούς τραγικής άγωνίας. Η θάλασα έπασσε φοβερά. «Όλο τό κορμί της εσπάραζε».

Τά πόδια της έτρικλιζαν. «Ήθελε να κινήθι, αλλά δεν τό κατώρθωνε».

«Ήγωνίζετο να μείνι στη θέσι της και όμως κάποια άόρατος δύναμις την έξωθούσε να κιν-ηθι».

Μία φοβερά πάλη ύλης και πνεύματος διεξήγησησ οπιν άρ-ρωστη».

«Ο γιατρός σιωπηλός και ανή-συχος πάντοτε την κρατούσε ά-πό τη μέση, έτοιμος να την πά-ρη στην άγκαλιά του άν έπαιγε».

Μία στιγμή η θάλασα εκινήθη. Τρικλιζούσα διπυθύνθη σε μιά άκρη του δωματίου».

Μέσα στο θαυό σκοτάδι ο για-τρός δεν έδλεπε τίποτε. Συ-νεκέντρωσε όλη τη δύναμίν του για να διωξη μακριά άκούσious επιρροασίες».

«Κανείς άνθρωπος, όσον και άν είνε ψυχραιμός και στίδα-

ήτανε από λιποθυμία, αλλά από παραγμύ».

«Ενώ μέχρι της στιγμής εκεί-νης δεν έλεγε λέξι, ούτε και τόν παραμικρό ψιθυρισμό, τότε έξερράγη σε λυγμούς».

Λυγμούς τραγικούς».

«Εκλαιγε και άνεστινάζε και έψιθύριζε ακατάληπτα λόγια με ένα μαρτυρικό άγκομάχημα».

«Άληθινός σπαργμός πού δεν διήρκεσε πολύ».

«Έπειτα από λίγα δευτερόλε-πτα η θάλασα λίγο-λίγο ύπεχώ-ρει σε κάποια εξάντλησι και τό άγκομαχικό της άρχισε να σβύ-νη και να έξαοθεν».

«Ο γιατρός ησάβνη πώς θα λιποθυμούσε, θα έκανε τας αι-σθήσεις της».

Πράγματι δεν πέρασαν πολ-λά δευτερόλεπτα και η θάλασα έμεινε άναίσθητος».

Είκε λιποθυμούσε».

«Ο γιατρός δεν έκασε στυ-μν».

Μέσα στο σκοτάδι δεν ήξερε πού ήτανε τό κομψή του ήλεκ-τρικού για να δώρη φώς, ούτε μπορούσε να τό δρ».

Φώναζε όσο μπορούσε δύνα-τά την καμριέρα».

«Έκείνη είκε φθάσει φοδισμέ-νη ως τη βάση της σκάλας και περιμενε εκεί».

Στις φωνές του γιατρού έτοι-ζε άμέσως επάνω».

«Φώς, της φώναζε ο γιατρός, δόσε φώς παντού και έλα εδω άμέσως».

Η καμριέρα με όλην την ά-

γυνία και τό φόβο της, ένθαρ-μυνομένη από την παρουσίαν και την ψυχραιμία του γιατρού, άναψε άμέσως τό φώς του δια-δρόμου και έτρεξε στο δωμάτιο πού εύρίσκετο όγιατρός με την κυρία της».

«Αμα ήπικε μέσα έρριξε κραυγήν τρόμου».

Είδε την κυρία της σαν πεθα-μένη να κρέμεται στα χέρια του γιατρού».

«Μη φοβάσαι, της είπε εκεί-νος, έχε πεπο θσαι και πιστι σε μένα, δοήθασέ με να πάμε την κυρία σου στο κρεβάτι της. Δεν είνε τίποτε, μιά λιποθυμία».

Και τά μάτια του δεν κτύπα-ζαν τόσο τη λιποθυμισμένη θά-λασα, αλλά τό δωμάτιο».

Είδε πώς ήτανε γραφείο απλό, με μόνα έπιπλα ένα τραπέζι, λίγα θιθλιά επάνω, δύο καρέ-κλες και μιά σαιζ-λόγκ».

«Άλλ' η θάλασα είκε πέσει στο σώρα-μα της επάνω σ' ένα μικρό τε-τράγωνο ζύλινο κουτί, όχι μεγα-λείτερο από τριάντα έως τριάν-τα πέντε έκατοστά του μέτρου».

«Εκεί είκε φθάσει φοδισμέ-νη ως τη βάση της σκάλας και περιμενε εκεί».

Στις φωνές του γιατρού έτοι-ζε άμέσως επάνω».

«Φώς, της φώναζε ο γιατρός, δόσε φώς παντού και έλα εδω άμέσως».

Η καμριέρα με όλην την ά-

μετέφεραν στο κρεβάτι της».

Τώρα είκανε όλα τά φώτα ά-νοιγμένα».

«Ο γιατρός δεν έδίασθη να έ-παναφέρη τη θάλασα εις τας αι-σθήσεις της».

Δεν μετεχειρίσθη θίαια φάρ-μακα, ούτε καν αιθέρα».

Την συνέφερε μόνο με έλα-φόρ μασάζ, κρύο νερό και λίγη δυνατή κολώνια».

«Όταν άνοιξε τό μάτι, της φάνηκε πώς γύριζε από κά-ποιον άλλον κόσμο».

«Ο γιατρός την κύτταξε με χα-μόγελο φίλου άφωσιωμένου».

Την χάδεψε σαν αδελφός».

Τά πρώτα της λόγια ήσαν πε-ρίεργα».

«Ήσαν σαφώς ένδεικτι-κά τό άλλο κόσμο πού είκε ζήσει πρό όλγνου η ψυχή της».

«Τι έφάλητες, γιατρέ, έψιθύ-ρισε, θεέ μου τι έφάλητες».

«Επίστευσε ότι έξυπνούσε από έφάλητες».

«Είπα πώς ύποφέρετε, της εί-πε ο γιατρός, και γι' αυτό σάς ζώνησ».

«Σας εύχαριστώ... σάς εύχα-ριστώ... τό ψιθύρισε».

Και με κλεισμένα τά μάτια ο γιατρός την άκούσε να ψιθυρίζη πάλι: «Τι έφάλητες θεέ μου, τι έφάλητες».

«Θά σάς περιόριζε, φίλη κυρί-α, άν σάς ρωτήσω κάτι: της είπε ο γιατρός».

«Τ: τόν ρώτησε».

«Νά μου έμπιστευθήτε τόν έ-φιάλητην».

Μέσα στην ψυχή του γιατρού δύο έκυρίαρχον τη στιγμή έ-κείνη σπουδαία έρωτηματικά

Νά άκούσθι από τά κελλί της πασχούσης την πλάνην του έ-φιάλητου, όπως τόν είκε αισθαν-θι η ψυχή της και άφ' έτέρου να σπεύσθι στο μικρό γραφείο και να έρευνήσθι τό μικρό κιώ-διο».

Είκε σχηματίσει την πεποιθή-σιν πώς μέσα σ' αυτό τό κιώδιο ύπάρχε τό άψυχον αντικείμε-νον πού άπετέλει την έλξιν της υπερκοσμίου δυνάμεως πού έ-νεφάνισε τό φάντασμα εις την θάλασαν».

«Άλλ' εις την παράκλησιν του γιατρού να τό άφηγηθι τόν έ-φιάλητην της, η θάλασα έδία-σε, ο γιατρός έπέμεινε με την αυτήν πειστικήν ευγένειαν πάν-τοτε και εκείνη συγκατέτεθ».

«Μη λομυνήτε την ύπόθε-σιν σας, της είπε, τί δεν θα έ-χετε τίποτε μυστικό από μένα».

Τού άφηγηθι τότε, ότι τό φάντασμα είκε έμφανισθι πάλι, αλλά την φοράν αυτήν την εί-κυσε μαζί του».

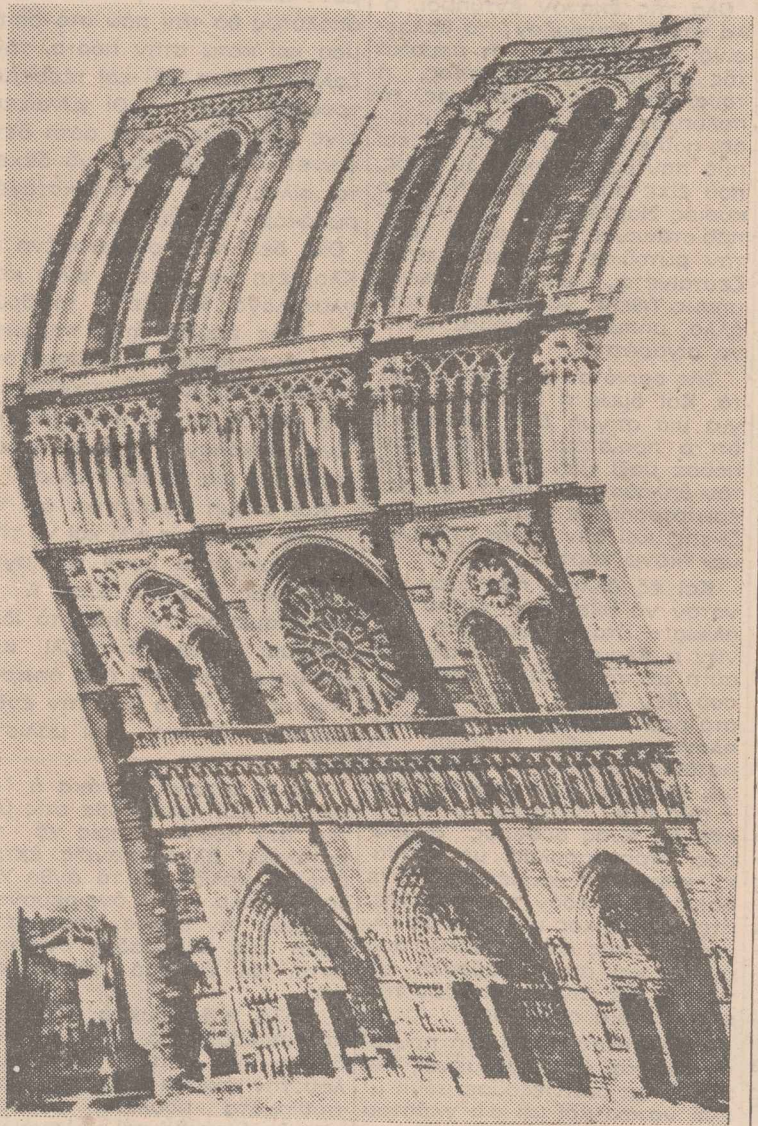
«Εκείνη άντιστά-το,άλλ' η έπιμονή του κατίσχυ-σε της θελήσεώς της και τό η-κολούθησε».

Τότε τό φάντασμα την ώδήγησε από ένα χάος σκότους προς ένα νεκροταφεί-ον, όπου θαυό μπορούσε να άν-θεξθι και έλπιούθύμισε».

«Τι φρίκη... συνέπειρανε η δυστυχής γυναίκα, τι φρίκη...».

«Ενθουσίασε κανένα άλλο πρόσωπον εις τόν έφιάλητην αυ-τόν: τήν ρώτισε ο γιατρός».

«Άλλο πρόσωπο η ρώτισε



Μην άνησυχείτε...Δεν έπαθε άπολύτως τίποτε η Παναγία των Πα-ριοίων... Άπλάς μόνον ο θλιμμένος αυτής της έξωφρενικής φω-τογραφίας, έποθέθηκε εις τό μπάνιό του ένα φερόν (τε-θαλομένη) κλημάδα και έπέτεινε να μιά παρουσιάσει τρικλιζού-σαν την περίφημον παριονίαν εκκλησίαν...

ΨΥΧΕΙ

και αυτή διαπορούς».

«Ναι».

«Οχι, δεν ένθυμούμαι, δεν ένεφανίσθη άλλο πρόσωπο».

«Κανένα».

«Οχι κανένα».

«Η διαβεβαίωσις εκείνη έπει-θε τώρα τόν σπάνιον εκείνον έ-πιτήμονα πώς η άσθενής καθ' όλην την διάρκεια της τραγι-κής έλξεως προς τό δωμάτιον του υίου της και την συντροιήν

της επάνω στο κλειστό κιώδιο, δεν είκε ούδεμίαν αίσθησιν πραγματικότητας, ούδε ίκνος συνειδήσεως της πραγματικής ζωής».

«Ασφαλώς ζούσε σε κόσμον άλλον και διεύθυντε άπς υπερ-κοσμίου και άοράτου δύνα-μεις».

«Τώρα πώς αισθάνεσθε; την ρώτισε».

«Πονώ πολύ... τό ψιθύρισε».

«Πού την ρώτησε πονετικά».

Τού εξήγησε πώς αισθάνεται τό κεφάλι της να σφίγγη κάποια δύναμις σαν σιδερένιο στεφάνι και όταν έκλινε τό μάτι πί-στευε πώς τό σώμα της βυθίζεται σε χάος».

«Αισθάνομαι πώς κάνομαι, του ψιθύρισε, πώς θυθίζομαι στο ά-πειρο».

«Έπειτα του εξήγησε πώς την πονούσαν και όλα της τά μέλη. Τά χέρια της, τά γόνατά της, αι

Η ΥΠΟΜΟΝΗ ΑΝΤΑΜΕΙΒΕΤΑΙ

«Η κατωτέρω ιστορία είνε πολύ σύγχρονη και σάς την μεταδίδω άκριβώς όπως την άναγράφουν αι τελευταίαι γαλλικαί έφημερίδες :

«Ένας Μασσαλιώτης δημοσιογρ-αφός, ηλικίας τριάντα πέντε έτών περίπου έσυνείλιζε επί μακρόν σε ένα έτών να πηγαίνει κάθε Κυρί-ακτι να τρώγη εις ένα συγγενι-κό του σπίτι ευρισκόμενος εις έξο-κλήν τοποθέσιον αλλά πλησιέστα-το της Μασσαλίας».

Εις τό σπίτι αυτό έκείνητο και ένας θεός του τραυματίας του Μεγάλου Παλέ-μου, φέρων τόν θαυμον λοχαγού εν τιμητική άποστρατεία, ο οποίος του δημοσιογράφου έννοούσε να σε κάθε έπισκεψιν του άνεψιού τον πάρι ιδιαιτέρως και να του σιγηθή τας μάχας εις τας οποί-ας έλαβε μέρος εις τόν τομέα του Σεμάν-ντέ-Νιτρο».

Εσφικρά όμως, κατά τά τέλη του παρελθόντος Νοεμβρίου, ο λοχαγός εν άποστρατεία άπέθε-ν εν από κεραυνόβολον άποληγέ-αν και, όταν ο Μασσαλιώτης δη-μοσιογράφος μετέβη εις τό συγγ-ενικό του σπίτι, δεν έληροφορή-θη μόνον τόν θάνατόν του αλλά και τό εξής άπροδόκιστον: ότι ο μακαρίτης του ήφνε δια διαθήκας έλξει εν εις ευχαριστίας δια την άσύγκριτον ευγένειαν και κατα-δεκτικότητα πού είκε να τόν ά-κούσθι επί 103 φορές να του διη-γηται τας παρά τό Σεμάν-ντε-Νιτρο μάχας εις τας οποίας έλαβε μέρος».

«Εκεί άκούσθησαν τριακόσια γαλλικά φράγια».

Απλοή του κληροδοτούσε τώρα έκτακτορακά όσας φορές πού δι-ηγήθη τας μάχας του... Ούδεμία άμφιβολία ότι εις αυτήν την τιμήν ο λοχαγός θα εύρισκε μέγα πλά-θος άκρατών όχι μόνον δια τας μάχας του Σεμάν-ντε-Νιτρο αλλά και δι' όλον τόν πόλεμον από του 1914 έως τό 1918».

κλειδώσεις και αυτοί οι άρμοι-τών δοκτύλων της».

«Ο γιατρός την διαβεβαίω-σε, ότι όλα θα περάσουν».

Την ένεβάρρυνε με πίστιν και πεποίθισιν, γιατί και αυτός πί-στευε πώς θρήκε την πηγήν της νόσου της».

Ετοποθέτισε την καμριέρα πλάι της, διέταξε να της δώρη τούς κυμούς όσας ποστοκαλιών ήθελε, της συνέστησε την ζω-γόνον επίδρασιν τών όπών των χρυσών μήλων, καθώς έλεγε τα πορτοκάλια, και της είπε ότι αι-σθάνεται ανάγκην να άναπαυθι».

«Η θάλασα τόν ρώτησε με συ-κλήνουν άν θα έφευγε».

«Οχι, της είπε, θα είμαι ό-μι-α σας, Άν με χρεισθήτε να με καλέσετε. Άλλ' έχω την πεποί-θισιν ότι δεν θα ένοκληθίτε ά-πό τίποτε».

«Ενώ η δυστυχής θάλασα έπα-

νεύρισκε κάποια γαλήνη, ο για-τρός αντί να άναπαυθι, καθώς την διαβεβαίωσε, διπυθύνθη στο δωμάτιο του έτάνω διαμερισμα-τός».

«Η άνησυχία του, σχεδόν άγω-νία του, συνεκέντρωτο προς τό περαιογο μικρό κιώδιον, έ-πάνω στο οποίο είκε λιποθυμή-σει και σωριασθί η θάλασα».

Είκε σχηματίσει την πεποιθή-σιν πώς τό κιώδιο εκείνο περιεί-χε την έλξιν και έκρυβε τό μυσ-τήριον της έμφανισσεως του φαντάσματος και της τραγικής άγωνίας της δυστυχούς εκείνης γυναίκας».

«Η άπόδειξις ήτο καταφανής».

«Από όλα τά δωμάτια και τά διαμερίσματα της έπαύλεως η θάλασα εκεί διπυθύνθη, άρα η έλξις και η πηγή της έκπορεύ-σεως του μυστηρίου θα ύπήρχε εκεί μέσα εις τό ζύλινο κιώδιο».

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ του Γ.ΑΣΠΡΕΑ

Τώρα κύτταξε με προσοχή και τό δωμάτιο και τό κιώδιο».

Προηγούμενας από την κα-μριέρα είκε πληροφορηθί πώς στο δωμάτιο εκείνον μελετούσε συνήθως ο Νίκος, ο γυιός της θάλασας, και τό είκε σαν γρα-φείο και σαν σπουδαστήριο».

«Αντ'λήψις του του έλεγε πώς εκεί μέσα στο εύτελες κουτί, τό ζυλοκιώδιο τών τενε-κείων του πετρελαίου, περιεί-χοντο κόκκαλα ζήνρα».

Τίποτε τό εξαιρετικό δεν ύ-πήρχε στο δωμάτιο».

«Ήτο ένα άπλοον γραφείον σπουδαστικό, με άπλά και στοι-χειώδη έπιπλα».

«Ο γιατρός έστρεψε τώρα την προσοχήν του στο κιώδιο, τό ό ποιον εκ πρώτης όψεως του έ-φάνη ως συνήθης κάσος τενε-κείων του πετρελαίου».

«Εσκέψε και τό παρητήρησε μετά προσοχής».

Τά ζύλα του ήσαν καθαρά και κορφυμένα όπως συνήθως».

Μόνον από την με ά πλευρά, την πλατυτέρη, μερικές σανίδες ήσαν άκρόφωτες και γιά να μη φύγουν ήσαν δεμένες με κον-τρό υπάγγου, σαν σχοινάκι».

«Ασφαλώς κάτι ήτο κλεικμένο εκεί μέσα».

«Ο γιατρός έσκέψε περισσότε-ρο και τό ώθησε προφανώς γιά να διαπισώρη τό βάρος του».

«Επεισθη τότε πώς τό κιώδιο δεν ήτο και πολύ βαρύ».

«Αλλά καθώς τό κίνησε ησάβ-ν».

ΜΙΚΡΕΣ ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΘΥΣΙΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

«Ένας τρυφός άγαπούσε την γυ-ναίκα του με πάθος, άν και όλοι του έλεγαν πώς ήταν φοβερά ά-σχημη».

Ένας διάσημος γιατρός ήγνε κάποιε σπών πάλι που έμεινε ό-τι φως με την γυναίκα του και του πρότεινε να τόν θεραπεύσθι».

«Αλλά ο τρυφός άρνήθηκε».

Αν γίνουσα κάποι, είπε, θα ήσαν την άγάπη πού έχω στην γυ-ναίκα μου».

«Ο Έρως έστρεψε με κά-ναι εύτυχισμένο και πρστώ να έχω χαμένα τά μάτια μου παρά να χάσω αυτόν...».

«Όταν ύπαικε στο χρυσοκόφ-ε, διέλασε διάφορα κομμάτια ό-πως πέντε χιλιάδες δραχμών».

«Την στιγμή πού έπρόκειτο να πληρώ-η, άρχισε να ψάχνεται θραυτικά και τέλει».

«Όταν ύπαικε στο χρυσοκόφ-ε, διέλασε διάφορα κομμάτια ό-πως πέντε χιλιάδες δραχμών».

«Την στιγμή πού έπρόκειτο να πληρώ-η, άρχισε να ψάχνεται θραυτικά και τέλει».

«Όταν ύπαικε στο χρυσοκόφ-ε, διέλασε διάφορα κομμάτια ό-πως πέντε χιλιάδες δραχμών».

«Την στιγμή πού έπρόκειτο να πληρώ-η, άρχισε να ψάχνεται θραυτικά και τέλει».

«Όταν ύπαικε στο χρυσοκόφ-ε, διέλασε διάφορα κομμάτια ό-πως πέντε χιλιάδες δραχμών».



ΕΚΑΡΩΜΕΣ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ Μία παραστατική φωτογραφική σύνθεσις, όφειλουμένη στον έρασι-τέχνη φωτογράφο κ. Κ. Λεοντόπουλο

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΑΙΡΕΤΕ ΟΤΙ:

Άλλα σκεπτόμαστε και άλλα βάζουμε



Όταν ο άντρας λέει: «Θα σάγα πιά πάντα!» σκεπτόται: «Αν μπορώ να υποσώσω πράγματι να νάνε αυτό άλθεϊα!»

Όλες οι παντρεμένες θα νιώσετε βέβαια καλά, ότι πολλές φορές, πάρα πολλές φορές, ο άντρας σας δεν σας φανερώνει την σκέψιν του. Και τις περισσότερες φορές επειδή φοβάται μήπως σας στενοχωρηθεί. Και σας λeri μίαν μικράν, ασημένιαν φράν.

Οι περισσότερες παίρνετε αυτήν φράν κατά γράμμα, ώστε δεν μπορείτε να καταλάβετε την πραγματική σημασία της. Τι τερσάτιον όμως ώφέλειαν θα έχετε και πόσον περισσότερον θα εκπαιδεύετε τον άνδρα σας, αν μπορούσατε να καταλάβετε την βαθύτερη σημασία αυτής της φράσεως; Θέλετε να δοκιμάσωμε μαζί;

Όταν σας λέει: — Δεν ηγναινούμε απόψε να φάμε σε κανένα εστιατόριον;

Σκέπτεται: — Πόσο θα ήθελα μερικά θαλασσινά. Αλλά τα θαλασσινά μονάχα στο εστιατόριον είναι νόστιμα! Η γυναίκα μου κάνει βέβαια, ότι μπορεί γιά να μαγειρέψη καλά, αλλά δεν μπορεί να έχη την τέχνη ενός καλού μαγειρίου!... Και θα στενοχωρηθώ πολύ αν της το ειπώ! Αλλά δεν πρόκειται να το ακούσω ποτέ από το στόμα μου τέτοιο πράγμα. Και όμως πρέπει κατά ένα οιονδήποτε τρόπον να το καταλάβω.

Όταν σας λέει: — Είθεος τι γελοίο που ήταν το καπέλο της Μαριγούλας.

Σκέπτεται: — Το άπονευμα ή γυναίκα μου πρόκειται να πιάσθην κατελού της... Δεν φαντάζομαι να διαλέξη κανένα ήπο το γελοίο αυτά πράγματα που φορούν μερικές στο κεφάλι!... Ξέρω ότι δεν πρέπει να ανακατεύομαι με το ντύσιμό της αλλά και δεν θέλω να την ίδω σ' αυτήν την κατάστασι!

Όταν ο άντρας λέει: «Θα σάγα πιά πάντα!» σκεπτόται: «Αν μπορώ να υποσώσω πράγματι να νάνε αυτό άλθεϊα!»

Όταν σας λέει: — Η Ελένη είναι πολύ όμορφη απόψε. Σκέπτεται: — Άγαπώ την γυναίκα μου και μονάχα αυτήν. Το ίδιο όμως δεν έμποδίζει να υπάρχουν και άλλες γυναικείες υπάρξεις στον κόσμο. Άν δεν αγαπούσα την γυναίκα μου όπως την αγαπώ, θα έρωτοποπούσα λιγάκι με την Ελένην. Άγαπώ όμως την γυναίκα μου πολύ. Τι κρίμα!...

Όταν σας λέει: — Χθες το βράδυ, έκει όπου επήγαμε ο Παναγιώτης ο' εκορτάριζε φοβερά!

Σκέπτεται: — Αυτός ο Παναγιώτης ζήσει καλά τη δουλειά του, και είναι μόλις εκκορτάριζον. Κι' έγω στην ηλικία του... Δεν σκεπτόμουνα πολλήν ώρα όταν επρόκειτο να κάμω μία κατάκτι. Η γυναίκα μου τον κυττούσε πονηρά Ξέρω καλά ότι δεν αγαπάει παρά έμένα, και όμως... Δεν έχω βέβαια κανένα λόγο γιαντί είναι πολύ τιμία γυναίκα, αλλά δεν ζέρει κανείς ποτέ τί γίνεται!

Όταν σας λέει: — Πόσο κουράστικα σήμερα!

Σκέπτεται: — Άν ή γυναίκα μου δεν ήταν τόσο κουρασμένη, αν δεν είχε να τελειώρη αυτό το κέντημα, πόσο θα ήθελα να διασκεδάσω λιγάκι!... Φαντάζομαι ότι μία καλή ταινία θα με ξεκούραζε πολύ. Άλλ' αν της προτείνω να πάμε στον κινηματογράφο, είμαι βέβαιος ότι θα μου απαντήσει: «Τέλος πάντων, δεν μπορεί να μείνρη ένα βράδυ στο σπίτι!»

Όταν σας λέει: — Μα είναι ανάγκη να περάσω στο Σαββατοκυριακό έξω από το σπίτι;

Σκέπτεται: — Πάλι ξεροδαί!... Θα πάμε σε κανένα έσοξικό ξενοδοχείο όπου θα μάς γράσουν, και δεν θα εύχαριστούμε το άντρί, το οποίο θα ήθελα να μείνω κ' έγω λίγο παραπάνω στο κρεβάτι. Μετά τα έξοδα που θα κάνομε δεν είναι καλότερα να περάσω λίγο πιο άνετα έως το τέλος του μηνός;

Όταν ο άντρας λέει: «Θα σάγα πιά πάντα!» σκεπτόται: «Αν μπορώ να υποσώσω πράγματι να νάνε αυτό άλθεϊα!»

ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΤΕΧΝΗ-ΘΕΑΤΡΟΝ

ΤΑ ΦΙΛΜ ΠΟΥ ΕΙΔΑΜΕ

Σύντομη κριτική των έργων

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΜΕΝΟΣ ΛΑΟΣ

Ένα ωραίοτατο φιλμ του θουτέρ ανθρώπου και θεητόκον, που μάς αποκαλύπτει την δραματική και ποικιλή ζωή των ανθρώπων του τόκου. Ο Περπλανήμενος Λαός είναι ένα συγκινητικό ντοκιμαντέρ της ζωής, δομένο από ένα σκεπτικό ρεαλιστή, που σέβεται το ανθρώπινο όραμα και προπαντός τ η α λ η θ ε ι α.

ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ο θερνάντελ τραγουδά, χορεύει, κάνει γκάφες, ερωτεύεται και φυσικά στο τέλος παντρεύεται. Δι' ο και το κοινόν γελά με τα παθήματα του και φεύγει κατευθυνόμενος από αυτήν την λαϊκή φάρα που έγγυριση γιά να το διασκεδάση.

ΚΑΤΙΑ

Πολύς θόρυβος διά τα τίποτε. Με την Ντανιέλ Νταριέ ως πρωταγωνίστρια, έγγυριση ένα φιλμ «εμπροσκήν» δεν έχει καμιάν σέση με την ιστορίαν και που είναι ακατάστατος αλληγορικός και εξωπραγματικός απίθανος. Η Νταριέ είναι γυναικεία όπως πάντα, αλλά ο Τζων Λοντρώ αυτό γόνει, ούτε καν ήπιοσος, ιδίως όταν απαντάται με ζωντανή προφάν τον τόνον ανθρωπίνου αισθησιακού διαλόγου του ρόλου του.

Μ. Σ.

ΤΑ ΝΕΑ Β ΒΛΙΑ

Το νέο θέατρο του κ. Μαρξίνα — το περσόνισμα, μετά τις τέσσαρες ποικιλίες συλλογές του — δεν είναι ούτε διήγημα, ούτε μυθιστόρημα, με την καθιερωμένη έννοια των έργων αυτών. Ούτε ντοκιμανταρική ιστορία είναι. Η «οὐνία» είναι μάλλον ένας φιλοσοφικός περίστος, μία φιλοσοφική επίσκοπος της ζωής. Ήδησος δεν υπάρχει, διότι ο νόμος είναι ή ανθρωπίνη ζωή και ο ανθρωπίνος νόμος. Μία φράσις του Γερμανού του θεολόγου, που είναι γραμμένη κάτω απ' τον τίτλο, προσδίδει, εύθες ές αρχή, το πνεύμα του θέατρου. «Ανεχώρησε εις την έρημον επίσκοπος έβαντος». Ο συγγραφέας επεκτείνει ένα μικρό τοξίδι κι' ανεβαίνει έπάνω σ' ένα όσων, γιά να συγκεντρωθή και να γυμνήσθη καλά τον έαυτόν και, έτσι, ξεκαθαρίσας και τακτοποιήσας με τον τρόπον που διαρκά ουστοφικανάλισ, τα «έντονα» συμβαίνοντα — να χαρίση, άν ή ή λυμάρη, τουλάχιστον μία φράσις ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

..Ο ΜΑΓΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΛΙΟΥ» ΜΠΡΟΝΙΣΛΑΒ ΧΟΥΜΠΕΡΜΑΝ

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

ΜΙΑ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΒΙΡΤΟΥΟΖΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΑΚΟΥΣΟΥΝ ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Είπε ο καλλιτέχνης πού αγαπά αυτός αυτός πυροτεχνήματα τα οποία έκρηγνουν, φωτίζουν, θαμνίζουν και σβύνουν ταχύτητα μέσα σε άποικία ή κανόνια. Τι μένει μετά το άριστο έργο. Ευτυχώς άναψαν δεν τελειώνει κανείς τόσο εύκολα. Όταν αυτός κατέβηκε το δοξάρι, το κοινόν δεν είναι πια το ίδιο. Ζή σ' έναν κόσμο άνωτερο, ιδανικότερο, ώραιότερο. Η φυσική μας κατάσταση είναι έτελλας άσπαστη μορφή. Και ή θιδική φαινογνμία του καλλιτέχνη μάς περσολούζει είκοσιεπτάώρα όλόκληρη. Ο Χούμπερμαν όταν παίζει δεν μεταδίδει ήν εκμεκλήνους τούς ήλους. Την ύπαρξή του και την σκέψή του έστιν ή ψυχή μας. Γι' αυτό τον άγαπώμεν και τον θαυμάζουμε. Ο Κράϊσλερ παίζει το Κονσέρτο του Μπετόβεν άφωνα. Ορθόδοξα και άπαράβατα. Ο Μπρούς, γιά τούς Γερμανούς τούλάχιστον, άκαμψή καλότητα. Θεωρείται ένας μουσικός άσος. Είπε καμμία καλότητα. Δεν κάνει τίποτε άφ' έαυτού και σέβεται την μοναδικήν αυτήν μουσικήν έμπνευσιν όσον ούδεις άλλος καλλιτέχνης. Καμμία άπό τούς δύο δεν δημιούργησαν τόν φυσικόν όσλον και δεν προφέρη την καλλιτεχνικήν πανδασίαν του Χούμπερμαν. Μετά το Κονσέρτο αυτό, ο άκροατής χάνει την προσωπικότητά του και παραδίδεται πού διδαι ο Χούμπερμαν ή ο Κράϊσλερ. Τον φυσικό κόσμο, την καλλιτεχνική έμπνευσιν, το καταστάλαγμα της μουσικής γνώσεως, την φιλοσοφικότητα της έκτελέσεως, την άνάστην και την γνώσιν της ύψηλης τέχνης. Ήδονουν οι θιρτουσζή πού ζαφνίζουσιν, καταπλησσομένης πώς ή δουκία ήταν τιμωτάτη γυναικία!...

Μενέκν...Κάι έχετε όλην: Είπε πάντοτε πολύ πιστή στους έρωστές της!... Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί... Αχίς το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου... Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Αντρέας — Δεν πρόσεξε πού τού έκαμα έξέλεγχη στο λογαριασμό;

Από το «Ο έρωας άγρυπνεί» των Κανιόδε και ντε Άλφρε; Ζακελίνα — Τι να σου πώ, Άντρέα... Φοβάμαι μήπως ή παλιά σου ή ζωή σε ζανατρεθεί...

Από το δράμα, π. κ. ηγίως να είδαμε ή ένα έπιστόμιο. Το γράμμα σ'όνι σε φωνές μόλις σε είδε: «Αντρέα!» Τι ντροπή!... Πώς ζέει με πόση και με τί είδους γυναικείας θ' έχη όη... Ίσως να φαντασθήκε πώς κι' έγω είμαι και με φιλενάδα σου...

Αντρέας — Αί... πώς γιά αυτό, ενόσω σου! Το κατάλαβε πολύ καλά πώς είμαστε παντρεμένοι... Ζακελίνα — Κι' από τί το κατάλαβε;

Η ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΤΑΙΝΙΑ

Μία χιουμοριστική όρολογία...

—Τέλειον είναι το κινηματογράφιόν εκείνο φιλμ, το όποιον δεν είδεν ακόμη κανένα μέλος της οικογενείας: ούτε ο Μπαμπάς, ούτε ή Μαμά, ούτε ή Μαρία, ούτε ο Χρηστάκης. Και, κατά συνέπεια, μπορούν να πάνε να το ίδούν όλοι, οικογενειακά.

—Πρέπει το φιλμ αυτό να προκληθή εις μίαν αίσθησαν γνωστή και συνήθη, διότι ο Μπαμπάς έχει ώριμηνες δίκες του συνήθους και ή Μαμά, εξ αιτίας των ματιών της, δεν θέλει να κάθεται πολύ μακριά.

—Πρέπει να είναι λίγο κομψόν γιά να ζεχνών ο Μπαμπάς τις φροντίδες του.

—Πρέπει να είναι κάπως αισθηματικό γιά να δακρύση λίγο ή Μαμά και να φαντασθή ότι έγινε κατά είκοσι χρόνια νεότερη.

—... Αλλά δεν πρέπει να είναι και υπερβολικά αισθηματική, διότι ο Χρηστάκης θα άρχισεν να κοροϊδεύει και ή Μαρία θα νινη έξω φρενών, εάν την πάρη ή συγκινήσις και δακρύσουν τα μάτια της.

—Πρέπει να έχη δρσιν και περιπέτειες με κοροϊκότητι, διότι έτσι, παρακολουθώντας την πλοκή του δεν θα φάσκη κανείς την κοινήν να κάμνη κρίσεις διά τον ποιότητα του φιλμ.

—Πρέπει να παίζεται από μίαν πολύ άριστον κυρίον πρωταγωνίστριαν διά να κάμνη εύχαραιστον στον Μπαμπά και στον Χρηστάκη, και από ένα νέον και ώριον πρωταγωνιστήν, γιά να εύχαριστή την Μαρία και την Μαμά.

—Το φιλμ αυτό πρέπει να περιλαμβάνη και μίαν σκηνήν τρυφερότητας, με κάποιον ζών ή με ένα παιδάκι, πού να μή είναι, όμως, και πολύ μακριά διαρκείας.

—Πρέπει να έχη και μερικά παλλακάρια έπισκόδια πού να κάνοον τον Χρηστάκη να πιστέψη ότι έγινε κάλος άδρας!

—Πρέπει ή ήρωίς του έργου να δρμή μιά εξαιρετική και μεγάλη τύχη γιά να νιώση ή Μαρία ότι έχει ακόμη όλην την ζωή μπροστά της.

—Πρέπει το συμπέρασμα να είναι άπονευμα γιά την πόλην γιά να κάμνη τον Μπαμπά και την Μαμά να γκρινιάσουν ότι μερικές τούμπαρ θέλειεις έπίδοσον άλλο.

—Πρέπει να έχη και μερικές σκηνές τούμπαρ έπιδόσεων γιά να δρμή ο Χρηστάκης την εύκαιρία να εκκλήρη τον θαυμασμό του γιά τις γυναικείας να δοκιμάση ή Μαμά κάποιαν εύχαραιστον εν μέσα εις την άπρόσδοκον συγκίνησιν.

—Πρέπει εκείνο πού θα παίξουν καλότερες όσες δεν ή άγαπών; Είναι, σε βέβαιον, πού ή περισσότερες...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

Από το «Πρόσον φάρακον, των Ιδίων» Ντυράν (Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Μπριγκιτ) — Μα στυν... Με συγκνέει... Πρέπει να υπογράψω κάτι διαταγμάς... («Προσόν φάρακον»)

Μπριγκιτ (ηθοποιός και τον κούταζε) — Τι τ' έπεριμένω; Υπογράφετε χωρίς να διαδέχεστε... Ντυράν — Μα, μικρούλα μου, αν τα διαβάσα όά' αυτά, ίσως... να μην τα υπεγράψω... Νά... τελειώσα...

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΤΗΣ ΚΟΤΤΑΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΩΝΕΨΗ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΣ!

Λίγες μέρες το περιφέρονουν τελείως. Το περιέρον είναι ότι ή κόττα δεν γελάται εάν ή κόττα χρηματισθούσε με διάφορα χρώματα. Ξέρει και όρισκε μέσα στους πόλινους κόκκους άκριβας όταν, με τα χέρια μας, θέλωμε να αιδώομε ένα έντερο ή ένα ουλίνα.

Στην κόττα ή τροφή δεν φτάνει άμέσως εις τον στόμαχον, όπου ένα νασοθηκείται ή δική μας ή τροφή, διότι δεν τρώμε συνεχώς, όπως ή κόττα. Οι κόκκοι που μαζεύει το ράμφος φθάνουν από τον λάρυγγα στη γούλα, ένα είδος σάκκου, όπου ένα νασοθηκείται και μένουν έμεις έμεις από την έπιδρασιν του διαλυτικού υγρού. Στο περιέρον ή γούλα είναι ταυτοχρόνως ένας μαστός. Λίγοι δά γναιρουν φυσικά, ότι τα μικρά περιεστέρια φέρουν επί 9-10 ημέρες με γάλα, το όποιον παράγεται εις την γούλαν και των δύο περιεστέρων, και τού πατέρα και της μητέρας. Το μικρό περιεστέρη διηλασιάζει το θάρος του σε δύο μέρη. Γι' αυτό και τρέφεται κατ' αυτόν τον τρόπον. Το κοτόπουλο δεν άναπτύσσεται κατά τον ίδιον τρόπον και δεν έχει, ως τούτο, άνάγκη από γάλα.

Από την γούλαν οι κόκκοι φθάνουν εις τον στόμαχον, όπου ποτίζονται κατά την διαδρομήν με πεφιν και υδροχλωρικό όξύ. Το στόμαχι όμως είναι γιά την κόττα και ένα είδος τεχνικής όργανου, διότι δεν τρώμε συνεχώς, όπως ή κό



ΔΙΣΙΟΔΟΞΟΙ Η ΔΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ;

**Η ΖΩΗ ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΚΡΙΝΟΥΝ
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΜΕΡΙΚΕΣ
ΑΥΘΟΡΜΗΤΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ**

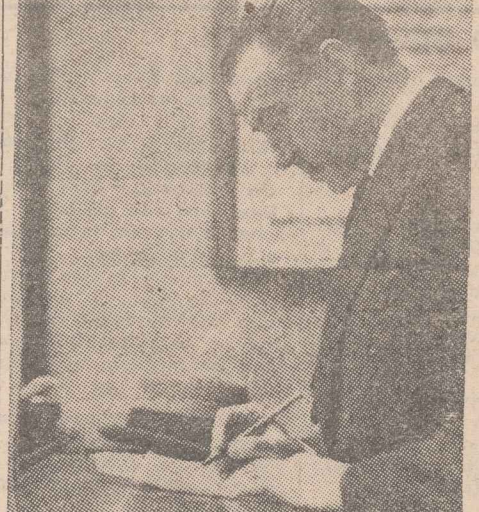
ἀπαντήρη, ἀν τὸν ρωτή-
σῃς.
—Εἶνε ὁ ἀπαισιόδοξος...
—Εἰμαι τρελλὰ ἐρωτευ-
μένος, μὰς λέγει ἕνας
γνωστός μὰς.
—Μπᾶ;
—Βεβαίως. Καὶ σὲ μὴ
ὥρα ἔχω ραντεβού μὲ τὴν
μικρὴ.
—Μπᾶ;
—Βεβαίως. Καὶ ξέρεις;
Εἰμαι ἀπέντρος. Μήπως
ἔχεις νὰ μοῦ δανείσῃς λί-
γα χρήματα;

Αἰσιόδοξα, ἀπαισιόδοξα. Εἶνε οἱ δύο πό-
λοι τῆς ἀνθρωπίνης ψυχικῆς διαθέσεως.
Ἄλλαν τὴ ψυχὴ στρέφεται πρὸς τὸν πρῶ-
τον, καὶ ἄλλαν πρὸς τὸν δεύτερον.
ἔχουν, καὶ οἱ δύο αὗτεις καταστάσεις
τοὺς μεγάλους τῶν Ἀποστόλων καὶ ἁ-
πολογητοῦ τῶν. Λιθίνος εἶνε ὁ κηρύς
τῆς αἰσιόδοξας, Σοφειάδης, ὁ ιερψύ-
μοιρος ἰδωσὸς τῆς ἀπαισιόδοξας.
Ὁ πῶτος μὰς λέγει, ὅτι πρέπει νὰ εἴ-
μεθα αἰσιόδοξοι, διότι ὁ κόσμος, στὸν ὁ-
ποῖον ζῶμεν εἶνε ὁ καλλίτερος τοῦ υπο-
ρεῖ νὰ ὑπάρῃ. Ὁ δεύτερος μὰς ὡρεῖ
πρὸς τὴν ἀπαισιόδοξίαν. Ἄλλα οὗτε ὁ ἑ-
νας, οὗτε ὁ ἄλλος θὰ μπορέσουν ποτὲ
νὰ πείσουν ὅλους γενικῶς τοὺς ἀνθρώ-
πους ὑπὲρ τοῦ ὁρθοῦ τῆς θεωρίας τῶν.
Οἱ ἀνθρώποι θὰ εἶνε πάντοτε, ἄλλοι αἰ-
σιόδοξοι, καὶ ἄλλοι ἀπαισιόδοξοι.
Καὶ ἂν ἐγινόταν χίλις φορές καλλιτε-
ρη ἡ ζωὴ, πάλι θὰ ἔμεναν ἀπαισιόδοξοι.
Ἡ τὸ ἀντίθετο: Ἄν ἐγινόταν χίλις φορές
κακοτέρα ἡ ζωὴ, πάλι θὰ ἔμεναν αἰσιό-
δοξοι. Τὴν αἰσιόδοξίαν ἡ τὴν ἀπαι-
σιόδοξίαν τὴν ἔχει ὁ καθένας στὸ αἷμα
τοῦ. Ἡ αὕτη γεννιέται καὶ μ' αὕτη πε-
θαίνει.



Ἀπαισιόδοξος! Ὁ οὐρανὸς εἶνε καταγάρ-
νος... ὁ ἥλιος λάμπει χρυσοῦς. Τὸ βαρμέ-
τρο μάλιστα δείχνει «καλοκαίρια», ὅσπου
ὁ ἀπαισιόδοξος πῆρε μὰς τὴν ὑμπερ-
του... γὰ καλὸ καὶ γὰ κακόν...

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς αὕτη τὴν με-
γάλη στοιχειώδη διαφορὰ ἰδιοσυγκρασί-
ων τοῦ ὑπάρχει στὴν κοινωνία, δὲν χρει-
άζεται φιλοσοφία. Ἄρκει μὴ κάπως προ-
σεκτικῶς παρατηρήσει.
Βλέπουμε στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ
ἀνθρώπων νὰ τρέχῃ στὴν πλατφόρμῃ μὲ τὴς
βαλίτσες αὐτοῦ καὶ τὸ πρῶτον ἔχει ἐκτι-
νῆσαι καὶ βρῖσκεται ὁ ἄρκετος μέτρων
ἀπὸ αἰσῶν. Καὶ δυστυχῶς ἀναπτύσσῃ μετὰ
λεύτερη ταχύτητα ὁ ἀνθρώπος, ποὺ τρέ-
χει μὲ τὴς βαλίτσες, εἶνε καταγάρως ἀδύ-
νατον νὰ φτάσῃ. Κι' ἐν τούτοις ἔδακο-
λουθεῖ νὰ τρέχῃ πίσω τοῦ. Εἶνε ὁ αἰσιό-
δοξος...
Ἐξέχει θαυμασία λιακάδα. Οὐρανὸς
ἀνέφελος. Ἀκτίνες, λάμψεις καὶ φῶς πλημ-
μυρίζουν τὸ στερεώμα. Καὶ ὅλα αὗτὰ πα-
ρέχουν μὴ σταθερὴ ὑπόθεσις καλοκαί-
ριας. Βλέπουμε ὅμως ἀνθρώπου κατηφῆ,
νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ... ὁμπρὲ-
λα. Τὴν θέλει ὁ εὐλογημένος τὴν ὁμ-
πρέλ्ला μὲ τέτοιο θαυμασμοῦ καιρὸ;
—Μπορεῖ νὰ βρεθῇ ἀργότερα, θὰ σὰς



Ἐνας αἰσιόδοξος: Δίχως νὰ κερτήσῃ δωμα-
τιο προηγουμένως, ἐφθασε στὸ ξενοδοχεῖο
μὲ τὴν σκέψιν: «Μπᾶ δὲ βαρύνει... θὰ ἔρω
δωμάτιον».



Τὴ ἀπαισιόδοξία! Ἡ νοικοκυρὰ προκειμένη
νὰ πλυνθῇ ἐφόρεσε τὴν ποδιά της... φο-
ρεῖται μὴ μὴ πινακὴ τοῦ βούτου καὶ λε-
ρῶσθ τὸ φορέμα τῆς μακροῦν αὐτὸ δὲν
τῆς συνέβη ποτὲ...



Αὐτὸ θὰ πῇ αἰσιόδοξία! Τὸ τραῖνο πρέπει
λογικῶς καὶ κανονικῶς νὰ ἐκρῇ ξεκίνησι
πρὸ 5 λεπτῶν. Ἐν τούτοις ὁ καθυστερη-
μένος αὐτὸς ταξιδιώτης τρέχει στὸ σταθ-
μό... «Ποῦ ξέρεις λέει μὲς τοῦ, μπορεῖ
νὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ»!

—Δυστυχῶς, δὲ.
—Καλὰ. Δὲν πειράζει. Θὰ τὸ βολέψω.
Καὶ πᾶσι στὸ ἐρωτικό τοῦ ραντεβού ἁ-
πέντρος. Καὶ ἂν συμβῇ τίποτε τὸ «ἐκ-
τακτό»! Ἄν χρειασθῇ χρήματα! Δὲν
σκέπτεται τὸν κίνδυνον τοῦ ρεζιλέματος
ποῦ διατρέχει! Ὁχι.
—Εἶνε ὁ αἰσιόδοξος...
—Ἀνθρώπος ποὺ δαδέται ὅλα τὰ οἰκο-
νομικὰ μέσα, ὅλα τὰ προσόντα τοῦ συγ-
κράτου δὲν ζοῦν, ἐρωτεύεται κάποτε.
Πηγαίνει φρεσκοκουρμένος, καλοντυ-
μένος, μὲ γεμάτο τὸ πορτοφόλι, στὸ ραν-
τεβού τοῦ.
Περὶ μὲ τὴν ἀγαπημένην τοῦ εὐχάσι-
στας ὅρες ὁ ἕνα πολυτελεῖς κέντρο. Ἐ-
κεῖν ἡ μεθυσμένη ἀπὸ ἔρωτα, κραοὶ καὶ
εὐτυχία τοῦ προσφέρει διαρκῶς τὰ χεῖλη
τῆς. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἀποφύγει ὅσο μπορεῖ
τὰ φίλια, διότι παραδέχεται ἀπολύτως τὴν
ιστρικὴν ἀποψιν, ὅτι τὸ φίλ συντελεῖ εἰς
τὴν... μετὰ τὸν τῶν μικροβίων.
Εἶνε ὁ ἀπαισιόδοξος...
♦♦♦

Μία παρὰ διασκεδάσει. Ἐνας νέος
τῆς πρῆρας φλετάρει μὴ νέαν. Τὴν
στολίζει μὲ λαμπρὰ κομπλιμέντα. Τὴν το-
λιερκεῖ μὲ ἀκατάχετες αἰσθηματολο-
γίας. Καὶ στὸ τέλος, γιὰ νὰ τὴν συγκι-
νήσῃ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ, ἀποφασίζει νὰ τραγου-
δῇ κατὰ γιν' αὐτὴν.
Τραγουδᾷ ὅμως ἀπαίσια. Καὶ αὐτὸ τοῦ
τὸ ἔχουν εἰπῇ ὅλοι. Καὶ τὸ παραδέχεται
καὶ ὁ ἴδιος. Καὶ πῶς ἐλπίζει, ὅτι θὰ συγ-
κινήσῃ μὲ τὸ τραγούδι τοῦ τὴν νέαν. Καὶ
τραγουδᾷ.
Εἶνε ὁ αἰσιόδοξος...
Ἀνθρώπος, βαρὺς στὸ ὕψος, καθρε-
φτίζει τὴν ἀνεξήγητην κατῆφειάν τοῦ
τὸ πρῶτον καθ' ἑαυτὸν. Κάνει τὴν τουαλέ-
ταν τοῦ. Κυττάζει τὸν: Τώρα στερεώνει
τὸ τελετῶν τοῦ. Βάζει γερὰς πρὸς τὸν
δοκιμῆς τὰ κομμάτια. Δὲν εἶνε κανένα
ἐτοιμώροπον. Καὶ ὅμως, ποὺ ξέρει: δια-
λογίζεται. Ὁ δῶλος ἔχει πολλὰ ποδάρ-
ια. Καὶ φορεῖ καὶ ζῶν.

Εἶνε ὁ ἀπαισιόδοξος...
Νέος, εὐθύμος καὶ ζωηρός, περνᾷ τὸ
σταυροδρόμι τῶν Χαιτελίων. Βλέπει ἐπά-
ντι στὸ τσάμ Πατρινῶν μὴ γνωστὴν τοῦ
νέαν, τὴν ὅσην ἔχει χάσει ἀπὸ ἀρκετῶν
ἐξομολογίων. Τρέχει ν' ἀνεβῇ στὸ τράμ
νὰ τῆς μιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν προφθάει. Τὸ
ἐκπνέει φέγγει μὲ μεγάλαν ταχύτητα καὶ
ἀπομακρύνῃ ἰλιγγιωδῶς τὴν γνωστὴν τοῦ
νέαν.
Δὲν ἀπελπίζεται. Θὰ τὴν πετύχῃ, σκέ-
πτεται. Θὰ περιμένῃ μερικὰς ἡμέρας ἔ-
δω στὸ Χαιτεῖον καὶ κάποτε θὰ τὴν ἴδῃ
πάλι στὸ τράμ Πατρινῶν. Φαίνεται ὅτι στὰ
Πατρινὰ κάθεται.



Ναί, ἀλλὰ πῶς μπορεῖ νὰ ἐλπίζει ὅτι θὰ
τὴν ἐκναύσῃ; τῆς. Στὴν γρομμὴ Πα-
τρινῶν κ' αὐτὴν πλεῖστα τσάμ. Πῶς μπο-
ρεῖ γὰ ξερῇ σὲ ποῦ τράμ θὰ μῇ ἡ γνω-
στὴν (Συνέχεια εἰς τὴν 22αν σελίδα)



Ἡ Βιδιάν Ρομάν, ἡ πρωτὴ τῶν ταινιῶν «Ναπολιτάνικες Βραδείες», «Γυναίκα
τῆς Ἀμαρτίας» κ.λ.π. θεωρεῖται τώρα τελευταία ἡ βεντέτα τῆς μόδας.
Δι' ὅ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ τῆς ἐπρότειναν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Χόλλυγουντ, ὅπου
πρόκειται νὰ γυρίσῃ «Τὸ Ἀμάρτημα» τοῦ Σινκλαίρ Λιούις Ἀντερσν: ἡ
γονιμητικὴ βεντέτα εἰς μίαν τελευταίαν δημιουργίαν τῆς.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

Μοιάζω τοὺς γέροντες ναυτικούς μὲ τὴς ρυτιωμένες
καὶ τὴς σφιγγίδες τὴς μορφῆς ποὺ εἶδα στὴν Ὀλλανδία,
παράμερα στῶν λιμανιῶν τοὺς φάρους καθομιμένους,
νὰ θάβουν ἀμύλητοι νὰ φεγγούνε τὰ πλοία.
Τὰ μάτια τους, ποὺ ἀνάμνησες κρατοῦσαν ναυαγίων,
λαχταριστὰ, νοσταλγικὰ τὰ παροκουλοῦσαν
κ' ὡς σπῆναν τὴς βαριεὶς ποὺ τρίζαν ἀγκυρῆς τους
κι ἀπὸ τὸ φέρον ἥρεμα, πελώρια περνοῦσαν.
Σὲ λίγο μὲς στὴν ἀπειρη τῆς θάλασσας ἀλαργεῖαν
καὶ χάνονταν ἀφίοντος ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς δὴσιν
ἕναν καπνὸν ποὺ αὐλάκωνε τὸν οὐρανὸν πρὶ ὁσίοι.
Κι ὅμως οἱ γέροι ναυτικοὶ, ἀκίνητοι στὸ φάρος,
μὲ τὴν μεγάλην πῆνα τους ἀσπασμένην πρὸς τὸ στόμα
πρὸς τὰ καράβια ποὺ φεύγαν ἐκείταζαν ἀκόμα...
ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

ΖΩΗ

Κάποιες φορές, σὰ βράδυαζεν ἀργὰ στὴν κάμαρά μου,
τ' ὤκρὸ κεφάλι γέροντος στὴν ἀγκαλιά μου ἀπάνω
καὶ μὲ θλιμμένο ἀνάδελμα στυλὰ κοιτᾶζόντάς με:
«Θὰ μὲ ξεχάσεις—ρώταγες—, καλὲ μου ὅσον πεθᾶνω;»
Δὲ σ' ἀπαντοῦσα. Οἱ λυγμοὶ ἐπνίγαν τὴ φωνή μου
κι ἐσφιγγα μὲ παροξυσμὸ τὸ ἄρρωστο κορμὶ σου,
σὰ νάθελα μὲς στὴ ζωὴ νὰ σὲ κρατῶν ἐνάντια
στὸ Χάρο, γιὰ ἂν δὲν μπόραγα νὰ μ' ἐπαίρνε μαζὶ σου.
Γιὰ' ἴσους ὅλη μου ἡ ζωὴ; καρὰ τῆς καὶ ἀκοπῆς τῆς,
κι ὅσο κι ἂν ἐστρεφόμενα πῶς σὲ παροξύνει,
δὲν ἔδωκα, δὲν ἐνοιώθα κοντὰ μου ἄλλη ἀπὸ σένα.
Μοὶ φαίνονταν ἀδύνατον δίχως ἐσὲ νὰ ζῶω,
καὶ τώρα ποὺ μὲ ἀφῆσες μὲ φρίκη, συλλογιέμαι
τὸ θάνατό σου, ἀγάπη μου, πῶς πᾶν νὰ συνθίσω!

ΟΡΩΣΗ ΣΤΟ ΚΥΜΑ

Ἄπ' τὸν κατάσυρον οὐρανὸν φίλῃ βροχοῦλα στάζει
κι ἀνδρὸς δὲν εἶν' ἐδῶ νὰ πῇ, δειντράκι διψασμένο.
Ἐδῶ εἶνε θάλασσα πλατεῖα καὶ κύμα λυσσομένο
κι ἡ ἀνυφελειντ βροχὴ τὸ δάκρυά μου μοιάζει.
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Χρόνια στὸν κάμνον ἐρῆμο τὸ δέντρο τῆς ζωῆς μου
καὶ τὸ κινώπωρο ἀνθίσε, ἀνθος λευκὸ, μπροστὰ μου.
Τι τόχα ἂν ἀνοίξῃ μὲν τῆς σκοτεινῆς ψυχῆς μου;
Ἄλλοιμον! ἄργησες νάρθηκες! εἶνε ἄρρητ' ὁ σκότος μου.
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΤΕ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΠΩΣ
ΚΑΠΝΙΖΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΣΑΣ ΓΙΑ ΝΑ
ΜΑΘΕΤΕ... ΤΙ ΚΑΠΝΟ ΦΟΥΜΑΡΟΥΝ!**

Καπνίζετε. Καὶ βεβαίως. Ὑπάρχει ἀνθρώ-
πος ποὺ νὰ μὴ καπνίζῃ σήμερα; Στὴν
παλαιὰν ἐποχὴν ἐπικράτησεν ἡ ἀντιλήψις
ὅτι ὅσοι δὲν καπνίζουσιν μὲ τὰ λεπτὰ, ποὺ
οἰκονομοῦν, μποροῦν νὰ κτίσουν ἕνα
οἶπι. Ἡ δοξασία ὅμως αὕτη ἐχρεώκο-
νησε σήμερον, ποὺ ἕνα οἶπι στοιχίζει
ἐκατοντάδες χιλιάδων δραχμῶν καὶ ποὺ
τὸ κάπνισμα εἶνε ἡ ἀπαισιόδοξος καὶ
πολλὰς φορές ἡ μόνη ἀτόλαινσις τῆς τα-
λαπωρμένης μὰς ζωῆς. Ἀσφαλὲς λοι-
πὸν θὰ καπνίζετε ἡ τοὺλάχιστον θὰ περι-
στοιχιζέσθε ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ καπνί-
ζουν σὺν φουγάρῳ ἐργαστασίων. Καὶ ἁ-
σφαλὲς θὰ ἐπιδρασεῖτε ὅτι ὅλοι οἱ ἄν-
θρωποι δὲν καπνίζουν μὲ τὸν ἴδιον τρό-
πον. Ὁ καθένας ἔχει τὴν μεθόδον τοῦ,
μὴν μέθοδον, ποὺ δὲν τὴν ἐφαρμόζει ἐν-
συνείδητως, ἀλλὰ ποὺ τοῦ ἐρχεται ἐπὶ
αὐτοδράμῃ...

Ἄν εἴθετε παρατηρητικὸς, αὕτην τὴν
διαφορὰν τῶν μεθόδων καπνίσματος ποὺ
ὑπάρχουν ἀνάμεσα τοὺς καπνιστὰς, θὰ
τὴν ἔχετε ἥδη προσέξει. Ἄν ὅμως δὲν
σὰς ἀρέσῃ ἡ παρατήρησις καὶ περιφο-
νῇ τὴς λεπτομέρειας, δὲν θὰ σκεφθῇ-
κατε βεβαίως ποτὲ νὰ παρακολουθήσετε
τοὺς καπνιστὰς φίλους σας. Καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ περιπτώσει, ἔχασατε πολλὰ πρὸς-
ματα, γιὰτὶ ἀπὸ τὴν παρατήρησιν αὕτην
θὰ ἠμποροῦσατε νὰ μαντεύσατε τὴν χα-
ρακτικὴν τῶν, τὰς τάσεις τῶν, τὰς ψυχο-
λογικὰς ἀντιδράσεις τῶν, πράγματα, ποὺ
ἠθελόν νὰ σὰς ἐνδιαφέρουν ἀμέ-
σως...

Ἄς ὑποθέσωμε ἅ. χ. ὅτι ἔχετε μ' ἑνὶ
ὥρῳ ἀνὰ φιλανθρωπία. Μὴ μὰς πῆτε ὅτι δὲ
θὰ σὰς ἐνδιαφέρῃ νὰ μάθετε σὲ τι ψυχο-
λογικὴ κατὰστασι βρῖσκεται ὅταν εἶνε
μαζὶ σας! Ἄν παρατηρήσετε πῶς κα-
πνίζει, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ κάμειτε πε-
ριέργες ἀποκαλύψεις, οἱ ὁποῖες ἴσως
νὰ σὰς ἀπογοητεύουν καὶ ἴσως πάλι νὰ
σὰς ἐνθουσιάζουν... Μπορεῖ νὰ μάθετε
ὅτι ἡ φιλανθρωπία σας σὰς ἀγαπᾷ ἡ σὰς
ἐαυτοῦ ἡ εἶνε νευρική γιὰτὶ σκέπτεται
πῶς τὴν κάμει νὰ χάσῃ ἕνα ἄλλο ραν-
τεβού, πολὺ πρὶ ἐνδιαφέρον καὶ θελήσει
ἀπὸ τὸ δικόν σας... Ἐνα σωρὸ ἐνδιαφέ-
ροντα πράγματα μπορεῖτε τέλος πάντων
νὰ μάθετε ἀν τὴν κρυφουκιάδα μὲ
πολλὴν προσοχή, τὴν ὥρα ποὺ φέρνῃ
στὰ βράμμένα τῆς χεῖλι τὸ τσιγάροκι τῆς.
Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ περιπτώσεις,
ποὺ ἡ ψυχολογία τοῦ καπνιστοῦ δὲν
σὰς ἐνδιαφέρει. Ἄν π.χ. καπνίζῃ ἡ πε-
θερὰ σας δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν πα-
ρατηρήσετε πῶς καπνίζει, ὅπου ξέρετε
προκαταβολικῶς τὰ αἰσθητικὰ ποὺ τρέ-
φει γὰρ σὰς. Ἐν τούτοις ὅμως θὰ σὰς ἐν-
διαφέρει πολλὰς φορές νὰ μάθετε ἀπὸ...
τὸ τσιγάρο τῆς ἂν εἶνε σὲ νευρὰ τῆς
καὶ ἂν δὲν πρόκειται ἀπὸ στιγμήν σὲ σπῆ-
γιμὴ νὰ σὰς σπῇ κανένα πιάτο στὸ
κεφάλι...

Νά, λοιπόν, ποὺ καὶ στὴς περιπτώσεις
ἀκόμη ποὺ μὰς φαίνεται ἀσκοπὴ ἡ ψυχο-
λογία τοῦ καπνισμοῦ, ὡς εἶνε πολὺ-
τιμ.

Ἄλλωστε ἡ μέθοδος αὕτη τῆς καπνι-
ζομαντείας—γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μὴν ἔ-



τρυφερότητες. Καὶ ἂν κάμειτε τὴς ἰσῆς
παρατηρήσεις καὶ μεταξὺ τῶν φίλων σας
ἴσως ἀνακαλύψετε μεταξὺ αὐτῶν καὶ κά-
ποιον ποὺ εἶνε ἐνοχος τῆς ἐξαιρετικῆς
νευρϊκότητος ποὺ δείχνει τελευταίως μὲ
τὸ τσιγάρο τῆς καὶ τὸν φουμάρου.

Τέλος πάντων, τὸ κάπνισμα μπορεῖ νὰ
γίνῃ ὁ ἀλάνθαστος ὁδηγὸς τῶν σκεψῶν
σας. Θὰ εἴθετε εἰς θέσιν αἴριο νὰ ξέρετε
ἂν ὁ γνωστός σας ποὺ σὰς ζήτησε δα-
νεῖκα θὰ σὰς τὰ ἐπιστρέψῃ, ἂν ὁ προ-
στειμένος σας σὰς συμπαθεῖ, ἂν ἡ γει-
τόνισός σας ποὺ σὰς φλετάρει παίζει ἁ-
πλῶς καὶ μελὴ ἡ θέλει στὸ σοδάρι νὰ τὰ
μυλᾷτε μαζὶ τῆς.

Θὰ μὰς πῆτε τώρα: Καὶ πῶς θέλετε,
ἀγαπτε κύριε, νὰ μάθουν τὴν ψυχολο-
γία τοῦ τσιγάρου; Νομίζετε ὅτι ἔχομε
καὶ γὰρ γὰρ κάποιον ὥστε νὰ καθώμεν καὶ
νὰ μάθωμε τὴ σημασίαν ὅταν κάποιος
κρατᾷ τὸ τσιγάρο τοῦ μὲ τὸν πόδε τρῶ-
πο, ἂν ἕνας ἄλλος μὲ τὸν δεινὰ κλπ.;

Θὰ σὰς ἀπαντήσωμε πῶς γιὰ νὰ γί-
νετε ψυχολόγος τοῦ καπνισμοῦ. Δὲν
χρειάζεται οὕτε νὰ εἰθετε σοφός, ἀλλ'
οὔτε καὶ νὰ γίνετε. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ
προμεινεθῇτε τόνονος βιβλίων, νὰ ἐπι-
δοθῇτε σὲ ἀμύθητες μελέτας, νὰ σπά-
σατε τὸ κεφάλι σας γιὰ νὰ ἀποστηθίσετε
ἀριστοὺς καὶ νὰ ἐκμάθετε δογματικὰς
ἀληθείας. Ὁχι, πρὸς Θεοῦ! Αὕτην τὴν
δουλειὰν θὰ τὴν ἀφήσετε γιὰ τοὺς ἀνα-
ραῖς ἐπαγγελματίας τῆς ψυχολογίας,
ποὺ σπουδάζουν χρόνια καὶ στὸ τέλος
διαπιστώνουν ὅτι δὲν ἔχουν γιὰ τοὺς γί-
νεταί. Σῆς θὰ μείνῃτε ἕνας ἐρασι-
κὴς ψυχολόγος, ποὺ γιὰ μόνον ἐφόδι-
όν σας θὰ ἔχετε τὴν παρατήρησιν. Ὅταν
παρατηρήσῃτε θὰ μάθετε νὰ συγκρίνετε
καὶ ὅταν συγκρίνετε θὰ μάθετε νὰ βγά-
ξετε συμπεράσματα. Καὶ τότε θὰ γίνετε
ψυχολόγος.

Τότε θὰ μπορέσετε νὰ βρῆτε καὶ τοὺς
ὁμοίους τῆς «καπνιστομαντείας» τοὺς νό-
μους τῆς, καὶ ἡ σὺνέπειός τῆς, ὅπως
τοὺς βρῆκαμε καὶ μετὰ σὰς τοὺς πα-
ραθετοῦμε στὴς παραπλεῖρας ἐνυλῶτες
εἰκόνας.

Ἄν θέλετε νὰ διαπιστώσετε ὅτι πρᾶγ-
ματὶ ἡ ψυχολογία τοῦ καπνιστοῦ εἶνε
μὴ σπῇ ἐπιστήμη, προσέξτε τὴς εἰκό-
νες σας καὶ μελετήστε κατὸν τὸ κά-
πνισμα τῶν φίλων σας. Σῆς βεβαίως
ὅτι θὰ μάθετε ἀμέσως τι καπνὸν φουμά-
ρουν!

Ἄν θέλετε νὰ διαπιστώσετε ὅτι πρᾶγ-
ματὶ ἡ ψυχολογία τοῦ καπνιστοῦ εἶνε
μὴ σπῇ ἐπιστήμη, προσέξτε τὴς εἰκό-
νες σας καὶ μελετήστε κατὸν τὸ κά-
πνισμα τῶν φίλων σας. Σῆς βεβαίως
ὅτι θὰ μάθετε ἀμέσως τι καπνὸν φουμά-
ρουν!

Τυραννέτε τὸ τσιγάρο ἀναμένο στὰ δάκτυ-
λα πρὸς τοὺς καπνιστὰς; Κύριε μου... εἴ-
θε νευρϊκὸς καὶ ἀνυπόμονος.



Ἄν ἔχετε τὴν συνήθειαν νὰ κρατᾷτε τὸ τσι-
γάρο σας μὲς στὴν χούφτα σας, εἴθετε ἕνα
ἀνθρώπος ἀποφασιστικὸς καὶ ἐνεργητικὸς.



Κρατᾷτε στυμμένο τὸ τσιγάρο ἀνάμεσα
στὰ χεῖλι σας; Εἴθετε ἀσάφους καὶ ὡς
ρολῆτης...



Ἡ νευρϊκότης τοῦ δὲν ἔχει ὅρια... σκέ-
πτεται ἐκείνος ποὺ σὰς βλέπει νὰ σβύνετε
δουτὴ ἀπὸ μερικῆς ρουφιῆς τὸ τσιγάρο
σας στὸ τσάοκι.



Μία γυναίκα ποὺ κρατᾷ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο
τὸ τσιγάρο τῆς εἶνε οἰομένη γιὰ τὸν ἑαυτοῦ
τῆς καὶ ξέρετ' ἡ θέλει...

Ο ΔΡΧΙΕΥΝΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΧΑΜΙΤ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Άρκεα, ένα σκεπτικιστικό το στυλ των κα' αν έχουν γίνεται το γύρισμα ενός φύλλου με ξένον είτε ε-ξωτερικά ατομοσφαιρικά για να αντι-ληφθώτε με πόσον περιέργου και καταπληκτικού τρόπου προσφέρει τα πραγματικά θαύματα του Παιρι εις τους φίλους του κινημα-τογράφου. Όλα τα είδη, όλα τα δείγματα της ανθρωπότητας (από τους υψιπύρηνους της άριστοκρα-σίας έως τους λαούς άσυνεκταμένους και το περίεργον είναι ότι τα-πεινότερα δια το τελευταίον γύρι-σμα της ταινίας ανθρωπίνια όντα ανευρίσκονται στη στιγμή με το ό-νομα των, την δεικνύσαν των κοι-τά απαιτούμενα ουσιαστικά δι' ένα έκαστον απ' αυτούς. Το πραγμα-τικό αυτό θαύμα γίνεται κομμηρι-ώδης σχεδόν από τον ρεζισέρ που είναι στ' αλήθεια ένα ζωντανόν λε-ξικόν για όλα διότι γινώσκει την δεικνύσαν κάθε φορά ουσία και ονομασία, που ζέρει να υπο-χρέω, που γίναντος, του νάνου, των παχύρριχων γυναικών και ό-λων των άλλων τερατολογικών φαινο-μένων της Γαλλικής πρωτεύουσας με τας εικόνατάς αυτών. Έν-δεχρησθέντος, φέρνει ακόμη και τ' ακριβώδεις, φέρνει και την φάλα-να στο φυσικό της μέγεθος και λολοζάντων.

Ορίστε, να δώσω τ' αμνημονεύ-ματα, να γνθώ ξέσω από το Παιρί και χωρίς να το κουνηθώ από την θέ-σι του.

ποιόν, οδωδεται εις το έργο
το το Μαρσέλι Ντλαιο, και το
ήν του, Αυτός έμαθε τους π
να χαιρετούν κατά τον αν
τικο τρόπο με τα δυο δάκτυ
ναμένα ποιά τα φέρουν
στην καρδιά, ύστερα προς τ
λη και τέλος, προς τον Τ
Αυτός έδιδεσεν εις τον Τζά
την πραγματική σημασία του
το φεσι, ή να γινέται ύστε
κάθε Τούρκου της παιλαι
της εποχής. Το φεσι αυτό,
κάλυμμα, δεν έπρεπε πο
γαυρη από το κεφάλι του
κου, εκτός από την ύφαν
πνου, 'Αλλ' όταν επρόκειτο
γασθρ, ή να φέγη, ή και να
από της γυναίκας του, το φ
έπρεπε ποιά να φύγη από
φάλ του! 'Απορεί κανείς κ
ερυστά, δικαίως, γιατί ο Γ
της Μωμέσε να ήν έπίτερε
πιστους του του άνδρικού
νά γεννιωνάται φεσοφορέμ
να μέν σιωπώνς κολλήτο
λυμπα από το έπάνω στο
του,...

φαντασθείτε ότι για ένα καινούριο φιλμ τῆς «Λευκῆς Σκλάβας» πού γυρίζεται τώρα ἐς τὸ στούντιο τῆς Ζουανθίτῃ προσελήθη καὶ ὁ ἄλλοτε Μένας Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πάλαι πού τοῦ Α.Α.Α. τοῦ Σουλτανάτου Ἀβδουλ-Χαμίτ Βεῦσας, δὲν ἐξήγγισαν τὸν παλαιὸν αὐτὸν φρουρὸν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αἰσίου ὅτι ναὶ παίζει ἐνα ρόλον μεταξύ τῶν προσώπων πού θὰ γινουράθουν ἐν τῷ φιλμ—πράγμα πού ἀπαγορεύεται, ἄλλως τε, ἀποστράτητα ἀπὸ τὸ Κοράνιον—, ἀλλὰ μὲν ὅσον τὶς ἐπὶ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλου ἐπὶ τὴν ἐν γένει σκηνοθεσίαν τῶν Ἀνδρῶν ἐπὶ καὶ τὸ γυρίσμα τῆς «Λευκῆς Σκλάβας».

Ὁ Ἀρχιεπινοῦχος αὐτός, ὁ ὅπο-
 ρος κατήντησεν ἀνεργὸς εὐθύς με-
 τὰ τὴν κατάργησιν τῶν χαρεμιῶν
 καθ' ἅπασαν τὴν Τουρκίαν ὑπὸ
 τοῦ δειμνήστου Καμάλ Ἀτατούρκ
 κατέφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἐ-
 γινε κάτοικος τῶν Παρισίων

Δὲν ὑπάρχουν πιά σκεπασμένα
γυναικεῖς, δὲν ὑπάρχουν πιά μέν-
ταλημπίριζοντα πίσω ἀπὸ τοὺς φά-
νερους, δὲν ὑπάρχουν μυστηρί-
α καὶ μηχανογραφεῖς χαρμενῶν.
Τὴν ἐργασία, λοιπόν, να κῆρὸς ὁ ἄλλος
τὸ ψήλωτο αὐτὸς ἐπαγγελματικῶς
εἰς οἷα δὲν εἰσέριε τίποτε ἄλλο πᾶ-
ρα νὰ εἶνε φρουρὸς τοῦ Σουλταν-
κοῦ χαρμενίου, μὲ τὴν αἰωνίαν με-
ταστροφὴν ἐκφρασίῃ, μὲ τὴν αὐτὴν
ἀνὰ ἐθελωσίαν, τὴν ἐκτίμησιν
τῆς καλλονῆς τῶν γυναικείων θε-
γνύων καὶ τῆς μεθοδικῆς συμπε-
ριφορᾶς ἀπέναντι τῶν;

Ἑλλησποδίων, μέσα εἰς τὸ κεντρικὸν Ἰόνιον, ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰωνίου καὶ Σάκης, προκρίτει νὰ ζῶνται ἐκεῖ ἐν ἑνὶ τέλειον καθήκοντι, ὡς παλαιὰ Τουρκία καὶ καλεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐπιστολῶν ἐνδοξοειρημένη ἀπὸ αὐτῶν τὸν ἄλλον Μέγαρον Ἀνατολίας καὶ τοῦ Σουλτανικοῦ χαρμιού νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ζῶν καὶ ζωντανεῖται π.χ. ὕψην καὶ ἑξῆς ἐνδιαφερόμενα προσωπικότης καὶ ἑξῆς καὶ ἀνθρώπων μέσα εἰς τὸν νόμον καὶ ἐκτελεστέον ἐκτελεστέον. Αὐτὸς ὅμως, εἰς ἐκεῖνον πρὸ ἔδωκε τὰς πολιτευματικὰς συμβουλὰς ἡρωὶ ἀπὸ τὰ ἴδια καὶ ἔξω, τὰς ἀντικανονικὰς στοιχεῖα τὰς οὐσιαστικὰς λεπτομερείας διὰ τὸν Σουλτάν Ἀδελφὸν Χαρίτη, τὸν

**ΠΩΣ ΓΥΡΙΖΕΤΑΙ Η ΤΑΙΝΙΑ "ΛΕΥΚΗ ΣΚΛΑΒΑ," ΥΠΟ ΤΗΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΤΟΥ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΙΝ**



Ὁ ἀρχιευνοῦχος τοῦ Χαμίτ, ὅπως
ἦτο τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐζοῦσε εἰς τὴν
Γιλοῖζ.

ἄνθρωποι. Καθένας τὸν ἄκουσε, καὶ
 ὁσμοῖτο καὶ αἱ κυρίες, καὶ ἐπὶ ἐκ-
 φύλλῃς τῶν πρωτωνυστηρίων Β.β.δ.
 ἐν Ρωμῶν, τοὺ ἐχάρισαν τὰ βλῆ-
 κύτερα χαρμελῶτα τους. Καὶ ἐκέ-
 ρον, ἰσοπικύτως εἶπε ὁ καθέ-
 μίς καὶ ἀπ' ἑν ὁλοκαυτενικὸ ὄ-
 γακι. Καὶ τὸν ἐξεπύκνωσαν ὅλες
 τοὺς ἀπ' ἑν ἄνα θαυμαστὴ μανιώδῃ
 καὶ εὐκρινῇ καὶ χωρὶς συμφορῶν
 τοῦ φύλου των, ὅλη τῆς γυναικαίας
 τῶν ὁποίων ἐπληρώθη, καὶ εἶσε
 καὶ ἐμελεῖσθαι δὸς κανεὶς ἄλλος
 διὰ τὴν ὁποίαν ἐλογεῖτο ὡς σημῶν
 πικύτως γνώστης καὶ εἰδημῶν-
 καλλιτένης ποῦ ἐκτίμη χωρὶς καμ-
 μία ἀπολύτως οὐροθυβολῶν τὸ
 ἄριστονματικὰ πλῆμα τῆς φύ-
 σεως...

Η «Λευκή Σχλόδα» θα μάς κά-
γη νά ξαναζήσουμε καμιά τριαν-
ριά χρόνια προτίτερα, κατά τὰ
1905, περί τὰ τέλη περιπού τῆς
αὐτοκρατορικῆς παντοδυναμίας
τοῦ Ἐρυθροῦ Σουλτάνου. Καί τὰ
θέμα της; ἡ περιεργή πλοκή της;

... Ένας νεαρός Τούρκος διπλω-
μάτης, ο Βεντάδ βέης, τὸν ρόλον
τοῦ ὁποίου παίζει ὁ κομψότατος
Τζῶν Λότζ, ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰ χρό-
νια ἔζησε στὸ Παρίσι, ξαναγυρίζε

στην Κωνσταντινούπολι φέροντας μαζί του μια σαντέζα της όπερέτας—την Βίβιαν Ρομάνς,—που την είχε κιάλας πανδρευθῆ. Σκάνδαλο! πραγματικό σκάνδαλο για ένα Τούρκο άριστοκράτη της εποχής εκείνης!

Ἐγκαθίστην τὴν νεαρή γυναικίδα
τοῦ μέσῳ σὺν μεγαλοπρεπῆς ἀνά-
τολῳ τοῦ, μὲ τὸς ἑλαστικὸς πο-
δῶδες, τὰ μεταξὺ μαζιλορκαία
καὶ ἕνα σωρ μαύρης δουλὲς γιὰ
νὰ τὴν ὑπηρετοῦν. Ἡ γυναικίδα
τοῦ εὐχαριστεῖται, θέσθαι, σπὴν
ἀρχὴ ἀλλὰ οὐδὲν διακρίει πολ-
λὴν καρὸ Δὲν ἐννοῖεῖς τὴν Τυρ-
καία παρὰ μόνον ἀπὸ τὶς ὑπερέ-
τες, ἐνῷ ἡ πραγματικὸς ἴταν
πολλὰ διαφορετικὴ! Ἐν πρώτοις,
μεῖο εἰς τὸ ἴδιον ἔκεινο παλῆτι
τὴν ὑπάρχει ἡ μητέρα τοῦ Βεντὰ
ὅπῃ ἡ ὁποία εἶνε ἀγρίως προση-
λωμένη εἰς τὰς κορινναῖας παρῶ-
σεις καὶ ἡ ὁποία υποδεχέται μάλ-
λον ψυχρὰ τὴν μικρὰ Παρισιάν. Ἐ-
πειτα, ὑπάρχει ἐπίσης καὶ ἡ νεο-
τὰ ἀδεκτὴ τοῦ Βεντὰ, τὴν ὁποί-
αν υποδεχέται ἡ μικροσκοπικὴ Λουί-
ζα Καρλόττι, λεπτὰ ἀπὸ τὰν Τα-
νθαία κόρη. Καί, πρὸ πάντων, ὑ-
πάρχει ὁ Ἐρβέρδους Σουλάνδους
τοῦ ὁποίου τὸν ρόλον παίζει ὁ Ντράλιο
καὶ ὁ τρομερὸς καὶ ἀδυσώπητος
Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τοῦ,
ποῦ τὸν ρόλον του παίζει ὁ Σα-
τουρνεὲν Ὀαμπ.

Ὁ Βεντάς βέλης, ἐκ πεποιθόσης
 ὡς ἀπαθὲς τῆς μοναχίας, καθι-
 στάται ὑποπτεὸς εἰς μόνον γι' αὐ-
 τὸν ἀλλὰ καὶ γιὰ πολλοὺς καὶ δια-
 φόρους ἄλλους λόγους μεταξὺ
 τῶν ὁποίων καὶ ὁ πόλεμος ποὺ εἰ-
 κὴν κηρύττει ἐναντίον τῶν... σκύ-
 λων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τῶν
 ὁρμηγίων καὶ ἀπαισίων αὐτῶν ὧ-
 νων ποὺ εὐθεωροῦντο ἱερά καὶ κα-
 νεῖς δὲν ἐτόλμα νὰ θέσῃ βέβηλον
 κείρα ἐπ' αὐτῶν ἢ νὰ τὰ διώκῃ, ἢ
 νὰ τὰ κτυπήσῃ, ἢ νὰ τὰ κοκομε-
 τακτοῖσθαι. Μάλιστα, ὁ Βεντάς
 βέλης εἶκε τὸ πνεῦμα τοῦ ἑναντι-
 οῦσάτου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νεοτόφου
 κοῦ καὶ γι' αὐτό, μὰζι με τὴν μη-
 κρὴ γυναικούλα του, ἐθεώρησεν ὅ-
 τι πικνύοντες γιὰ τὸν Ἰσλαμισμό.

Τότε ο Σουλτάνος, μοχθηρώς και εκδίκητικός, ή μάλλον αγόμενος από μοχθηρών συμβουλών, προσφέρει στον Βεντδό όση μίση δεύτερη γυναίκα και τον αναγκάζει να την πανδρεύθαι κ' αυτή! Η τιμωρία είναι μεγάλη, αλλά γλυκύταιναι από την νεαρά αυτή Τουρκλίνα καλίτσα (τόν ρόλον της παίζει η Mila Παρέλνυ) που είναι πολύ χαριτωμένη και γοητευτική.

Μετοχόν των δύο γυναικών το Βεντδό όση αναπτύσσεται, τότε μία αντίηγλία που γίνεται, μέ τήν ημέρα, φοβερότερη πού θα καταλήξει, μοιραία, σ'ιά ευλετική σύγκρουση...

Ἐν τῷ μεταξύ, μέσα εἰς τὸ
 σπούντιο τοῦ Ζουσανβιλ, ὅλα τὰ
 πρόσωπα πού παίζον εἰς τὸ νῆ-
 αὐτὸ φιλμ τῆς «Βεακίς Σκλάδας»
 καὶ οἱ σκηνοθέται καὶ οἱ ὀπεράτες
 καὶ οἱ φωτογράφοι, ἔμαθαν τὴν
 σλαμκεὶς συνάντησιν, ἀπέκτιπας
 ἤθη καὶ ἔθιμα παλαιῶν Τούρκων
 καὶ, σχεδόν, ῥέχασσαν, τελειώ-
 νον ἐξούτῳ τοῦα... Ἀρχήγους καὶ
 ὀδηγούς εἰς ὅλα αὐτὰ εἶνε ὁ ἄλλος
 τε Μέγας Ἀρχιεπισκοπικός τοῦ Σου-
 τανικοῦ Χαρμελίου τοῦ Ἀβδούλ-
 μπ. Πούρς ἔξερει· ἴως τὸ φιλμ
 αὐτὸ νὰ γίνη ἀφορμὴ μίᾳ μόνι-
 μῃς ἐργασίας...

ΡΕΥΣ ΒΙΛΑ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΟΤΑΝ ΤΑ ΘΗΡΙΑ ΗΜΕΡΕΥΟΥΝ...

Τὰ τελευταία χρόνια ἐπιστή-
μονες καὶ μὴ ἐπεδρόθησαν εἰς
τὴν παρατήρησιν τῶν «ἀγρίων
ζώων», τὰ ὁποῖα κάποιος ζωόφι-
λος ζυωλόγος λέγει ὅτι κακῶς
ονομάζονται «ἄγρια», καθὼς,
κατὰ γενικὸν κανόνα δὲν ἐπιτί-
θενται ποτὲ ἢ μόνον εἰς κα-
τὰστασιν ἀμύνης καὶ δὲν σκο-
τίζουν παρά ὅταν τρέψει νὰ
προσηυθεύθουν τροφῇ.

**ΤΟΤΕ ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ
ΜΕ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ**

τουαλέττα με την προβοσκίδα της. Έν τέλει ολοκλήρων το κοπάδι έξηφανίσθη μέσα εις τὰ ύψηλὰ καλάμια.

Παρετήρησα, ότι τόσοι η μητέρα του μικρού, όσον και οι

πόδια τους τις μεγάλες εκείνες
τρύπες.

♦♦

—Μίαν άλλην φοράν εἶχατὴν
εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσω μαν
οικογένειαν χιμπατζήδων. Ἡ-

κουραστῇ. Δὲν εἶνε ἀτίθανον
ἀπὸ παρομοίαν κίνησιν τῶν χει-
λέων τῶν πρώτων ἀνθρώπων νό-
σοφῆλθε τὸ φιλί.

—Μίαν ἄλλην φορά εὐρέθηκα



Σκηνή οίκογενειακής ευτυχίας. Ο πατέρας στοργικός περιποιείται την μητέρα που θηλάζει το μικρό της.

άλλοι ελέφαντες και την παρατήρησι αυτή την έκαναν και άλλοι σφρες — δεν πρέπει ότι έλα-
θες από τον πρώτο, αλλά από τον
δεύτερο, έμπειρο αρκατο βα-
δίζα μέσα στον νερό και εκεί έ-
σκαψαν με τα πόδια μια τρύπη
εις την όμω του βυθού εις σχή-
μα κυνίου και βάθος 1—2 μέ-
τρων. Με την πρόσκοιδια τους
πυλτήσαν νερό από το βάθος
έκείνο του κυνίου. Όταν συνε-
ζήτησα την παρατήρησιν μου με
άλλους, μου είδικας έχον ά-
οκολοπή με την ζωνή των έλέ-
φαντων, μου είπαν, ότι οι έλέ-
φαντες ενεργούν ούτω γιά να
άποσπασουν τα βουβήφειον μαζύ
με το νερό της ροής, και έτσι
έκείνοι έλγουν, τα όποια ζούν ό-
πλα τα νερά της Άφρικής. Α-
ποψι πάλιν, κλείνουν πάλι με

ταν ο πατέρας, η μητέρα και Ένας μικρός χριστιανός, ο οποίος θα είχε την ηθική υλική προνομή να δώσει η μητέρα του καταπάνω εξηλεκτισμένη και εξαπλωμένη ετών στο παχύ χορτάρι, κρατώντας το μικρό στην αγκαλιά της ανάστροφα βάζει. Τότε ο χριστιανός, αφού εκύττασε πρώτα προσεκτικά προς όλες τις κατευθύνσεις, έληξε να το προτεταμένο χεϊλ του στο πρόσωπο της χριστιανίστας και αφού το χάιδεψε κατ' αυτόν τον τρόπον, ακούμπησε το χεϊλ του στα χεϊλ της. Αμέσως μετά είδα από τα κλάματα των νεογόνων ένα ποσό, περίπου 50 λεπτά, να περνάει, ότι η χριστιανίς να μισούσε κάτι. Προφανώς ο χριστιανός τη είχε δει λεί στο στόμα ήδη μισοσπινθημακτική προηγουμένως για να μην

ὁς μὴν ἀλγύτερον εἰσάλας
τὴν σκηνὴν. Ἐνὰς ἄρτιος
νῆος ἐπὶ πλοῦντος ἁπλῶς
αὐτὸς μὴν χωματίζῃ. Ἰδι
αίως εἶπε πηλῶς, τὸ μικρ
τὸν. Ὅταν ἐπιπλοῖται καὶ
ἀλσα νὰ πλῦνν τὴν πηλὴν κα
κατόπιν νὰ τὴν ῥάβδῳ τὸ μαῖο
καὶ ἐκαστοὺς μόνον τοῦ πε
μικρὰ ἀπρία δακτύλου τὰ χεῖ
τῆς πηλῆς ὥσπου νὰ τὴν πλ
καὶ κατόπιν μὲν βοήθειαν εἰ
δὲν χωρὶς νὰ θάνατ' ἐναν ὡ
ρασμὸν ὅταν τὰ ἐνῆμα μὲν δὲ
σας. Πρὶν ἄλλην φορὰν εἰ
πῶς ἵα μίσητα χωματίζῃ
ποιοῦσαν τὸ πηλῶμενον μικρ
τῆς. Ἐξείλεψε μὲν προσοχὴ
ποσά ῥαπτά, μὲν τὰ ὅσπια ἄρτι
νὰ τριβὴν τὴν πηλὴν. Ἐπειδὴ
μικρὸν δὲ ἐστέκετο ἵκανον, τ
στρέψε ἡμὰ δαλ, χωματίζῃ

και τοις ἑκράτεις τα χέρια και τα πόδια. Τότε ἡ μπέρτο ἐσυνέχισε τὴν θεραπείαν της καὶ κατόπιν ἔβαλε ἄλλα ἀγγύχτα χόρτα ἐπάνω στὴν πληγὴ καὶ ἀπὸ πάνων ἔβαλε λάσπη ποὺ ἐπῆρε ἀπὸ τὴν ὄχθιν ἐνὸς κοντινοῦ ποταμοῦ. Ἡ λάσπη κρατοῦσε τὴν θέσιν τοῦ ἐπιδόρου. Ἀοῦ ἐτέλειωσεν οὕτω τὴν περίποίησιν τοῦ μικροῦ της, τὸ πῆρε στὴν ἀγκαλίαν της καὶ ἐξήφθην ὁ σὸν μέσος στὸ δάσος.

✧✧
Περίεργη εἶνε καὶ αὐτὴ ἡ
πρόνοπτικὴ ἐνέργεια δύο στρου-
θοκαμήλων.

—Είχα ανακαλύψει μία φυλλίδα από αυτά τα μεγάλα πουλιά κοντά στην Εφρά κούπη ενός ποταμού, στο βαθυλάκκο της όποιος υπήρχε άκμον έδω κι έκει αρκετό νερό. Άτο ίχνη, τα οποία πορτέπησα στην άμμο, έδειχναν ότι έλεος, ή έστω χοντρού, άρσενος έπυόυνε νερό, και άναλύτι τα είδα τις έπομένους νύκτες, να κατέβαίνουν στο βαθυλάκκο όπου ήταν νερό. Μία φευγαράλωση νύκτα υπήρξε άκμονής μάρτυρες τις περιέργης άκνής, την όποιον άναφέρο. Είδομε με μίς τους δύο μεγάλους στρουκομύλους να θναίνουν από τη φυλλή και να άρχίζουν κυριολεκτικώς να χορεύουν στην άδελή του ποταμού. Άτο φανερών έπεί, τα μεγάλα πουλιά άνα έπύκνουν ένα φάσμα. Άν άβελαν δύο είχαν άπλη άποακρυβή και ή ταχύτης των έινε τόσο, όστε τα λεοντάρια δέν μπορούν να τα πθάρουν. Έν τούτοις ό δύο στρουκομύλοι κινώντας, τίς φεφά τους και χοροπνδώναντες έπλησίασαν το μέρος όπου ήσαν τα λεοντάρια, τα όποια φασικά τίς άντελήθησαν και άρχισαν να τίς καταδιώκουν, τότε όμως ό στρουκομύλος δέν έπαυλ, άνα έπύκνουν κρόνους, άνα όλιναν και έστάθησαν έπεί χοροπνδώντας, όστις δέν τα λεοντάρια έπλησίασαν, άνα πνδώναν έπεί άλλα έκάτο άνα τρά και συνέχισαν το αυτό παιχνίδι έως ότου στρουκομύλος και λεοντάρια έπλησίασαν και έπεί την έπεία. Ήταν προφανές ότι ό στρουκομύλοι έφροβούν ήμεις τα λεοντάρια άντελήθοντο την φυλλή από και ώρρωσαν κατά τίς μικρές. Έτοι τα έπνέλασαν και τα παρέρσαν μακρόν από την φυλλή τους, είς την όποιαν έπνέσσαν έπεί από μανή ώραν, ενώ τα λεοντάρια κατά πάσαν πιθανότητα, τίς έπνέσαν μακρόν από τζούγκλα.

Η ΠΑΤΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

[illegible]

προμηθευθείτε τὸν εἰδικὸν αὐτὸν κηρικὸν χάρτιν, χρησιμὸς ποιεῖτε ἓνα φωτογραφικὸ χάρτι ἀπαλειμμένον μὲ «φερο-προυσι-αίστε». Τὸ ὑγραίνει, κολλᾷ- τὰς ἀκρας τῶν ηλεκτροφθῶ- ρων ἐπὶ τὸν χάρτιν, καὶ ἀπο- σπυρμάτων καὶ θὰ ἴδῃτε ἐντός ἑ- νὸς ὧρου ὅτι καὶ πάλιν ἔκεινο εἶ- ναι ὡς πρῶτον.

ἐκπροσωπεῖ τὸν ἀρνητικὸν πό-
λον θὰ ἀφήσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ
μῖαν ἀσπρωπὴν κηλίδα.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΙΜΑΣΘΕ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ

Ὁταν, ὅμως, ἐβρίσκεσθε στὴν ἐξοχή καὶ δὲν σὰς εἶνε ἐκκλονὺν καὶ προσθευθεῖτε οὐτε πηκόν οὐτε καὶ φωτογραφικὸν χάρτιν, τότε μπορείτε θαυμάσια καὶ τὰ ἀντικαταποθεῖτε καὶ τὰ δύο μετὰ ἐνῆ, νομίζω! Ἡ πατάτα μπορεί νὰ σὰς δώσῃ ἐκκλώματα τὸ ζήτημα. Ὁν. Καί, πρὸς τοῦτο, ἐξελκύεσθε ἐνῆ μικρὸν μέρος τῆς καὶ χυμώσῃ ἐλαφρὰ μέσα εἰς τὸν χυμώσιν καρπὸν τὰ δύο συστάτα. Μετ' ὅ-

Δέχοντο συνήθως ότι η μεγάλη λείψανη κόπωσης κατά την διάρκεια της ημέρας έχει ως αποτέλεσμα να κομμάτια κανείς γραγώριωτερα όταν ξυπνάει το πρωί, κρεββάτι του. Αυτό, όμως δε λησθεύει πάντοτε και υπάρχουν περιπτώσεις όπου συμβαίνει το αντίθετο, το αντίθετο, διότι η μεγάλη κόπωση διεγείρει το νευρικό, τα κρατεί έτσι πολύ επιμύαν δίκαιο λογνημένην αναστασιών και ως φυσική συνέπεια ερεχεται η άπνυια.

λίγον θα αντιληφθείτε ότι τριγυ-
ρω από το ένα μόνον σύμμα-
χο σχηματίζεται μία πρασινωπή,
σαν οξειδωμένη κηλί, η οποία
όλοένα πρασινίζει περισσότερο-
την φώραν, όμως, αυτήν δεν εί-
νε η ενέργεια του αρνητικού άλ-
λα του θετικού πόλου που αφι-
νει αυτήν την κηλίδα έπάνω
εις την πατάταν.

α και παλαιότερα και όλα γίνονται το πρώτο θα είχατε φέρεται και ευδοκίμασε.

Περίτορον εστίν, πάλιν θαλασσοεπὶ σπὸν κρεβάτι σὺς γὰρ ναυὰ κομνήσῃ, πύπτε εἰνα ἰστίον νερόν ἡ γὰρ ναυὰ ζεστό κομμόπλο με πάλιν ἔξωκιν.

Μεγάλην ἐπίσης ἀποτελεσματικότητα καὶ τῆς ἀθύνειας ἀποκινούν τὰ χλαρά ντουέ, ὅταν παραινόνται κοκκινικά. Τὸ χλαρά μινύτιο ἐπενεργεῖ ἐπὶ τὸν νευρασμένους νεύρων, ἐκκουράζει τὸ σῶμα καὶ δημιουργεῖ τὴν ευχαρίστην ἐκτέλιν κατατάσει παρ'προδοῦσται τὸν ἄρραγμασὸν τὸν ὕπνου.

[illegible]





ΑΣ ΓΕΛΑΣΟΥΜΕ!



ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ

Παραθέτομεν μερικῶν πραγμάτων τὸ μεγαλιτερον καὶ τὸ μικροτερον.

Κατόρθωμα

Τὸ μικρότερον κατόρθωμα εἶναι νὰ περιέλθῃς ὅλες τὲς χώρας.
Τὸ μεγαλύτερον, ν' ἀνεβρῇς... ἀπὸ τῶν τῆς μεσημβρινῆς ἄρες.

Κέρδος

Τὸ μικρότερον κέρδος εἶναι νὰ πάρῃς μερικά χρήματα ἀπὸ ἕνα γνωστὸ σου.
Τὸ μεγαλύτερον, νὰ... χάσῃς τὴν σύζυγόν σου.

Ίκανότης

Ἡ μικρότερη ἱκανότης εἶναι νὰ τὰ φέρῃς ὅλα βολικά.
Ἡ μεγαλύτερη, νὰ... ξεφορτωθῇς τὸν φίλον σου, πού σου ζήτησε δανεικά.

Διασκέδασις

Ἡ μικρότερη διασκέδασις εἶναι νὰ παρακολουθῇς θέατρο ἀπὸ τὴν τελευταία οἰκία.
Ἡ μεγαλύτερη, νὰ παρακολουθῇς τῆς πεθερῆς σου... τὴν ἐκφορά.

Ψευδαίσθησις

Ἡ μικρότερη ψευδαίσθησις εἶναι νὰ παίρνῃς τὰ μικρά γιὰ μεγάλα.
Ἡ μεγαλύτερη, νὰ νομίζῃς, ὅτι στὸ γαλακτοπωλεῖο πίνεις... γάλα.

Ἀνυψοία

Ἡ μικρότερη ἀνυψοία εἶναι τῆς Κοτοπούλης, ὅταν μιλῇ εἰς ἀγνωστὸς ἐπάνω στὴν δια τῆς.
Ἡ μεγαλύτερη, τῆς γυναίκας γενικῶς, ὅταν μᾶς λέγει... τὴν ηλικία τῆς.

Ἐκτίμησις

Ἡ μεγαλύτερη ἐκτίμησις εἶναι τοῦ καλοῦ χριστιανοῦ πρὸς τοὺς χριστιανούς.
Ἡ μικρότερη, τοῦ... Μελά πρὸς τοὺς Πολωνούς.
Ο ΜΙΚΡΟ-ΜΕΓΑΛΟΣ

ΕΟΡΤΑΙ

Σήμερον, εορτὴν τῶν Φώτων, δὲν εορτάζει ὁ ποιητὴς κ. Γρυπάρης, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὕψος εἶναι σκοτεινόν.

—Δὲν εορτάζουν οἱ μελλονόμενοι, οἱ ὁποῖοι πάντες ἀγαθοὶ ὁτιδὲν ἄδῃ.

—Εορτάζουν τὰ κέντρα πολυτελείας εἰς μνήμην τοῦ λιπαροῦ φώτου Γλαυκῶνα.

—Εορτάζουν οἱ ἐφημερίδες, οἱ ὁποῖες διαφημίζουσιν τὸ κοινόν.

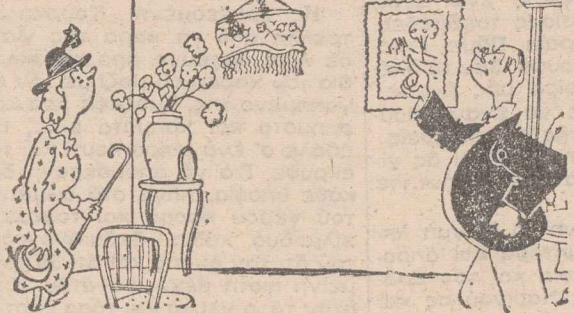
—Εορτάζει ὁ κ. Ζαχαρίας Παπαντωνίου, ὁ ὁποῖος γράφει συχνὰ ἄρθρα περὶ ζωγραφικῆς καὶ ἄλλοι τοῦ ἔχοντος: «Μᾶς φώτισεις!»

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Παραλειφθεὶς ὑπὸ τῆς «Καθημερινῆς».

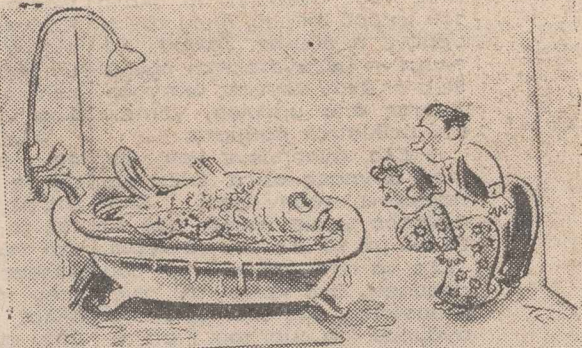
—Ἡ εορτὴ τῶν Φώτων εἶναι εορτὴ τῶν Ἑλλήνων.

—Ὅχι, τῶν Σκώτων.



Ὁλοφάνερων

—Δὲν πιστεύω νὰ ἀμφιβάλετε ἀκόμη ὅτι εἰς φακρικὰς ἰδιότητας;



Ἀπρόοπτον μεγαλῶμα

—Εἶπα πάντα τὴν ὑπόνοιαν Περικλῆ, ὅτι δὲν ἦταν χρυσόφαρο αὐτὸ πού ἀγοράσαυε.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

Ἀνεκάθεν καὶ πρὸ παντὸς τούτοις τελευταίους χρόνους

δὲν γίνεται διασκέδασις δίχως πέντ-ἑξή φόνους.

Ἔτσι γλεντᾷ ὁ Ρωμῆος σὲ πόλιν ἢ χωρίον. Πάει σὺ γλεντᾷ χαρμῶς, κι' ἔρχεται με... φορεῖον.

Αὐτὸ συνέβη καὶ προχθὲς σ' ἕνα ἀπουδαῖον γάμο. Μὲ κῆρ, γέλια καὶ χορούς ἐγλένθησαν ἡ παρέα καὶ τέλος τρεῖς αἰμόφυρτοι ἐξαπλωθῆκαν χάμω καὶ ἔτσι οἱ γλεντήσαντες ἐπέρασαν... ὥραιο.

Κατόπιν τούτων στὸ ἑξῆς, δασκίς θὰ ἀκούμε ὅτι καμπόσοι συγγενεὶς καὶ φίλοι μαζευθῆκαν καὶ γλεντήσαν ὑπέροχα, θὰ πρὲρ νὰ ρωτοῦμε: —Ἦταν καλὴ διασκέδασις; Καί... πόσο σκοτωθῆκαν;

Καὶ τῶν ἐφημερίδων μᾶς ἡ κοσμικὴ ἡ στήλη, νὰ ἀναγγέλλῃ αὐτὰ πὺς τὰ γλέντια μᾶς φεθαίλει: «Ἐδόθη τὴν Παρασκευὴν χορὸς εἰς τὸ «Καίρις» Μὲ... σκοτωμένους ἑντεκα καὶ τραυματίας τρεῖς».

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο βαφτίσια στὰ Κάτω τὰ Πατιοῖα. Γλέντι ἐπικολούθησε κι' ὅλοι γεννῆκαν χάλια Σαμπάνιες ἀνοικθῆκαν καί... κάμποσα κεφάλαια.

Ἡ μνηστῆς ἐνὶ τὴν παρελθούσα Τρίτῃ σ' ἕνα ἀπουδαῖον οἴπτι.

Ἦσαν ὥραιες θέσποντες καὶ κύριοι καλοί. Καταπληθύνοντο κρασί... κι' ἐπίθεμοι πολλοί.

Μ' αὐτὰ τὰ γλέντια τὰ φοικτὰ, ὦ, εἶναι νὰ τὰ χάσῃς. Καὶ σὺ περνᾷς ἀπ' τὸ μυαλό.

Μήπως τὸ κάθε μυαλεῖο καὶ οἱ παλαιοὶ οἱ πόλεμοι ἵταν... διασκεδάσεις!

Αἰφνὶς ὁ μέγας πόλεμος, πού ἐγένε στὴν Τροίαν καὶ ὅπου ὅλοι ἐδείξαν τὴν πύον τῆς ἀνδρείας, κι' αὐτὸς λοιπὸν ὁ πόλεμος γνωστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάποιος... γλεντᾷκι θάτανε ἰσως κι' ἀρραβῶνας.

Ἄς λένε ὅτι θέλουνε οἱ τόσο εἰδικοί. Καὶ οἱ πόλεμοι οἱ Μηδικοὶ.

Γαίνεται ὅτι ἵταν περιπτώσεις ὁμοῖα οὐτέστι γλεντᾷ ἑλληνικὸ ἐν πάσῃ εὐθυμῇ.

Ἀλήθεια τὴν θέλετε καὶ τὴν οὐσιπᾷτε ὅπου ἄλλοι κι' ἀν πάτε.

Ἐτοῖα φυλὰ ἥρωικὴ δὲν θαρρεῖ καμμία πού νὰ κερὶ καμὴν αἱματηρὴν κι' αὐτὴν τὴν εὐθυμία.

Εἶνε τὸ κάθε γλεντὴ μᾶς, γλεντᾷ... ταραζῶν καὶ πάντα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔχει ἀποκρίαν.

Ἦτοι οἱ διασκεδάσαντες γλεντοῦν μέχρι τῆς μῆρας οὐτέστι ἀποκρίαν καὶ ἡ... Ἀστυνομία.

Ἄν εἴποι δὲν γλεντοῦσαμε τόσο ἀδερφικά μὲ τόσο κῆρ καὶ χαρὰ, λές κι' ἔχουμε παλάτια νὰ εἰσὶν θεαταῖοι πὺς θάχαν τακτικά οἱ κληνικές... κεσάτια.

Αὐτὰ συμβαίνουνε τοὺς τελευταίους χρόνους δὲν γίνεται διασκέδασις δίχως πέντ' ἑξή φόνους. Ἔτσι γλεντᾷ ὁ Ρωμῆος σὲ πόλιν ἢ χωρίον. Πάει σὺ γλεντᾷ χαρμῶς, κι' ἔρχεται με φορεῖον.

Ο ΜΑΓΚΑΣ

Αὐτὰ συμβαίνουνε τοὺς τελευταίους χρόνους δὲν γίνεται διασκέδασις δίχως πέντ' ἑξή φόνους. Ἔτσι γλεντᾷ ὁ Ρωμῆος σὲ πόλιν ἢ χωρίον. Πάει σὺ γλεντᾷ χαρμῶς, κι' ἔρχεται με φορεῖον.

Ο ΜΑΓΚΑΣ

Αὐτὰ συμβαίνουνε τοὺς τελευταίους χρόνους δὲν γίνεται διασκέδασις δίχως πέντ' ἑξή φόνους. Ἔτσι γλεντᾷ ὁ Ρωμῆος σὲ πόλιν ἢ χωρίον. Πάει σὺ γλεντᾷ χαρμῶς, κι' ἔρχεται με φορεῖον.

Ο ΜΑΓΚΑΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ...

Ἐδὲν ἄρα χθὲς μὴ ποικτικὴ συλλογὴ νέου ποιητοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ζῆρετε ποῖος ἐφεύρε τὸν ζουρλομανδύα;

Παρακολούθησα χθὲς μίαν τρίωρη συναυλία δαρειᾶς μουσικῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ζῆρετε ποῖος ἀνεκαλύφθη ἡ ἀσπυρλινῇ;

Ἀπεκαίρτησα χθὲς μερικὸς φίλους μου ἡρώποιους, πού πῆγαν νὰ περὶοδεῖαν στὴν ἐπαρκία. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ζῆρετε τὸ σύστημα τοῦ Νεύτωνος περὶ τὴν ἀντιπῶν;

Μοὺ ἐρῶτησαν χθὲς μὴ χίρα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ζῆρετε ἀνεκαλύψε ὁ Παῦτερ τὴν θεραπεῖαν τῆς ὑπόσπης;

Ἐδανείσθηκα χθὲς ἕνα σοβαρὸν χρηματικὸν ποσὸν ἀπὸ ἕνα φίλον μου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐδίδασκε τὴν ἀνακοίνωσιν ἐνὸς Γάλλου ἐπιστήμοος, ὅτι ὁ ἀέρας μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ πτερά;

Ἦπια χθὲς εἰς ἀθηναϊκὸν καφενεῖον ἕνα καφέ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ζῆρετε ἀνεκαλύψε ὁ Παῦτερ τὴν θεραπεῖαν τῆς ὑπόσπης;

Ἐκαμα χθὲς ἕνα ταξιδάκι μετὰ τὸν τῶν Πατριῶν — Καλλιθέας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ζῆρετε διαδοῖς τὴν ὁδοῦσιν;

ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Εἰς τὸ Ζάππειον ἐσημειώθησαν χθὲς αἱ κάτωθι θερμοκρασίαι:

Κύριος παρακολούθησεν νεανίαν εἶχε εἰς τὴν καρδίαν του θερμοκρασίαν 35 βαθμῶν. Βλέμμα νεανίως τρεῖς βαθμοὶ ὑπὸ τὸ μὲν: Βροχὴ αἰσθηματολογικῶν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυρίου. Νέφιν εἰς τὴν μορφὴν τῆς νεανίδος. Συνεχεῖς πίεσεις ὑπὸ τοῦ κυρίου. Κεραιὸς... καστούκιον ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς νεανίδος εἰς τὸ μάγουλο τοῦ κυρίου.

Εἰς τὰς οἰκίας τῶν παντρεμένων ὁ καιρὸς χθὲς ἦτο νύξιν. Μετὰ τὸν ἑλῆν... νεύων τῆς συζύγου, μετὰ τὸν κυκλῶν... ὄρεον τῆς πεθερᾶς καὶ τὸν... παντοφλῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ συζύγου.

Διὰ τοὺς μεθυμένους χθὲς ὁ καιρὸς ἦτο πολὺ σταθερὸς Τρικυμία εἰς τὴν... ἀσφαλτον καὶ κλυδωνισμὸς τῶν περὶ οἰκίαν.

Εἰς τὴν καρδίαν τῶν γυναικῶν ὁ καιρὸς ἦτο, ὡς συνήθως... ἀστατοῦ, ἀνεμοὶ πνέοντες εἰς τὰ μυαλά των καὶ κατὰ διαλείμματα βροχὴ... δακρύων.

Ο ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΣ



Ἄσος τῶν σπὸρ

—Εἶνε ἀνυπόφορο Τζιμ νὰ νικᾷς σ' ὅλα τὰ ἀγώνια. Μὲ τὰ ἐπῶδα πού παίρνεις θὰ γίνῃς σπὶτι μᾶς ἀκατοικίτο.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ



Διὰ γὰ μὴ ΚΡΥΩΝΕΤΕ



ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τώρα πού τὸ κρύο ἀρχίσε νὰ γίνεται περισσότερο αἰσθητὸ καὶ οἱ κορυφὲς τῶν τριγύρων βουνῶν ἐμφανίζονται χιονισμένες εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζετε τὰ ἑξῆς δασικά στοιχεῖα πρὸς ἀντιμετώπισην τοῦ ψύχους καὶ τῶν συνεπειῶν του:

Πρῶτα-πρῶτα γιὰ νὰ ζεσταθῇτε:

Θίτε καλὰ στὸ κρεβάτι σας δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεπασθῇτε ἐπάνω σας σωρούς σκεπασμάτων ἀπὸ κάθε εἶδος ὑφάσματος. Τὸ βάρος τῶν σκεπασμάτων αὐτῶν δὲν ἔχει τόση σημασία ὅσον εἶναι τὸ εἶδος.

Ἐπειτα, ἕνα ζεστὸ πού τὸ πίνετε ἀκριβὰς διὰ νὰ θερμάνῃτε:

Ἐπειδὴ τὸ θάλεπε καὶ ἀνίξει καὶ σὰς καίει, μάλιστα, καὶ τὸν λάρυγγα ἡ τὸ στόμα δὲν ἔχει τὸν θερμὸν κίνητον δύναμι, ὅσον εἶναι ἐνὸς θερμῶν ποσῶν, τὸ ὅποιο ἀναζωογονεῖ καὶ ἐνδυναμνε τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Πρέπει ἀκόμη νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ σώματος, τὸ ὅποιον ὅταν κρυώσῃ ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον διὰ τὴν ὑγείαν σας εἶνε ἡ πλάτη, ἡ ὅποια φέρεται ὅτι τίποτε δὲν αἰσθάνεται καὶ γιὰ τίποτε δὲν παραπονεῖται.

Συνάμα δὲ εἶνε ἀνόητον, ὅταν κρυώνετε, νὰ χτυπᾷτε τὸ σῶμα κατ' ὅλον τὸ μήκος αὐτοῦ μετὰ τὰ χέρια σας, διότι τὸ σῶμα αὐτὸ τῆς διαίτητος, τὸ ὅποιον ἐπιχειροῦν μερκοῖ, νὰ κῆρυνε διὰ νὰ συστηματοποιήσῃ τὰ ὅλα ἡ νὰ τὸνῶσιν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ σκληραῖνῃ καὶ νὰ ἐξοικονῇ τὴς φλέβας πρὸς τὸ ἐπὶ τὸν μέρος τῶν χειρῶν σας.

Καί, τέλος, εἶνε προτιμότερο νὰ ἔχετε γυμνὰ τὰ χέρια σας, παρὰ νὰ τὰ ἔχετε σφιγμένα μετὰ σὲ πολὺ στενὰ γάντια πού ἀποτελοῦν σπασμωδικὰν κώλυμα εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Καί, ἀφοῦ ἀταλαγῶμεν ἀπὸ τὰς αὐτὰς τὰς κακὰς συνθηκῶν, τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ ἀντιμετωποῦμεν τὸ ψῦχος καὶ νὰ ἀντιδράσωμεν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τὸν συνεπειῶν του:

Δύο πράγματα εἶνε τὰ αἰσθητέτερα: ἰσὺν νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ τὸν νὰ τὸνῶσιν τὴν ἐνεργητικότητα τῶν μυῶν.

Πρὸς τοῦτο, μολὶς ζυγνησθε, νὰ κάμετε ἀρκετάς κινήσεις σωματικὰς γυμναστικῆς μετὰ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια καὶ ὅταν θὰ πλυθεῖτε νὰ μὴ θυγᾷτε τὸ πρόσωπον καὶ τὰ χέρια σας μετὰ σὲ ζεστὸ νερό, οὔτε σὲ κρύο.

Ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιεῖτε μίαν πετοῦσα μουσκεμένη καὶ μὴ αὐτὴν νὰ πλύνετε τὰ χέρια σας καὶ τὸ πρόσωπον. Κατόπιν, νὰ τὰ ὀφρυγίζετε μετὰ μίαν πετοῦσα ἐντελὴς στεγνὴ καὶ πάλιν νὰ χρησιμοποιεῖτε τὰ χέρια σας, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. Ἀπὸ τὰ χέρια εἶνε μεγαλύτερα καὶ περισσότερο θερμαντικὰ ἀπὸ κάθε ἄλλο.

Ὅταν γὰρ ἐν τῷ πρῶτῳ καὶ ὅταν ἐν τῷ δευτέρῳ, πότε ἔρχεσθε εἰς ἀμεσητέραν ἐπὶ τὸν ψῦχος, πρέπει ἀμέσως νὰ φροντίζετε νὰ θέσθε εἰς ζυγνότερον ἐνέργειαν τὴν ἐσωτερικὴν ἐστία τοῦ σώματος σας διὰ τῆς κινήσεως. Διὰ τὴν πῆγαντας πρὸς τὸ κατὰ σπῆμα ἡ τὸν γαστρίον σας — ἀνὰ νὰ προσιπτε ἀργά — νὰ κάμετε ταχεῖαν ὀρεῖαν πού θὰ εἶνε περισσότερο ἀποτελεσματικὴ, ἔάν μπορῶτε νὰ διακρίνητε ἐπὶ ἡμῶν ὅταν. Ἡ, ἔάν προτιμᾷτε, ἕνα τετάρτον μόνον ποσῆς, ἀλλὰ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ φροντίζετε μικροποσῆς, εἰς 30-40 μέτρων, τροχάδην καὶ πάλιν νὰ βαδίζετε μέχρις ὅτι φθάσετε εἰς τὸν γαστρίον σας.

Ἐάν εὐρίσκεσθε μετὰ εἰς ἕνα διαμέρισμα καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ αἰσθάνεσθε τὸ κρύο, νὰ κάμετε χρῆσιν μικρῶν, ἀλτάρων καὶ νὰ τοὺς κρατῆτε ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ὥρα μετὰ τὴν ἡμέραν. Ἐπαναλάβετε τὸ καὶ σὺ τὸν ὅσον φέρετε περισσότερο μπορεῖτε.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ: Ἡ πῆγν ἐνδειγμένη ἀσκήσις γιὰ νὰ ζεσταθῇτε:

Ἐάν εἴτε, ὅταν ἀνιξίει καὶ σὰς καίει, μάλιστα, καὶ τὸν λάρυγγα ἡ τὸ στόμα δὲν ἔχει τὸν θερμὸν κίνητον δύναμι, ὅσον εἶναι ἐνὸς θερμῶν ποσῶν, τὸ ὅποιο ἀναζωογονεῖ καὶ ἐνδυναμνε τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Πρέπει ἀκόμη νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ σώματος, τὸ ὅποιον ὅταν κρυώσῃ ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον διὰ τὴν ὑγείαν σας εἶνε ἡ πλάτη, ἡ ὅποια φέρεται ὅτι τίποτε δὲν αἰσθάνεται καὶ γιὰ τίποτε δὲν παραπονεῖται.

Συνάμα δὲ εἶνε ἀνόητον, ὅταν κρυώνετε, νὰ χτυπᾷτε τὸ σῶμα κατ' ὅλον τὸ μήκος αὐτοῦ μετὰ τὰ χέρια σας, διότι τὸ σῶμα αὐτὸ τῆς διαίτητος, τὸ ὅποιον ἐπιχειροῦν μερκοῖ, νὰ κῆρυνε διὰ νὰ συστηματοποιήσῃ τὰ ὅλα ἡ νὰ τὸνῶσιν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ σκληραῖνῃ καὶ νὰ ἐξοικονῇ τὴς φλέβας πρὸς τὸ ἐπὶ τὸν μέρος τῶν χειρῶν σας.

Καί, τέλος, εἶνε προτιμότερο νὰ ἔχετε γυμνὰ τὰ χέρια σας, παρὰ νὰ τὰ ἔχετε σφιγμένα μετὰ σὲ πολὺ στενὰ γάντια πού ἀποτελοῦν σπασμωδικὰν κώλυμα εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

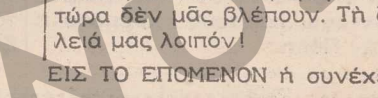
Καί, ἀφοῦ ἀταλαγῶμεν ἀπὸ τὰς αὐτὰς τὰς κακὰς συνθηκῶν, τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ ἀντιμετωποῦμεν τὸ ψῦχος καὶ νὰ ἀντιδράσωμεν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τὸν συνεπειῶν του:

Δύο πράγματα εἶνε τὰ αἰσθητέτερα: ἰσὺν νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ τὸν νὰ τὸνῶσιν τὴν ἐνεργητικότητα τῶν μυῶν.

Πρὸς τοῦτο, μολὶς ζυγνησθε, νὰ κάμετε ἀρκετάς κινήσεις σωματικὰς γυμναστικῆς μετὰ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια καὶ ὅταν θὰ πλυθεῖτε νὰ μὴ θυγᾷτε τὸ πρόσωπον καὶ τὰ χέρια σας μετὰ σὲ ζεστὸ νερό, οὔτε σὲ κρύο.

Ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιεῖτε μίαν πετοῦσα μουσκεμένη καὶ μὴ αὐτὴν νὰ πλύνετε τὰ χέρια σας καὶ τὸ πρόσωπον. Κατόπιν, νὰ τὰ ὀφρυγίζετε μετὰ μίαν πετοῦσα ἐντελὴς στεγνὴ καὶ πάλιν νὰ χρησιμοποιεῖτε τὰ χέρια σας, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. Ἀπὸ τὰ χέρια εἶνε μεγαλύτερα καὶ περισσότερο θερμαντικὰ ἀπὸ κάθε ἄλλο.

Ὅταν γὰρ ἐν τῷ πρῶτῳ καὶ ὅταν ἐν τῷ δευτέρῳ, πότε ἔρχεσθε εἰς ἀμεσητέραν ἐπὶ τὸν ψῦχος, πρέπει ἀμέσως νὰ φροντίζετε νὰ θέσθε εἰς ζυγνότερον ἐνέργειαν τὴν ἐσωτερικὴν ἐστία τοῦ σώματος σας διὰ τῆς κινήσεως. Διὰ τὴν πῆγαντας πρὸς τὸ κατὰ σπῆμα ἡ τὸν γαστρίον σας — ἀνὰ νὰ προσιπτε ἀργά — νὰ κάμετε ταχεῖαν ὀρεῖαν πού θὰ εἶνε περισσότερο ἀποτελεσματικὴ, ἔάν μπορῶτε νὰ διακρίνητε ἐπὶ ἡμῶν ὅταν. Ἡ, ἔάν προτιμᾷτε, ἕνα τετάρτον μόνον ποσῆς, ἀλλὰ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ φροντίζετε μικροποσῆς, ε



ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΣΙΚΗ

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜ. Ν. ΒΟΥΤΥΡΑ

Χειμώνας!... 'Ο άνεμος ο ψυχρός θογκά τώρα απ' έξω απ' τ' κλειστά παραθυρόφυλλα και η δροχή χτυπά τ' τζάμια.

Όλο ιστορίες χειμωνιάτικες λέγαμε για χιόνια, πλημμύρες, πάγους, ή παγωνιές, πώς εκινούνταν πολλοί, πώς έφθιναν απ' τ' άγρια της άρκαδας απ' το λούκο τ' δόντια. Μόνο για φείδια δε λέγαμε. Αυτά τάχαμε άσπασε γραμμένα στις φυλίες τους για να τα βγάλουμε τ' καλοκαίρι βράδια.

Οι περισσότεροι της παρέας μας ήταν κυνηγοί και ο ένας έκανε ότι πιστεύει τόν άλλον, για μιά του δεν είμαστε κυνηγοί, μιά του πιστεύουμε ο δ' τ' μιάς ξεφουρνίζουν. Και διηγούνταν τρομακτικά πράγματα και άβλαυσαν σαν τ' "Ησάκλι".

"Επιτέλους έμεινε και κάποιος από μιάς που δεν είμαστε κυνηγοί, και είπε μια δικιά του ιστορία και μάλιστα καλοκαίρι-τικη.

"Επρεπε τ' μέρος να ζεσταθεί λίγο για να φύγουν οι άσπρες αρκούδες, τα κοπάδια τ'ν λούκων και όλα τα χειμωνιάτικα θηρία...

Κι' αυτός που μίλησε ήταν ο ζωγράφος Γουλιέλμος, που θραδίες άσπετες, άκουσε χωρίς να μιλά, λέξη να μη θάγαζε:

"Ήταν κοκοί και είχαμε κατέβει από τ' Παρίσι ενώ και ο Βασάνος σ'τα περίχωρα της Μαρολίας για να παραθερίσουμε! Είχαμε δει πολλούς που είχαν τόν παρά, να φεύγουν, να σκορπίζονται, φύγαμε και μες.

"Αλλά ο ένας έφερε είδομα πώς δεν θα τ' θύγαζε πέρα, είχαμε κάνα τους πλουσίους, ξεδίφει πολλά και τ' λεπτά κόντευαν να σωθούν!... Και τ' κακό ήταν πως ο ένας πώς να παίρνουμε λεφτά ήταν μακριά ακόμα... Και θα μιάς τ' στέλναν σ'τα Μαρολία.

"Επρεπε να κάναμε οικονομίες, αλλά πώς; 'Η ζωή δεν ήταν φτηνή εκεί. Πώς να κάνα-

με, πώς να κάναμε!... Μιά μέρα άκουσε από κάποιον δικό μας, "Ελληνα, πώς ή ζωή στην Κορσική είναι φτηνή πολύ. Περνά κανείς με λίγα χρηματάκια...

"Μωρέ, πήμε στην Κορσική μου λέει ο Βασάνος, και εκεί θα ζωγραφίσουμε καλά, έχει το ποθεσίες έξωδες! Και μου μιλούσε για τοποθεσίες έξωδες, σαν να τις ήξερε, ενώ ούτε ζωγραφιστές ή ο φωτογραφίες τις είχε δει.

Τι γάκνα γω, είμουνα σαν να μ' είχαν εκεί ζώσε τ' φείδια... "Εδώ και με τ' συνεργείο μας και μιά και δύο σ' ένα θαπρίκι και στην Κορσική!...

Μα δεν ήταν και τόσο φτηνά, όσο μιάς είχε ο πατριώτης μας και όσο μιάς είχαμε πει και άλλοι.

"Σάν ξυνά είναι κ' εδω, μου λέει ο Βασάνος, Σέρεις τι να κάναμε; Να πάμε ψηλά σε βουνά, σε κανένα χωριουδάκι! "Εκεί θάνα και φτήνεια μεγάλη και θα θρούμε και ώριπες τοποθεσίες να ζωγραφισούμε!...

Τόν άκουσα.

"Αρκετά μακριά από την πρωτεύουσα της Κορσικής, σ' ένα μικροτικό χωριό, πάνω σε βουνό, άποφωλιά σωστή, κατορθώσαμε να θρούμε ένα δωμάτιο. Μα τί δωματίο! Δε θάταν καλύτερο από δύο μέτρα, κι' αυτά τ'άπνευσε σ'έναν διαπλό κρεβάτι!... Αυτό τούς περιόσους, αυτό δώσανε!

Οι τοίχοι ήταν ταπεινοποιμένοι... "Ο, αλοιμονό!... Είχαν σκεπασί τούς τοίχους με ζωγραφιές, εικόνες περιοδικών της μόδας, φιγουρίνιων! Και τ' ταβάνι, που δεν ήταν φιλιά, κι' αυτό τ' αυτά ήταν σκεπασμένοι! Γυναικείες με τ' κομπινέζόν, γυναικείες με πουκαμισάκια κι' άλλα...

ΡΩΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΝΤΕΜΙΡ - ΚΑΓΙΑ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΟΥΠΡΙΝ

Μα ο Ντεμίρ Καγιά μίπε σκοτώθηκε, μίπε πιάθηκε ζωντανός.

Καταματωμένος, με τ' κορμί του γεμάτο πληγές, καταφέρνε να ξεφύγει μόνος αυτός και να φθάσει στο βουνό σε μιά καλύβη τ'οπαναρλήν, που τούδωσαν πρόθυμα δαυλο και θάνατα για τις πληγές του. Ο Ντεμίρ Καγιά τις έπλυνε με μιά έδαλε άπ'νω τ' θάνατα και επάλασε σ' ένα σωρό από νωπά χορτά.

"Όμως άόνα τήν νύχτα άνοιξε τ'άπια του ξεφηνισμένους και είδε να στέκεται δρόμος μπρος του ένας άγγελος που κρατούσε στο χέρι του μιά ρομφαία.

"Ο λήταρχος κατάλαβε τότε πως ήταν ο άπεσταλμένος τ' θανάτου. "Εγείρε τ' κεφάλι του και μουρμούρισε καρτερικά:

"Άς γ' νη τ' θέλημα του 'Αλλάχι!

Μα ο άγγελος τόν έοίμωσε ή σκχα-ήσχα και με φωνή που δεν είχε τίποτε τ' άγριο του είπε:

"Όχι, Ντεμίρ Καγιά! Δεν θ' έδε ακόμα ή τελευταία σου ώρα! Πρέπει όμως να υποκύψεις στο θέλημα του θεού. "Αυτο θ' μπορείς να σπικθής σ'τα πόδια σου, θα πιάς να σκάψης με τ' μέσος όπους έθαψες τούς θησαυρούς που έμύζαφες με τ' φονικά και τις ληστείες σου. Θα τούς ξεπουλήσεις όλοισ και με τ' χρήλια που θα εισπράξης, θα ξεκινήσεις δούζοντας κατά τήν

να, κι' άλλα ήταν παντού και σά τ'ά μιάς έδειχναν τις κολλόνες τους...

"Ο Βασάνος έμουνγκριζε σ'άν ταβόρος σ'η θέα άγελάδας, σ'άν έμένανε μόνι, κυττάζοντας ψηλά, δίπλα, γύρω!

"Οι μιά, υπήλ έκανε. "Εδω θα μαρτυρούσμε!... "Εδω ο Βασάνος θα πάβε θάσανο!

"Ελα πάμε, τόν είπα γω, μην κάνεις έτσι και σ' ακούσμε!... "Τι να μ' ακούσμε! Θα νομίσμε, πως κάτι τέτοιο θάκαι ή γλώσσα μας!... Μα είδες εδω; Δεν υπάρχει γυναικα! Μόνον άντρες σπανιό τυμνέμοι γυναικα! Μα πώς σου φαίνεται ή γυναικα τόν Κορσικανό!...

Ας με βοηθήσουν όλοι οι άγιοι της Οικουμένης να μην τ'ά σ'όν ύπνο μου, γι'ότι φοδοίμαι πως μια τ' δώ δεν θα ζανακομής πιά!

Είχε ένα παραθύρο μεγαλό-τοκο, δυοπλάσιο, τ' δωματίου. Κι' απ' αυτό έρχόταν ένα δροσρό αεράκι!...

Πλαθιάσαμε, σ'έ κείνη την κρεβάτάρη. Ο Βασάνος κοιμήθηκε με μιάς σκεδόν, ενώ πού... "Όλα με ένοχλούσαν και τ' κρεβάττι, να κοιμούμε μ' άλλον...

Δε μούφανε όμως αυτό, άκουσα σ'έ λίγο τ' Βασάνο να παραμιλά. Θέληνα νάκούσω τι έλεγαν, καθώς ζωγράφιζα. Μα κάποιον τάκε και μάλωνα.

"Η φωνή του άγρίεσε. Κάτι θα τούλεγαν κείνος τόν όνειρο του, θα τόν περπαζε, κι' αυτός άναθε, άναθε.

"Μα σ'έ πάρε ή διάβολος! Νέ! Μα τ'άσπικων. Μιά με τ' χέρι του τ' δέχομαι ενώ! Άλλα, καθέκα να πάω πίσω... Μα κλωδιά!

Κι' έπειτα κλωδιάς σ'όν άέρα! Θα τόν είχε ρίξει ο άλλος...

κάτω κι' αυτός κλωτσούσε... Είχα σκεδόν κατέβει από τ' κρεβάττι, όταν ξαφνικά έπαψε. "Εγινε ήσυχία. "Αλλά να πάλι άρχιζε τ' παραμιλητό. Προσπαθώ νάκούω. Μιλούσε ρούσο-κα, γιατί ήταν 'Ελληνας απ' τ' Ρουσία!

Κοντά πιά σ'τα έπιμερώματα με πήρε ο ύπνος και μένα. "Αλλά δεν κράτησε πολύ γιατί με ζύπνησε ο Βασάνος:

"Μωο! ακόμα κοιμάσαι! Μα τι ύπνος είσαι εσύ; Κι' έπειτα άρχισε να κοιτάζει τις ζωγραφιές τ'ν φιγουρίνιων και να πιάει τ' μακριά του μαλλιά και να λέει:

"Μω, μω, τι θάσανο είχε αυτό!... "Αμ' αυτή, άμ' έκείνη, άμ' έτούτο που φορούν!... Να και τ' μανικέν!... "Τι γι'ότι είσαι έτσι; με ρώτασε.

Τού είπα.

"Τι μου λές! Έκανε. "Ο, α-λο!μονο τότε! Και πώς θα παντρευτώ!... Γιατί βέλω να παντρευτώ, μάλις μ'όν τήν δουλειά καρά! Πώς θα γίνει!... Γιατί μπορεί τήν πρώτη βραδιά τού γάμου να δείρω τή νύφη!

Είχαμε δύο μέρες εκεί. "Επρεπε να φύγουμε. Μένος άλλά να κοιμώμαι ενώ δεν ύπκοσε. Ζήτησαμε τόν λογαριασμό. Και ο Κορσικανός χωρίσας έμηνε να τόν έτοιμάσει. Και άργησε. "Εκανε σμυδολόγιο πρώτα με τή γυναικα του και τ' παιδιά του.

"Όταν όμως τόν έφερε και τόν είδαμε τραμάδε! "Αν έμνησε, όπως λέγαμε δεκαπέντε ήμέρες εκεί δεν θάκουσε λεφτά να πάμε σ'τα Μαρολία.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

Τό άγριο αίμα τού παλπού ληστάχου άρχισε να βράζει μέσα σ'τις φλέβες του. "Αρπαξε άσυναίσθητα ένα κοτρίνι και τ' πέταξε με όλη του τή δύναμη. Έναντίον τού όδοιπόρου, ο οποίος σφιράσθηκε μονομιάς από τ' άόλογο τήν. "Η πέτρα τόν βόηκε στο κεφάλι και τόν χτύπησε θανάσιμα.

"Ο, Άλλάχι!... Τι έκανα; ψιθύρισε με φρικη ο Ντεμίρ Καγιά. Εκκώτωση έναν άδερφό μου!

"Ετρεξε άμέσως κοντά σ'όν πληγμένο και με λόγια τρυφερά άρχισε να τού γυρεύει συγχώρεση.

"Όχι! άποκριθηκε ο νέος. Δεν με έκώτωσης εσύ, μα ο Άλλάχι!... "Άκουσε... "Ο πασάς της έπαρχίας μας είχε σκαφός, άδικος και αμμοδόρος. Κάμποροι φίλοι μου συνωμότησαν εναντίον του, κι' εγώ γ'ό να κερδίσω μιά μεγάλη άμοιδή έπληνα να τούς προδώσω. Τό κτύπημά σου σταμάτησε έγκαιρος τήν προδοσία μου. "Άς γίνη τ' θέλημα του Άλλάχι! Χαίρει!...

"Εγείρε τ' κεφάλι του και ξεψύχησε.

Καταλυημένος ο Ντεμίρ Καγιά ύπνοσε σ'όν γ'ό να βάλη τούς δούλους του να σπικώσουν τόν νεκρό.

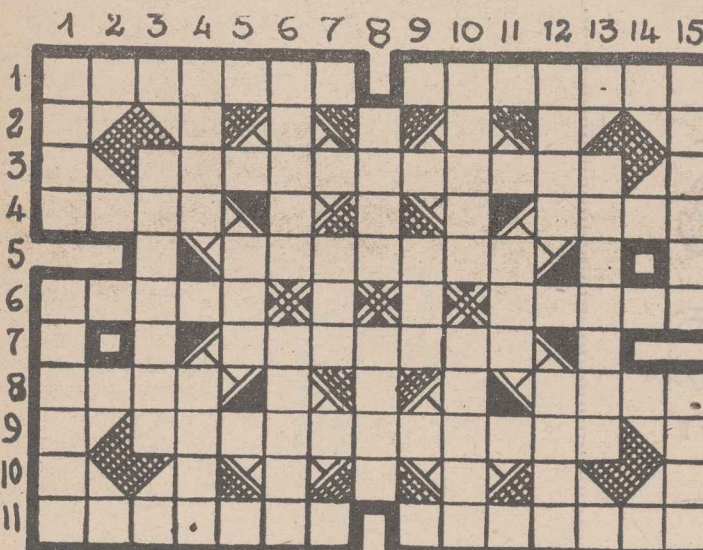
Μα καθώς περνούσε από τήν πόρτα, τ'ά άπια του, από συνήθεια, πέσανε στο υιοκαμμένο κλαρί, που είχε φέρει μαζί του. Κ'εί με χορούμενη έκπληξι είδε π'ός τ' κλαρί έκείνο έπέταξε κλωνιάς και λουλούδια.

Γονάτισε τότε και με δάκρυα χαράς και ευγνώμενης εύχαριστσε τόν Άλλάχι!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΥΠΡΙΝ

ΗΙ ΣΕΛΙΣΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ



Νέα σειρά

ΑΡΙΘΜΟΣ : 23

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

1) Τό μόνον σκεδόν ζών τ' όποιον συναντάται ανά τ'ς έρήμους τής ύπληλης.— 'Ο μ' ύπάρχων πανταχού ή πάντοτε ή είς με γον άριθμω.

2) Τεχνοτροπία έν τή λογοτεχνία, τή ποίηση και τή καλλιτεχνία, ήτις χρησιμοποιεί έκφραστικά μέσα, συντακτικά και αίσθημα-τικότητα ή ρεμπέδι τόνον.

3) Κατασκευάσμα είς σκάφη πύλης, υπό τ' όποιον διέρχονται τ' έπιστρεφοντα νικηφόρα στρατεύματα.— Πολεμικόν ή έμπορικόν πλοίον τών αρχαίων.

4) Κάμιν φυτόν τι να χόρη τήν όρσοερόπότη του.

5) Άλλαγή, μεταβολή κατευθύνσεως μεταφορικά, προποσίπιας μεταβολή.— Διά τής θίας κάρμνν τ' ό θρίων να καταπέσει επί τού εδάσεως (τό σωμαστικό).

6) Κέρμα μεταλλίονον φέρων όπμα και άόζαν άναγεγραμμένην επί αυτού.

7) Άριθμητικόν.— Σύνολον άνθρώπων κοινής καταγωγής ένόντων κοινά χαρακτηριστικά.

8) Έκείνος πού άόζεις να τόν σκέπτεται τις, πού δεν πρέπει να τόν απαλείψη από τήν μνήμην του.

9) Τ' έπιθετον αυτό δίδεται σκεδόν πάντοτε είς τας «έθλωση» διαφόρων πολιτικών.—Δημοκρατία, τ'ά όποια δ' άκούσμεν και πάλιν κατά τ'ς ήμέρας αύτας.

10) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

11) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

12) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

13) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

14) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

15) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

16) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

17) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

18) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

19) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

20) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

21) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

22) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

23) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

24) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

25) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

26) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

27) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

28) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

29) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

30) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

31) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

32) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

33) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

34) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

35) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

36) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

37) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

38) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

39) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

40) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

41) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

42) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

43) Έμφανίζεται επί τής έπιφάνειας τής θαλάσσης, είς τούς τ' ζεύοντας διά πλοίου, δεν είναι καβέτς.

ΛΥΣΕΙΣ

Και όλίγη σκέψις

"Εάν δοθή μεγάλη προσοχή σ'τις λεπτομέρειες τού προβλήματος τής παρελθούσης έδωσας, τότε ή λύσις φαίνεται πολύ δύσκολη και σκεδόν άδύνατος. Κ'εί όμως είναι άπλοσύτατη, μιά γενική παρατήρησις μ'ς δίνει σύντομα τήν απάντησιν:

Τά πέντε ελαστικά δύνανται να διανύσουν όλα μαζί 58.000 χιλιόμετρα (16+12+30). Δεδομένου όμως ότι ένα χιλιόμετρο δρόμου απαιτεί 4 χιλιόμετρα φθοράς (είπε ότι είχε 4 τα συγχρόνως χρησιμοποιούμενα ελαστικά), ή άπόσπασή τήν όπαιον δύνανται να διανύση τ' αυτοκίνητον τού κυρίου Καρόλου, θα ή πέντε άγορασθέντα ελαστικά, είναι τ' έν τέτατον τών 58.000 χιλιομέτρων, δηλαδή: 14.600 χιλιόμετρα.

Η ύποδοχη

"Η άνωτέρω δημοσιευμένη εί- κωνή μας άσ'τα παρουσιάζει καθόρα τήν λύσιν τού προβλήματος τής παρελθούσης έδωσας.

Οι υπάλληλοι πού θα αλλάζουν έσων είναι οι δύο άκριαί: τής πρώ

πάλιν τ' περιήρω ζωγραφισμένο πιατο.

Τα τεμάχια τού πιατού άσ'τα πα- ρουσιάζομεν άνωτέρω, ήνα δοθή- σετε και σεις τόν δυστυχισμένο,

της γραμμής και ο τελευταίος, ο μοναδικός υπάλληλος τής τετάρ- της σειράς. "Η γραμμή άφ' έτέρου άσ'τα δεικνύει πού θα τοποθετηθών ή αλλάζοντας θέσιν υπάλληλου.

"Η λύσις τού ΣΚΕΤΟΓΡΑΦΟΥ θα δημοσιευθή είς τ'ό προσεχές.

Κι'όλο τ'όσον άναγνώστης σας φίλος, ήνα να συμπληρώσει ή πάλιν τ'ό κείμενον τού περιήρω... ήνα κα- κού!

Κοληλάσε τ'ό διάφορα τεμάχια επί καρτού, όπως άπτε να σκημα- τισθώ τ'ό ζητούμενον και άποστεί- λετε τήν όρθην λύσιν είς τ' γρα- φεία μας, μέχρι τής μεταρροε- χούς Δευτέρας 16 Ιανουαρίου 1936.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

Τ'ό όνόματά όσων θα άποστεί- λουν τήν όρθην λύσιν, θα δημοσι- ευθώσιν είς τ'ημερίδιον, θέσιν τής νουμολογ'ή για να σκηματισθώ τ'ό τεμάχιο.

ΤΑ ΠΛΟΙΑΡΙΑ

Είς τ'ό Αιγαίον εύρίσκοντο μίαν ήμέρα τ'ό πέντε Ιστιοφόρα πού έλάεστε κατωτέρω. "Επρεπε όλα

σ'ου Κρήτης, άς ύποθέσωμεν).